

לחיפוש נצחיות רוח קדשו של אור האורות נחל נובע מקור חכמה

אבקשה

יהודי אחד, שבע כוללים

שיחה ראשונה ומיוחדת עם
הרה"ח ר' ברוך בער גרטנר
על רשת הכוללים אותה הקים
שכובשת את ברסלב בסערה

בברסלב תבער האש

כלל חסידי ברסלב מתכוננים
להתחיל לחיות חיים חדשים
בכינוס האדיר של 'סיום ליקוטי
הלכות' ההיסטורי * סקירה
מיוחדת עם הפעילים
מאחורי הקלעים

איך אומרים 'הפצה' בערבית?

מי האמין שיבוא יום ובמסגד במצרים
יקשיבו לשיעורים מתורתיו של הנחל
נובע // מגיד השיעור ר' אורי לאטי
בשיחה סוערת ומרגשת

מקרמינטשוק ועד בתי אונגריין

הר"ר יחיאל מיכל חזן חוזר לרגעים
הדחוקים מול מצבתה של בת רבינו
עם הדמעות והישועות

ר' נתן, למה אתה רץ? על מה שנוכל
ללמוד ממוהרנ"ת בשיחתו של הר"ר
מתיא אנשין

התגלות בעמק הצבאים מסע
ההתקרבות המפעים של ר' יוסף
חיים מסינגר ועל האורות בליל שבת

הצצה לקבר יוסף ר' יוסף כרובי
בתיאור חי מבית הכנסת במצפה יוסף
- גן עדן בהאי עלמא!

י"ל ע"י

מערכת אבקשה

טל': 02-539-6363

פקס: 077-318-0237

©

כל הזכויות שמורות.
העתקת קטעי מאמרים,
או רמזנות אך ורק
באישור בכתב מהמערכת.

הגליון מודפס ע"י מ.א. הפקות
דפוס - כל סוגי ההדפסות
במודרים זולים
לקבלת הצעת מחיר משרלמת
במיוחד פנו לטלפון
052-7631367

עימוד ועיצוב גרפי: ת. חשין

ענט, בזכות שרת'ה בת רבינו!

ר' יחזקאל מיכל חנו פורט
לראשונה את הסיפור
שקשר אותו בגורלו של
מנצחיה של בת רבינו
והישיבה שלו ובה

האברכים שמקדבים את משיח

השת הסוללים אותה
היום ר' ברוך בקר טרנער
בוכסת בסעודה את
ביסלם ובשורה עמו הוא
הושף לראשונה את הסיפור
שנאמר עליו

יפני מעטותך בארצות ערב

ר' אורי לאטי מברוקלין
מספר על הערבים
שמשתוקקים להיטוים של
החל נובע ועל ההתבודדות
שלקה בענה לחיים

הבט אותה בליבי

ישיבה עומק עם הפעילים
מאחורי הקלעים לקראת
מעמד הביום האחרון
שמרעיד את אמות הים
* מיוחד וידיד

הכי מעניין הכי מעודכן. אחי חזקו

קו מוקד ברטל •

02.999.3.148

שיעורים | עדכונים | ראיונות | תוכניות

677.32.787.12
051.899.03.1307
4432.0512.0475

אחיי ישראלי

079.704.0073

אחיי ישראלי

718.362.8870

אחיי ישראלי

0350.350.3064

אחיי ישראלי

02.560.7387

03.50.111.06

קו נבספה

הקו של מי חושבת

נבספה

הקונטרס החדש — ישן

ראש המכון של 'עיסות והדפוסות' משיחה
האשונה על עבר ועתיד גזילים בסדר

45

אורות במעפה

ר' יוסף טרובי על בית המדרש במעפח יוקי -
נקודת המוקד

46

זה, התלמיד, מוכנו נלמד.

שיחתי של חרדיה ר' חיה די מרגליות

04

רבי נתן, לאן אתה רץ?

ישיבה מיוחדת של חרדיה ר' משה אנשין

06

התגלות בעמק הצבאים

ערה חדשה: מספרים וזמן נעלים בספורד והאקציות של ר' יוסף חיים בסענה

42

לתרומות ושותפות בבית אבקשה פנו עוד היום:

בארץ ישראל
02-6237686
בארצות הברית
845-650-9368

אם אתם שותפים ומכיל ביטח
שהיא לא קבלתם את הגליון לברכם
נא השאירו הודעה
בטלפון 026237686 שלוחה 3

מה רבי נתן היה אומר?

דבר העורך

בשעתו הקשה ההיא סלל דרך עבורנו בשיממון שבו אנו נטושים ובודדים, את אשר הבין וקיבל כתלמיד נאמן, שתורתו של הרבי נצחית ולעד תישאר, ולא זו בלבד שהיא לא הופכת לפחות רלוונטית ועדכנית עם הסתלקותו, אלא אדרבה עם עלייתו של הרבי לגנוי מרומים - הוא מאיר משם לרחוקים והנמוכים יותר ויותר, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

עם אותה השגה הסתובב ליבו של העולם, בוער כאש, ועל כל שאלה וכל בירור היה שואל את עצמו דורש וזועק: מה היה הרבי אומר במצב כזה? ומה כבר גילה לנו הרבי לעשות עם שאלה שכזו? מתוך אמונה טהורה כי הרבי הכין את הכל מראש, וכל הרפואות והעצות נמצאות בתורתו העליונה הנקראת בשם "מעייני הישועה", אלא שצריך חיפוש מתמיד אחריה. כך לא נח ולא שקט, התפלל וביקש לעמוד על דעת רבו הקדוש בעת זו, עד שאכן זכה לברר ולהוציא מסילות ישרות לא רק עבורו אלא גם לנשמות כל ישראל עד ביאת גואל.

זו השיטה והדרך עבורנו נשמות עזובות. בכל יום עת ושעה, לשאול את השאלה המדהדת: מה היה התלמיד הגדול אומר לעת כזאת? מה למדנו ומה שמענו על הדרך בה היה פוסע בצומת דרכים גורלית כל כך?

כיצד היה רבי נתן עונה ל'נשמה שבורה', יהודי שחש כי אין לו עוד עתיד בעולם? האם באותה 'התעוררות' מעושה, כפי שהעולם הזה מצייר בעינינו, או שמא ישנה הסתכלות אחרת שתגלה תקווה אמיתית בכל מצב? איך היה מגיב לשמע הגזרות האימונות הניתכות ערב וצהרים, באיזה כאב היו ניתכות שאגותיו מסוף העולם ועד סופו...

זוהי תקוותנו לעת כזאת, בכל נושא, עניין וקושייה, בבית פנימה וברחובות קריה, עם חברים ועם עצמנו, לא להפסיק ולשאול את השאלה המהותית כל כך: מה היה רבי נתן אומר, כיצד היה מתנהג ומה כבר הודיע לנו בפירוש בספריו עצותיו הלכותיו ותפילותיו?

ואם כן, כשאנו מתכוננים להתקבץ יחדיו ולבקש חיים חדשים בספריו בהם טמון אור הגאולה, בוודאי צופה בכך רבי נתן מהיכלו הרם שבגן עדן, ושואב נחת רוח שאין לשער מתלמידיו ההולכים בדרכיו המתענגים לאורו הנצחי של הרב והתלמיד. אכן, אחדות כזו וביקוש שכזה, כך היה רבי נתן רוצה!

181 שנים כבר חלפו מאז הסתלקותו של התלמיד הנערץ. מאותו יום בו התעלה לגנוי מרומים הלב הקדוש שבער כשלהבת אש שאין דרך לכבותה, ולא נשמע עוד הפה שלא חדל למלל את אותה בעירה ולגלותה במילים, אותיות ודיבורים שנשמעו מקצה העולם ועד קצהו.

שנים כה רבות חלפו מאותו עשרה בטבת, מלחמות עולם הרעישו מוסדות תבל, מדינות נמחקו ותהליכים שלא אירעו במשך אלפי שנים התרחשו בתוך תקופה קצרה.

גם במישור הרוחני חלו תמורות ומעברים כבירים, אמנם מחד גיסא הרבה ספסלים נוספו בבתי המדרשות אולם מאידך גיסא חלה שכחה איומה בלבבות, הכוחות תשו ונזרקה עייפות בכל, דומה כי אף התינוקות הרכים נולדים כשהם אפופים באותם קורי זקנה הממלאים את חלל האוויר כולו.

וכמו אותו תלמיד בשעתו כאשר עלה ונתעלה רבו הוא רבינו הקדוש למעלה למעלה, גם אנחנו נעמוד ונזעק ממעמקי הלב: רבי נתן, הכיצד זה נסתלקתם לעולם שכולו טוב, אמת ואור? ועל מי נטשתם את מעט הצאן הנותרות, הפזורות באין רועה באין מקבץ?

איך ייתכן שדווקא דור עלוב שכזה, יישאר להתמודד עם הקשיים והניסיונות הקשים כל כך ללא מנהיג חי, אליו אפשר להפנות שאלה קשה, בירור עמוק או בקשה לנחמה בעתות משבר צרה וצוקה?

מה נענה לכל היהודים הצמאים שעומדים ומביטים ממרחק בהשתהות, מבקשים להיות חלק מאותה נעימות, אך תמהים כיצד שייך בכלל להסתדר בחיים ללא רועה שמעורה בהוויות היום יום, ומעביר לשואליו תשובה אקטואלית ומעשית במקום.

את התשובה לכך נוכל לקחת מרבי נתן עצמו, שישב וקונן על הסתלקות רבו שהיה כל חיותו, את התיאורים על שברו, אותם הוא מבטא בתפילותיו לא נוכל למצוא בשום מקום אחר, תהומות של שבר נשפכים מתוך קולמוסו, זעקות כאב שנדמה שאין להם תרופה.

אך הנה, עד מהרה הוא מגלה יכולת על אנושית להתרומם מאותו כאב ולהמשיך לחיות את חייו העמוסים בצמתים ושאלות, ניסיונות וקשיים כאילו הרבי היה בחיים חיותו. יותר מכל התלמידים הוא מייטיב לגלות את הסגולה לעם סגולה, כי היא חיינו ואורך ימינו בזה ובבא.

אין רלנו סיכוי בלי מוהרנ"ת

לקראת היארצייט של התלמיד הגדול הקשבנו לכמה דיבורים של התחזקות מהרה"ח ר' דוד חי מרגליות שליט"א על הדרך היחידה שעמה ניתן לעבור את גלי החיים הסוערים של ימינו

תורה מ"ח - בכוחם של מילים מחזקות "אחי חזק והתחזק"... הייתי מזדרז מאד בעבודתו... ולא לחינם הרבה מוהרנ"ת לכתוב ולדבר מהתחזקות עד כדי שרוב דיבוריו נסובו בעצם לתועלת ההתחזקות שלנו כהיום הזה, כי העולם זקוק מאד לכך, נא ונא בל נמעיט לדבר ולחזק עצמנו והסובבים אותנו בין מבית ובין מחוץ בדיבורי התחזקות וטללי תחייה.

גם כהיום ברור לחלוטין כי סוד החינוך לילדינו, איננו במקל-חובלים של המוסר המאיים, אלא מקל נועם של חיות והתחזקות, הנובעים מהנחל הנובע על ידי התלמיד הנאמן.

יש לדעת שאין בידינו יכולת כלל לזכות למה שיהודי צריך לזכות כראוי לולי מוהרנ"ת, וכמו שמוכר [בליקוטי הלכות הל' שבת הלכה ה' אות ט-י] "כי דייקא התלמיד של הצדיק האמת - יהושע בן נון תלמידו של משה רבינו - הוא יש לו כוח להלחם בעמלק... והוא דייקא היה מסוגל למלחמה הזאת..."

נמצא שאף הצדיק האמת הגדול במעלה מאוד מאוד אינו יכול להכריע את זרע עמלק לולי התלמיד, ונלמד מכך שבשביל להכריע את קליפת עמלק וכוחות הרשע שעימו הוא בעיקר על ידי מוהרנ"ת [בכח רבינו הקדוש בחינת נקודה עליונה], וכפי העסק שלנו בספרי מוהרנ"ת והתחזקותו, כך נזכה לראות בהכרת רשעים וביטול הרע ורוח הטומאה מן העולם.

וכמו שמוכר [בהל' שבת שם אות ד'] שכל השלימות ותיקון העולם הוא רק על ידי הרב והתלמיד, וזה לשון קדשו: "כי שלימות הקדושה שהוא התגלות אלקותו יתברך הוא על ידי בחינת משה והיושע שהם בחינת הרב והתלמיד... ועל כן כל תיקון העולם הוא על ידי דם"

ונחתום בהסמכת רבינו את מוהרנ"ת לדורות עולם, וכמו שכתב בספר הקדוש "פרפראות לחכמה" על תורה ו' "ושמעתי מאבי ז"ל ששמע מזקני תלמידיו הקדושים של רבינו ז"ל שהבינו אז מרמזותיו הקדושים של רבינו ז"ל שבמאמר זה נתן סמיכה לתלמידו הקדוש הר"ר נתן ז"ל. ועל תורה ו' תניינא הוא כותב "נראה לענ"ד כי בזה רימזו בחינת הסמיכה להר"ר נתן ז"ל, אשר על ידו יהיה עיקר קיום ההשארה הקדושה של רבינו ז"ל. וכמוכר בדברי רבינו שם על פסוק "ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו". והתבונן דאיירי שם מענין דרי מטה, להאיר התחזקות עצום אף לנמוך ביותר בכל מקום שהוא - זה דייקא על ידי יהושע, ובתורה ו' מדובר מהתחזקות בחינת נקודה תחתונה - בקי בשוב, הרי שגילויי ההסמכה לתלמיד הנאמן, היא במאמרים העוסקים מהתחזקות, וכל זה הוא אלינו הנמוכים, דרי מטה שבמטה, שחיים כולנו היום בדור הזה, על ידי שנחזיק ונעסוק הרבה בספריו הקדושים של מוהרנ"ת זצ"ל הנובעים מהנחל נובע מקור חכמה. נצח נלך לאורו. אמן ואמן.

טעמנו כי טוב סחרו, לא יכבה בלילה נרו, עולם נלך לאורו, על ידי רפי נתן תלמידו:

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו זוכים להסתופף בצל הצדיקים שמקרים אותנו להשי"ת. לו העולם בחוץ היו מרגישים אף מעט מהרגשת הנועם והזכייה הגדולה בהתקרבות לצדיק האמת, ודאי היו משליכים את הגשמיות, ורצים בכל כוחם לקבל את תיקון נפשם לנצח מהרופא הגדול. אך השאלה שכל אחד צריך לשאול את עצמו - האם אני, שכן זכיתי לדעת מעט מהצדיק ותיקוניו הנפלאים, האם אני באמת מקורב אל הצדיק ומקיים עצותיו כראוי? או שמסתפק אני במעט מזער מעצותיו הנפלאות של העוסק בתיקונו לנצח? האם אני באמת זוכה להרגיש את הנעימות שבהתקרבות ובלמוד ספרי הקדושים?

ידוע מה שרבינו הקדוש מביא בתורה קנ"ז: "אם יתדבק עַצְמוֹ לְדַבְּרֵי הַתּוֹרָה הַיּוֹצֵאִים מִפִּי הַצַּדִּיק תָּמוּהוּ אֲנִי אֵיךְ אֶפְשָׁר אַחֲרֵי כֵן לִסְבֹּל וְלַחֲפֹץ חַי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְהוּא (אֲבוֹת פָּרָק ד'): כָּל הַנֶּהֱנֶה מִדְּבַרֵי תוֹרָה נוֹטֵל חַיּוֹ מִן הָעוֹלָם, וְהֵבֵן הֵיטֵב". וכמו כן מובא בספר נתיב צדיק (לרבי נתן מטבריה תלמידו של מוהרנ"ת) שספרי רבינו הם גן עדן העליון וספרי מוהרנ"ת הם גן עדן התחתון וראוי להרגיש הנעימות... האם אנחנו מרגישים את זה?!

כמדומה שיום הילולת מוהרנ"ת שבו הסתלק התלמיד הנאמן, שמסר את כל חייו למען רבו הגדול כאשר למול עיניו עומדת מטרה אחת - שגם אנו הקטנים במעלה, נדע מעצותיו הקדושות של רבינו הקדוש ונזכה להגיע לתכליתנו האמיתית, זהו הזמן המתאים ביותר להסתכלות פנימית מעמיקה עד כמה זוכים אנו לקיים עצותיו הקדושות במלואם וכתיקנם. ובאמת כל ההתחזקות העצומה שיש לנו כיום המשיבה את הנפש בכל מעברי ומשעולי החיים קיבלנו דווקא על ידי רבי נתן התלמיד הנאמן, שבאמת רוב שיחותיו הקדושות של הר"ר נתן ז"ל היה בענין זה לחזק את כל אחד מישראל בהתחזקות גדול נפלא ונורא מאוד לבל יתיאש עצמו ח"ו לגמרי, רק איך שהוא אעפ"כ יתעורר ויתחזק מעתה עכ"פ לעבודת השי"ת ממקום שהוא שם וכו' (לשוננו של הרב מטשעהרין), ובפרט בדור הזה יודעים אנו עד כמה דיבוריו הקדושים חודרים ומטיפים טללי תחיה ותקוה לכל אחד ואחד מאיתנו בכל רגע.

עלינו מוטלת החובה והזכות העצומה, לעסוק הרבה בספרי מוהרנ"ת. ובפרט בדורותינו אלה ובתקופה שאנו חיים בה, שאין כמעט משען ומשענה כי אם בדבריו המאירים והמחזקים. את השגתו העצומה ברחמי השם יתברך, ניתן להבין מתוך מילותיו האחרונות בהאי עלמא "חנן המרבה לסלוח" עד נשימתו האחרונה "כפל ושילש פעמים אין מספר" [כמוכר בכוכבי אור חלק חכמה ובינה, אות ט"ל]. והמובן שעלינו לעסוק הרבה בדברי ההתחזקות של מוהרנ"ת ולדבר עם אחרים מכך, ושלא נשלה עצמנו שדיבורים אלו כבר נדושים ומוכרים, דלא כן, אלא נתבונן נא בעצמנו עד כמה זקוקים אנו למילה של חיזוק בזמן ירידה כמבואר בליקוטי מוהר"ן תניינא

מזדה אני לפניך.

עשר דברים

**הצטרפו לעשרות משפחות חסידי ברסלב המתגוררת כבר כיום בטבריה עילית
בסביבה חרדית איכותית המשלבת את כל צרכי הקהילה:**

בית המדרש דחסידי ברסלב לצד בתי מדרש ומגוון כוללים, כולל 'לטייל בתורתו',
מקומות תעסוקה בשפע, חידרים איכותיים, בתי חינוך מעולים, מקוואות טהרה,
תחבורה ציבורית זמינה וכל הנדרש לחיים של תורה ויראת שמיים.

נציג הקהילה בעיה"ק טבריה:

הרב חשין שליט"א - 04-8485409
באימייל: breslev.tveria@gmail.com

קהילת ברסלב טבריה עילית
בהכוננת זקני אנ"ש שליט"א

הקרית החרדית בטבריה עילית

רבי נתן, למה אתה רץ?!

על הגשר בקראסנא ממשיך רבי נתן לרוץ אחרי הכרכרה של רבינו עד שהיא נעלמת
מן העין // מה סודה של אותה ריצה ומה ההבדל בין 'התקרבות' ל'התקשרות' // שיחתו
המאלפת של הרה"ח ר' מתיא אנשין שליט"א לקראת ההילולא של התלמיד הגדול

מסתכלת למרחוק, והרי אינה רואה שום דבר! אך זוהי הרגשת הלב שבלתי ניתן להסביר.

זהו בעצם ההבדל בין 'התקרבות' ל'התקשרות'. 'התקרבות' הינה להשליך את המח ולקבל את כל דברי הצדיק כאשר יאמר כי הוא זה. בעוד 'התקשרות' היא לקשר את הלב; לעלות לדרגה גבוהה כזו שירגיש עצמו מקושר בלב. דבר שלא ניתן לפרשו כלל. וכך היה אצל ר' נתן, בכל הפעולות שעשה.

אמרנו פעם, כי בודאי יש מה לקנא במסירות נפש הנפלאה של ר' נתן על כל מה שפעל ועשה למען רבינו הקדוש. אך יותר מכך יש לקנא בהרגשה העצומה שהייתה לו בגדולת רבינו, שהיא זו שהביאה אותו למסירות נפשו המופלאה. הלב. הלב מושך. אי אפשר להסביר.

על זה אמר רבינו כי רצונו שנהיה מהכת הזו. ואם רבינו רוצה כך, בוודאי שבאפשרותנו להיות כך, וזה תלוי הרבה בלב, שיותר התקרבות תביא עמה יותר התקשרות... וזאת על ידי לימוד הספרים וקיום העצות, אולם העיקר היא להתפלל הרבה להשי"ת על כך. נדמה כי אין כלל עצה אחרת. רבינו אמר: "אני אוצר של יראת שמים מדוע לא תחפשו אותי?" כי אוצר יש לחפש... יש כמה פירושים מהו החיפוש וכיצד, אולם אעפ"כ סבורני כי החיפוש עיקרו הוא להתפלל ולבקש על התקרבות לצדיק. לבקש בפשיטות על כך שנזכה להתקרב לרבינו עם כל הלב, עד שנזכה להיות אפויים בלבו הקדוש.

ואל תאמר: אני הרי מקורב זה כמה שנים, ונוסע מדי ראש השנה לציונו הק', ומה שייד להתקרב יותר? כי כאשר תשקיע כח בתפילה תראה ותבחין כי כל מה שהיה עד כה אינו כי אם השגות פשוטות כלפי הדרגה הבאה. וככל שירבה האדם בתפילה יגלה זאת ברבדים עמוקים יותר ויותר, וכך ירבה בתפילה למשך כל ימי חייו, כי זוהי התכלית הנרצה. שכן התקשרות אין פירושה לעשות דבר מסויים, אלא הרגשת פנימית בלב, עד שאינו יודע את נפשו.

זה מה שרבינו רצה, שנהיה מהכת הזו. כמובן, שלרבינו היו הרבה תלמידים ולא כולם היו בדרגה זו. וכל בחינה של התקרבות חשובה לאין ערוך, וכמו שהתבטא מוהרנ"ת לפני הסתלקותו: אפילו אם אדם הוא חלילה בעל העבירה הגדול ביותר - אם הוא מקורב לרבינו בוודאי יזכה לתשובה שלימה ולתיקון אמיתי. כי בוודאי צריך לפחות להיות 'מקורב' לצדיק, אולם השלימות היא, לבקש ולרצות להתקשר לרבינו ולהיות מהכתה השלישית. וכפי שאומר הרה"ח ר' משה קרמר שליט"א: רבי נתן הוא ה"רבי" שלנו כיצד להיות 'תלמיד' כי ר' נתן כל כולו היה בוער לרבינו הק', וזאת בלתי ניתן לפרש כלל וכלל. והאמת כי יש לכל אחד את הכח, רק צריכים ללבב אותו ולהתפלל הרבה על כך. אכ"ר.

רבינו הקדוש אמר כי יש אצל אנשיו שלש כתות: כתה שבאה לחטוף שיריים, אחת שבאה לשמוע תורה וזו שאפוייה בלב. והנה, ידוע בשם רבי שמואל הורביץ זצ"ל כי "חוטפי שיריים" הכוונה היא לאלו שבאים לקבל את התיקונים של רבינו. הן אמת שרבינו חילק שיריים, אולם כאן הכוונה לקבל את התיקונים של רבינו.

הכת השנייה הם 'הבאים לשמוע תורה'. ידוע, כי כאשר רבינו יצא לנסיעה הגדולה ללמברג כמה ימים אחרי סוכות, הוא נסע דרך העיר קראסנא, שם לן בלילה, בתוך הבאים להקביל את פני הרבי היו גם ר' נתן ור' נפתלי. ומספר ר' נתן, כי רבינו קירב אותו מאד ושוחח אותו הרבה. בבוקר כאשר העגלה יצאה לדרכה החל ר' נתן לרוץ אחרי העגלה ואתו עמו ר' נפתלי.

על אם הדרך הייתה כמין עליה תלולה, שם האטה העגלה במעט, ואז ניגשו ר' נתן עם ר' נפתלי. כאשר רבינו הבחין בהם נהנה מאד, ושאלם: מה תרצו, שאברך אתכם או שאשמיע לכם תורה? נענה ר' נתן ואמר: את הברכה תברכו אותנו כאשר תחזרו בשלום מלמברג, כעת אנו רוצים לשמוע תורה. ר' נתן ידע שלמרות שהברכה של רבינו הקדוש הרי היא כצ'ק חתום, אולם לשמוע תורה הוא ענין ראשון במעלה. זאת למרות שרבינו לא אמר אז מאמר ארוך בפני עצמו, כי אם השלים את התורה 'אומרה' אותה גילה בחג שמיני עצרת שעבר. הרי לנו במעט עוצם מעלתה של קבלת דברי תורה מרבינו הקדוש. כי כל תיבה של התורה שלו גדולה ועצומה לאין ערוך.

ועוד במעלת דברי התורה של הצדיק. רבינו מביא בתורה י' על הפסוק 'כי נביא הוא' מלשון ניב שפתיים, לשון דיבור, שהצדיק זוכה להשיג השגות אלוקות. וכשהוא בדרגה זו יש לו כח להמשיך דיבורים הנצרכים לאותו הדור. וכשהוא מגלה תורה, הדבר פשוט שאין כאן 'חידושי תורה' שלו עצמו, אלא השגות גבוהות שהוא זוכה להמשיך אותם מבחינת "אין", ויש לו את הכוח להלביש בדיבורים עצות ודרכים לעבודת הבורא ית'. כל תורתו של רבינו היא השגות אלוקות בחינת 'אין', שהכניס בדיבור בעולם הזה, ב'ניב שפתיים', וברוב כוחו צמצם גם לפעול ישועה על ידם. ובכל זאת המגיעים לשמוע 'תורה' אינם כי אם מהכת השנייה.

הכת השלישית הם 'האפויים בלב'. וכדי להבין את ההגדרה של המושג הזה, נוכל להתבונן בהמשך המעשה שסיפרנו מקודם עם ר' נתן ור' נפתלי שהמשיכו לרוץ אחרי העגלה של רבינו שנסעה ללמברג עד שנעלמה מעיניהם. ולכאורה, מה ההתרגשות הגדולה? הרי רק אתמול ישב עם רבינו ונפרד ממנו, ובבוקר שוב נפרד ועוד זכה לשמוע ממנו תורה. אולם זהו דבר המסור ללב שאי אפשר להסבירו. והרי זה כמו אמא, כאשר בנה נוסע לאיזה מקום היא

אבן הטוב

במכתב זה אני רוצה לצעוק ולזעוק את הצעקה שצעק רבי נתן על גדות נהר הבוג "ברסלב בוערת אש הבער אותה בליב". זה כמה חודשים שאני ברוך השם מנוי למוסף שלכם אבקשה לבית, ואני רוצה להודיע לכל חברי חסידי ברסלב, שברוך השם וזכה דורינו ואפשר לקיים את ציוויי של רבינו הקדוש "לעשות את נשותינו חסידות".

לא האמנתי כמה שינוי יכול גיליון כזה לחול בבית, אנחנו ברוך השם מנויים על כמה מגזינים תורניים שבועיים וחודשיים, ואת המנוי לאבקשה לבית עשיתי אחרי שאחד מילדיי סיפר לי שיש לו כמה חברים בתלמוד תורה שמנויים על אבקשה לבית, והם מנסים לפתור יחד את החידות מתוך ספרי רבינו, כל כך התרגשתי ועשיתי מנוי, ומאז אני רואה איך הבית משתנה ומתחזק ממש בכל הגילאים, מושגים שעד היום לא ידעתי איך להעביר בצורה מותאמת לילדים ולבני הבית, אני רואה איך הם מקבלים את זה מתוך המגזין הנפלא.

הילד בן 10.5 התחיל כל יום להתבודד כמה דקות, בזכות אחד מהכתבות שהוא קרא, כמה יראת שמים שזה הכניס לי בבית. אני פתאום מתחיל לשמוע דיבורים מבני הבית על רבינו, על תפילה, והתחזקות. אני יושב בבית והמכתב מלא בדמעות על האוצר העצום הזה שנמצא ממש מתחת לתנור אצלנו בבית. אני מקווה שדרך המדור הזה אני יוכל להעביר את ההרגשות שלי ויהיה מכך תועלת אפילו לעוד בית אחד, והיה זה שכרי. אשריכם אשריכם, חזקו ואימצו ה' עימכם.

חיים דוד ה. קרית שמואל- חיפה

פשוט החלטה בגיל 23 להקשיב נטו לרבינו ולכוון את הראש והלב למקום הנכון, אך בד בבד מתוך אדם היודע את מקומו ולפי כוחות נפשו.

הייתה לי מזה התעוררות עצומה, לאן אפשר להגיע ע"י החלטה ובחירה כמוכן בלי ריבוי אור ועם הרבה מאד התחזקות, וזה נתן לי חשק ורצון גדול ולא יכולתי להירדם כפשוטו ובזכות זה ישבתי ללמוד עד השעות הקטנות של הלילה.

וזה לא נגמר פה...

קמתי עם זה בבוקר ולאחר תפילת שחרית של שבת בעת סעודה שנייה שבו אנחנו בני המשפחה יושבים ללמוד יחד בספר הקדוש סיפורי מעשיות, הרגשתי "ברע" וחזרתי לשתי את בני ביתי. ואמרתי להם: "היום יש מעשה מאחד מאנ"ש ר' פסח שפירא"

ישבנו וקראנו יחד את הכתבה שאגב נכתבה בצורה מדהימה ומקצועית, וממש נכנסנו כל הבית כולו לשיחה רצינית על התכלית של העולם הזה וזכרון עלמא דאתי. יש אצלנו בבית כמה בעלי כשרון שלקחו את זה צעד קדימה ופשוט הלכו למחרת ביום ראשון לקנות כלי ציור רבים והחלו "לקשט" את הבית בדיבורים מהתכלית בהשראתו של האי חסידא.

כאן המקום להודות לצוות וחברי "אבקשה" היקרים שטורחים ימים ולילות בגוף ונפש וממון שייצא דבר מתוקן מתחת ידם, כך שאם הצלחתם להסיט את הראש אל התכלית ולו למשפחה אחת, אשריכם ואשרי חלקכם!

אסף מזמר, הוד השרון

'אבקשה לבית' הופך לנו את הבית...

ישר כח מיוחד על הבמה החדשה. זה עידן ועידנים שאני רוצה להעלות מהרהורי ליבי ולהודות לכם העוסקים במלאכת הקודש במסירות נפש, על הוצאת גיליון כה מושקע מידי חודש, עם תוכן וחיידושים מיוחדים, כל בני הבית נהנים מהתוכן, ולעיתים אני גם מקריא לילדים בשולחן השבת דיבורים מתוך הגיליונות. זה העלון של ברסלב היחיד שמגיע אלינו לאיזור שבו אנחנו מתגוררים בחיפה ואנחנו ממש מחכים לו כל חודש בכליון עיניים.

מה עושים כשאין שמן זית

קראתי בחודש האחרון את הכתבה בנושא הנר תמיד של הסופר דוד דגן ושם התבאר לי נושא שאני כבר במשך הרבה מאוד זמן מסתפק בו.

שנים ארוכות הייתי נבוך האם במידה ואין שמן זית יש עניין להדליק גם בשמן רגיל או שהעניין הוא בשמן זית דייקא ולא באף שמן אחר. ומתוך הכתבה שמתי לב שנכתב שם שבאומן בזמנים שלא היה להם שמן זית הם הדליקו בשמן רגיל, כמו כן ראיתי שמוכא בכתבה מה שמוכא בספר כוכבי אור [אנשי מוהר"ן] שמביא שהעניין של הנר תמיד הוא בשמן זית ח"ל וכן בענין הנר תמיד שדקדק אדמו"ר זצ"ל וקרט בפרט שמן זית: לכאורה משמע שיש עניין בפרט בשמן זית, אך במידה ואין בנמצא יש להדליק בכל שמן שהוא.

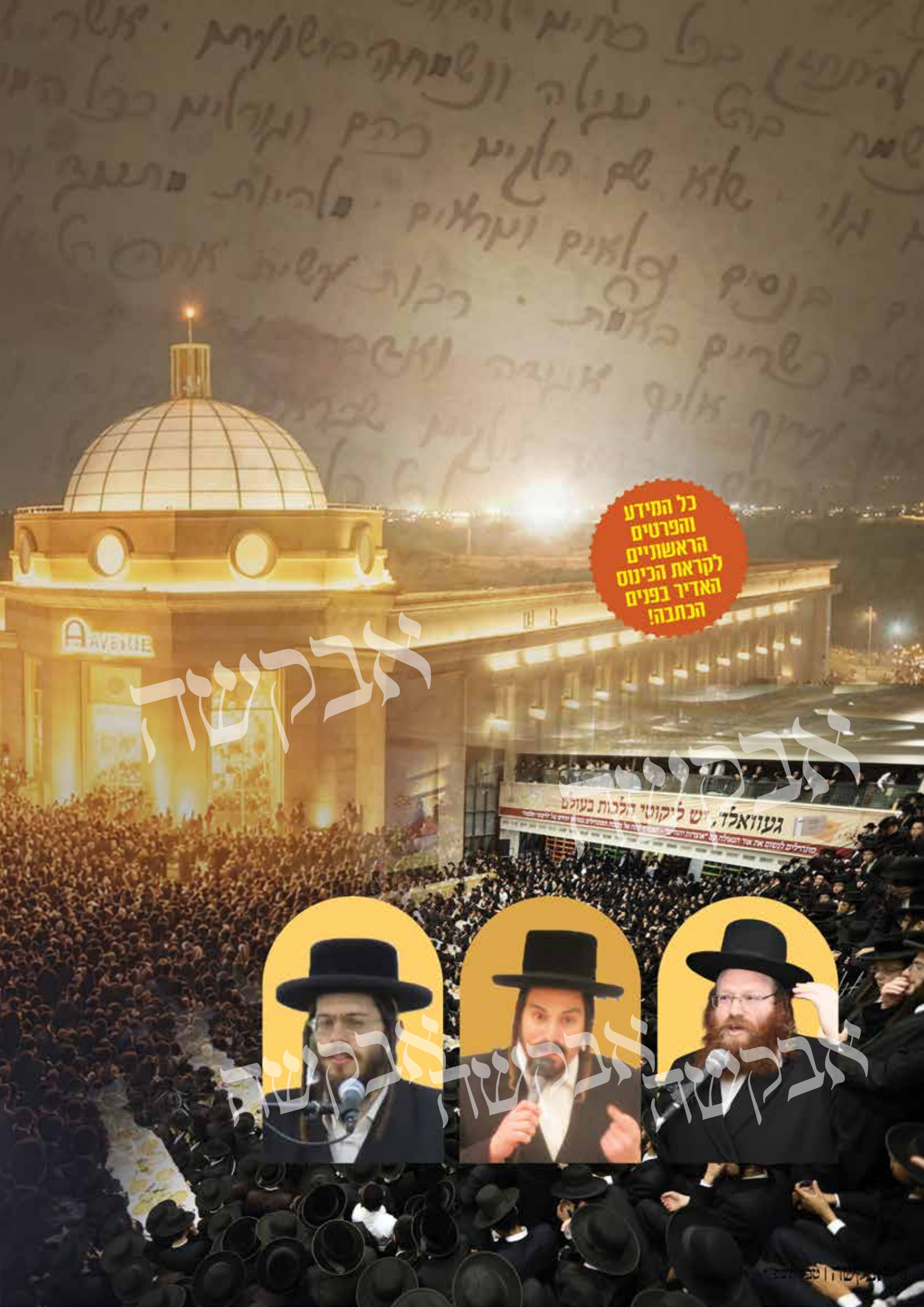
נחמן גלנט- צפת

סיפורי מעשיות מר' פסח שפירא

בליל שב"ק פרשת וישב אחרי סעודת ליל שבת ישבתי לקרוא את גיליון אבקשה של חודש כסליו מרישא לסיפא ומה שבעיקר תפס את ראשי וליבי הייתה הכתבה המדהימה על ר' פסח שפירא ז"ל, קראתי את הכתבה בשקיקה ומה שקרה לי אי אפשר להסביר במילים.

ומה שבפרט דיבר אליי הוא שאדם שגדל כמו כולנו כלומר נגר, אמן, בעל מגן וכו' קיבל

כל המידע
והפרטים
הראשוניים
לקראת הכינוס
האדיר בפנים
הכתבה!

אברהם שדה

אברהם שדה

אברהם שדה

מחר נתחיל לחיות

חיים חדשים

בעוד שבועות ספורים מתוכנן הכנס ההיסטורי 'סיום המחזור הרביעי בליקוטי הלכות' לכלל אנ"ש מכל רחבי ארץ הקודש, רגע מיוחד כמוהו לא ראתה ברסלב מעודה // בתוכנית: אלפי חסידים במעמד מעורר הוד בהשתתפות זקני ורבני אנ"ש, סעודת מצווה מפוארת לכבודה של תורה, בעלי מנגנים כשרים חמירות וריקודים עד לב השמים // בשיחה מיוחדת עם כמה מהמארגנים הם חושפים מהי מטרת האירוע המרומם עליו הם עמלים יומם וליל, ומעט מהרגשת הלב לקראת המעמד שיעורר את לבבות כולם להתחיל בחיים חדשים // ולא 'נתן' לחוט רגלינו

שמואל נחמן גודלבסקי

ומאז, הכל היסטוריה...

ארבע מחזורים כבר עברו (כל מחזור באורך של קצת למעלה מ-5 שנים), ועשרות אלפי חסידי ברסלב כבר זכו לסיים את כל שמונת כרכי ה"ליקוטי הלכות" כמה פעמים, אשריהם ואשרינו. וכפי ששמענו מרבים מאנ"ש, סדר הלימוד הזה הפך לספר הראשון בתור הלימודים היומיים.

הפלייר ש'גילה את האור'

ר' לייזר זוסיא: עוד בהיותי בחור, לפני למעלה מ-15 שנה, התחלתי לחשוב מחשבות כיצד ניתן להפיץ את הבשורה של ה'דף היומי' אצל אנ"ש. ולקראת התחלת המחזור השני, שחל בימים שאחרי ל"ג בעומר, התעוררתי לעשות פלייר קטן מעוצב באופן מושך והפצנו אלפי עותקים ממנו בל"ג בעומר במירון.

אחר כך המשכתי לעשות מודעות ותעמולה, דרכם קראנו לכל החברים אוהבי רבינו הקדוש ותורתו, להצטרף ולטעום טעם גן עדן מידי יום. לאחר מכן הפצתי "לוח כים" עם סדר לימוד היומי.

היה אחד שהגיע אלי להודות על הפלייר שעשיתי אז כשהוא אומר לי: "בזכותך אני כבר לומד הרבה זמן את הדף היומי, סיימתי כבר כמה כרכים" וכן עוד הרבה מעידים על החיזוקים הרבים שהם מקבלים מהלוחות וכולי.

אחרי נישואי העסק 'השתדרג' ופתחנו את הקו המפורסם 'אשרינו' - לגלות את האור' והמהפכה החלה לצבור תאוצה. המוטו שלנו היה "ליקוטי הלכות - זה הגן עדן בעצמו של ה' יתברך" (כשיחתו המפורסמת של רבי נתן). זה פשוט מאד, כל מי שרוצה לחיות בגן עדן כאן בעולם הזה מוזמן ללימוד יומי של כעשר דקות, ובוודאי שזה ישפיע על כל החיים שלו...

ר' נפתלי: ר' לייזר, אני לא יודע אם אתה מודע לכך בכלל, אבל הקביעות שלי בליקוטי הלכות היא כולה בזכותך...

היה זה החברותא שלי בישיבת ברסלב בני ברק, שלא הפסיק לנדנד לי כי חייבים ללמוד את ה'דף היומי' ב'ליקוטי הלכות'. לצערי הייתי אז מרוחק מאד מהמושגים האלה, במיוחד מלימוד בספר 'ליקוטי הלכות', שכולו "בחינות" ו"כנ"ל"... עד שפעם תפסת אותי לשיחה, דחפת לי איזה פלייר צבעוני והכנסת אותי להיכל הנפלא והקדוש הזה ואכן למחרת קבעתי

השתדלתי לעיין מדי פעם באיזו הלכה, אבל זה היה רחוק מלהיות נחלת הכלל.

וכך, לעומת הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" שהפך לנכס צאן ברזל בזכות ה'עמוד היומי' המפורסם, הרי שהעסק בספר הקדוש ליקוטי הלכות נשאר מאחור, באין דורש ומבקש את העצות הנפלאות והרפואות היקרות האצורים בו.

והנה, זרחה השמש בדמות הליקוטי הלכות ה'מנוקד' של הוצאת קרן ר' ישראל בער אודסר שראה אור באותה תקופה. הסטים החדשים שבאו מהדפוס אל תוככי היכל הישיבה הקדושה ובתי המדרש של אנ"ש סימנו את תחילתו של עידן חדש בקביעות הלימוד בספר הקדוש והיסודי כל כך, לכל מי שנקרא 'חסיד ברסלב'.

זוכר אני, כיצד היה זה בחור יקר מן השורה מיישיבת ברסלב בני ברק, שהציע

ר' נחמן גריזולט:

אני יכול להעיד מה שאני מרגיש
בעצמי וגם שמעתי את זה מסוד רבים
וטובים, ובטוחני כי כל מי שלומד והוגה
ב'ליקוטי הלכות' באופן קבוע יכול להעיד
על כך: הקשר של ברסלב'ר חסיד
אל הרבי עובר דרך הליקוטי הלכות.
ובמילים 'עממיות' יותר: החמצן של
ברסלב'ר חסיד, לדעת מהו רצון רבינו
הקדוש וכיצד ינהיג את כל סדר יומו על
פיז' - הוא אר ורק באמצעות לימוד יומי
ועקבי ב'ליקוטי הלכות'. ברסלב'ר חסיד
צריך לקבוע בלבו בחזקה: לא עובר עלי
יום בלי ליקוטי הלכות!

את הרעיון לקבוע סדר לימוד "דף היומי" בליקוטי הלכות, במקביל ל'עמוד היומי' בליקוטי מוהר"ן. משם זה התגלגל לכמה מאנשי הרוח אצל אנ"ש שהעלו את הרעיון לברכת זקני וחשובי אנ"ש שהתלהבו מאד וברכו את העוסקים במלאכת הקודש. כמו כן כאשר שמע זאת הרה"ח ר' אליהו נהרי התלהב מאד ו'קפץ' על המציאה כשהוא בא לידי החלטה כי חייבים להפיץ את הבשורה הזו, קרי: סדר הלימוד החדש של 'דף היומי' בליקוטי הלכות, לכל אנ"ש (ראה מסגרת).

מודעות מרהיבות בכל בתי הכנסת צדות את העין ומבשרות על מעמד היסטורי המתוכנן בעוד שבועות ספורים, ההתרגשות מציתה את הלבבות באור של התחדשות להתעורר ולעסוק בספרו של התלמיד הנאמן רבי נתן. כולם מבקשים ורוצים לשמוע מה מתוכנן ועל המתחולל מאחורי הקלעים, אך עוד יותר מכך, מה מביא כמה אברכים יקרים לשים הכל בצד ולהתמסר עבור המעמד האדיר.

לשם כך התיישבנו לשיחה מיוחדת עם המארגנים החשובים: הר"ר נחמן גריזולט, הר"ר נפתלי כהן, הר"ר אליעזר זוסיא גודלבלסקי, והר"ר י. ברין, לשמוע מהם קצת על ההכנות למעמד האדיר ועל התוכניות המיוחדות.

"ליקוטי הלכות" לכל אחד ואחד

ראשית נשאל, מה השייכות שלכם לסדר ה'דף היומי' בליקוטי הלכות, זו שהביאה אתכם למסירות נפש של ממש למען המעמד והצלחתו?

ר' נחמן: הסיפור שלי מתחיל לפני כעשרים וחמש שנה בערך. בימים ההם ספר 'ליקוטי הלכות' היה מונח מעט בקרן זווית ודי מעטים היו אלו שהגו בו ולמדו אותו בקביעות יום יומית. הסיבה לכך לא ברורה לי, רק זאת אוכל לציין כי אז עדיין לא היו המהדורות המנוקדות שלו מצויות כמו שאנו רואים היום...

אני מדבר על הימים בהם הייתי עדיין בחור. ידעתי כי יש כמה אברכים מפורסמים שאליהם "שייך" הספר והלימוד בו, וגם

אני

עם החברותא ללמוד את הדף היומי בספר הקדוש הזה.

ומצוה גוררת מצוה, כי מכך גם נתגלגל, שכאשר פתחת את הקו עזרתי לך עם הראיונות, וזכינו לעשות יחד קמפיין לקראת התחלת אחד הכרכים. עד כהיום שאנו זוכים יחד ב"ה להפיץ את אורו של רבינו הקדוש באמצעות "מוקד ברסלב" הפופולרי והמפורסם, כן יעזור ה' הלאה והלאה.

הר"ר י. ברוין: עדיין חרוטים בקרבי רשמים חזקים נוכח הקיבוץ הרב-גוני של אנ"ש, במעמד הסיום האדיר, וקיבלתי מכך התעוררות נפלאה באופן חזק ביותר, שהשאירו אצלי רשימו עד היום הזה.

זכורני כי אמרתי אז לאחד: "היה שם אור גדול ופאר נפלא, ממש הרגשתי שם השראה של קדושת רבינו הקדוש". זה היה בעיני כבחור צעיר בן שבע עשרה...

מהפכה בהתקשרות לרבי

ר' נחמן: הסדר של הדף היומי היווה מהפכה של ממש בקרב חסידי ברסלב. אקווה שאני לא מגרע, אם אשווה את זה למהפכה שקרתה בעם ישראל בעקבות ה"דף היומי" בתלמוד בבלי שייסד הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל, שגרם, כפי שהתבטא בחזונו, לחבר כל יהודי באשר הוא לתורה הקדושה, כדי שבכל זמן ומקום שייפגשו ימצאו שפה משותפת בדף היומי הנלמד, על זה הדרך והרבה הרבה יותר נעשה בקרב חסידי ברסלב בעקבות ייסוד מסגרת הדף היומי בליקוטי הלכות.

אני יכול להעיד מה שאני מרגיש בעצמי וגם שמעתי את זה מעוד רבים וטובים, ובטוחני כי כל מי שלומד והוגה בליקוטי הלכות באופן קבוע יכול להעיד על כך: הקשר של ברסלב'ר חסיד אל הרבי עובר דרך הליקוטי הלכות. ובמילים 'עממיות' יותר: החמצן של ברסלב'ר חסיד, לדעת מהו רצון רבינו הקדוש וכיצד ינהג את כל סדר יומו על פיו - הוא אך ורק באמצעות לימוד יומי ועקבי בליקוטי הלכות. ברסלב'ר חסיד צריך לקבוע בלבו בחזקה: לא עובר עלי יום בלי ליקוטי הלכות!

ר' נפתלי: נגעת בנקודה חזקה מאד. כי אכן לצערינו, באופן כללי, לא מרגישים מספיק אצל אנ"ש את האור של רבי נתן. אם בלימוד ליקוטי מוהר"ן, אפילו במסגרת 'עמוד היומי' מרגישים 'יצאתי עם משהו למעשה' או אפילו רק איזו קושיא ותירוץ

שמייב הכל וכדומה, הרי שישנם ימים בלימוד הדף בליקוטי הלכות שחסרה ההרגשה הזו.

אך בכל זאת יש לזכור את דברי ראבר"ן בשם אביו רבי נחמן מטולטשין, כנדפס בלוח ליקוטי הלכות המפואר של **ר' לייזר** התלוי בכל בתי המדרש של אנ"ש, שכהיום צריך להיות עיקר העסק בספרי מוהרנ"ת עוד יותר מבספרי רבינו הקדוש בעצמו, כי על ידי רבי נתן היה ביכולת רבינו להוריד את דבריו הנוראים ולעורר ולחזק בהם גם אנשים מגושמים ומונחים בעומק השאול תחתיות כמונו (הקדמה לספר כוכבי אור).

לא מכירים את הליקוטי הלכות

ר' לייזר: אכן. הרי כל הענין של רבנו תלוי בספר הקדוש הזה. ומעניין שמחוץ לברסלב יש הסתרה גדולה במיוחד על הענין של מוהרנ"ת. עד כדי כך, שאצל הציבור הכללי כמעט ולא יודעים אודות קיומו של הספר הקדוש 'ליקוטי הלכות'. יצא לי כבר כמה וכמה פעמים לשאול את ידידי ממקהלות החסידים אם שמעו על הספר הזה ורובם ככולם ענו בשלילה.

וגם בתוך ברסלב עצמה... עדיין רב הנסתר על הגלוי. יותר 'מתחברים' ללמוד 'ליקוטי מוהר"ן', כי מרגישים שזה תורות של הרבי בעצמו. אך, את זה הם לא יודעים שלקבל באמת את האור של הרבי אי אפשר רק על ידי רבי נתן.

ובאמת, כמו שהזכירו ידידי מקודם, ספר ליקוטי הלכות אינו קל ללימוד. וגם אני בהתחלה הרגשתי קושי גדול, אבל כשנכנסים לתוך היכלו של מוהרנ"ת, בעקשנות, מגיע השלב שלמפרע אי אפשר להבין כלל 'איך הייתי עד היום בלי הספר הנפלא הזה?!' בלימוד היומי אכן מקבלים את ה'חמצן' ואת ההתקשרות האמיתית לרבי. אולי זו התבטאות חריפה מדי, אולם 'אין מציאות להיות מקורב לרבי בלי רבי נתן'.

ר' נחמן: אני רוצה להוסיף נקודה, שאני מרגיש אצלי באופן אישי. בליקוטי הלכות יש משהו, בלי קשר אם הבנת את הנקרא או לא, אם התחברת או לא. אלא; באמצעות הלימוד אתה מתחזק עם אמונה ברבי, אתה מקבל ביטול לרבי. להפנים כי כל דרך החיים שלי וכל הסובב אותי, זה רק העניין של הרבי. כל הלכה וכל מצווה שזוכים לקיים הכל מואר באור של הרבי.

וביתר חידוד. העיסוק והתמדת הלימוד בליקוטי הלכות מכניס בך את ההתבטלות הגמורה לרבי, לחזק את הקשר, את ההתקרבות, את עצם היותנו ברסלב'ר חסידים. אמנם יש הלכות מפורשות יותר בהם ניתן פשוט 'לבלוע' כל שורה וכל קטע... אך לעומתם יש הלכות עמוקות יותר שלא תמיד זוכים להבין בהם את כל

ר' לייזר גורלנסקי:

אמר לי אחד שכשהוא לומד ליקוטי הלכות הוא מסמן עם 'מקרים' את כל הדיבורים המחזקים. פעם אחת הוא שם לב, כי כשהוא חוזר שוב על אותה הלכה, יש מקומות שהוא מבחין שבפעם הקודמת הוא עשה כאן 'מקרה' וזכעת הוא כלל לא מבין מה האיר לו אז. ויש מקומות אחרים שאז הוא לא עשה בהם, ופתאום הכל בוער. זה הכח של רבי נתן, להאיר ברזיק היכן ומה שצריך.

קשרי הדברים, אבל גם בהם - עצם הלימוד שוטף את האדם בכזו הרגשה של אמונה וביטול לרבי, לדעת ולהפנים כי אין לנו תקוה אחרת בלי רבינו.

הדרכה לחתונה מר' שמואל שפירא

ר' נפתלי: יש סיפור על אחד שניגש לרבי שמואל שפירא לפני החתונה, וביקש ממנו הדרכה. כידוע, ר' שמואל היה חזק מאד לא לייעץ לאחר, והתחמק ממנו כדרכו, אך הלה היה עקשן גדול ולא הרפה ממנו עד שביקש ממנו: לפחות תאמר לי נקודה אחת, משהו קטן. נענה ר' שמואל ואמר לו: "תלמד ליקוטי הלכות כל יום!".

שימו לב. הוא לא אמר לו ללמוד ליקוטי מוהר"ן, וגם לא לומר ליקוטי תפילות - רק ללמוד ליקוטי הלכות. כי זה כבר יביא את הכל. ובאמת כך אני באמת מרגיש בפן האישי; ביום שאני לומד ליקוטי הלכות, אני מתחזק לקיים גם שאר העצות של הרבי. הלימוד בליקוטי הלכות מחדש את המח והכוח גם להתבודדות וגם ללמוד הלכה וכן הלאה.

ר' נחמן: לפני עשר שנים, כאשר זכו לסיים את המחזור השני, ראיתי כי חייבים לארגן מעמד סיום עוצמתי, כדי להגביר את החשק ולהכניס למעגל הלומדים עוד ועוד מאנ"ש.

חפץ ה' בידינו הצליח, והמעמד האדיר התקיים בהצלחה מרובה למעלה מן המשוער. זה היה האירוע הכי גדול שהיה ב-10 שנים האחרונות לברסלב, שהכניס באופן אדיר וחזק את חשיבות הלימוד של הספר הקדוש "ליקוטי הלכות" בכלליות, ובפרט בסדר לימוד ה'דף היומי'. אלפי המשתתפים שנכחו שם נחרט בלבם המעמד האדיר, את האווירה הקדושה של אחדות ואהבה בין אנ"ש, את התפאורה המושקעת וביניהם השלט הענק שהיה תלוי שם שבו נכתב: 'קיימו וקיבלו, יש ליקוטי הלכות בעולם'. רבים מהם מספרים על החשק הנפלא שקיבלו להיות גם הם מההוגים בספר ליקוטי הלכות מידי יום ביומו ולזכות להיות בין המסיימים את המחזור הבא...

ומה היה במחזור הקודם?

ר' נחמן: במחזור הקודם - המחזור השלישי, לפני חמש שנים, כבר התחלנו לתכנן את מעמד הסיום הגדול, כמובן פי כמה מהקודם, ואז הגיחה בעולמנו ה'קורונה' ששיתקה את כל המערכות כולם. ונאלצנו לקיים את הסיום באופן מצומצם יחסית, בעיר בית שמש.

כאן המקום לציין את מכובדנו הרבני ר' מרדכי גוטליב שליט"א, ראש וראשון לכל קדשי רבינו הקדוש, הוא הגבר שלקח על עצמו את כל הוצאות שני הסיומים הללו לתועלת כלל אנ"ש המסיימים והמתחילים. זכותו הגדולה של מוהרנ"ת וזכות הרבים של אלפי הלומדים וההוגים בתורתו, תעמוד לו ולכל הנלווים אליו, להתברך בכל מילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, לפאר ולרומם שם רבינו הקדוש ביתר שאת ועוז, כשאפתו הטהורה.

נו, אז מה התוכניות למחזור הזה?

ר' נחמן: בס"ד אנו נערכים למעמד הסיום הנוכחי כמעט שנה שלמה...

כבר בסוף החורף העבר, כאשר לוח הלימודים הראה, כי בשבט תשפ"ו הבעל"ט מסיימים בס"ד את חלק ה', התחלתי להיערך, במחשבה, דיבור ומעשה לסיום הגדול.

הר"ר י. ברוך: נפלא לשמוע. כי גם אני שמתי לב אי אז באמצע הקיץ, כי הסיום

שבצעירותו כשהיה גר בברסלב היה נכנס מדי יום ביומו למוהרנ"ת. לימים אמר, כי באמת לא כל יום זכה לקבל ולשמוע, אבל ביום שהוא כן זכה לכך, הוא הבין כי היה שווה לו להגיע כל הימים הללו רק כדי לשמוע את הדיבורים האלו.

ר' לייזר: אמר לי אחד שכשהוא לומד ליקוטי הלכות הוא מסמך עם 'מרקרים' את כל הדיבורים המחזקים. פעם אחת הוא שם לב, כי כשהוא חוזר שוב על אותה הלכה, יש מקומות שהוא מבחין שבפעם הקודמת הוא עשה כאן 'מרקר' וכעת הוא כלל לא מבין מה האיר לו אז. ויש מקומות אחרים שאז הוא לא עשה בהם, ופתאום הכל בוער. זה הכח של רבי נתן, להאיר בדיוק היכן ומה שצריך.

ר' נפתלי: אמרתי פעם לאחד, כי כאשר אני מרגיש יבש בלי חשק וכולי, אני

ר'! ברוך:

מפליא לדאות, כי כשם שהרף היומי נש"ס, היווה בשורה לכל אחד ואחד, גם כאלו שהתקשו תמיד ללמוד דף גמרא וכו' בזכות ה'דף היומי' ללמוד ולסיים את כל הש"ס, מאות אלפי בעלי בתים ועובדי כפיים, וכו' כמה וכמה פעמים לעבוד על כל הש"ס, בזכות הקביעות של דף היומי. באותה מידה עם ייסוד המסגרת של "דף היומי" בליקוטי הלכות, הרי שרבים וגם טובים מאנ"ש וכו' לקבוע עצמם לעסוק מידי יום בספר הקדוש הזה.

מתיישב ללמוד שניים - שלושה דפים ליקוטי הלכות, ולפתע הכל מתהפך... אני לא מדבר על עבודה נשגבה של 'התבודדות' שעות וכדומה, רק ללמוד דף - שתי דפים בליקוטי הלכות והמנוע נדלק.

מעמדי הסיום הענקיים

ובכן, נחזור למעמד הסיום המתוכנן. זה לא הפעם הראשונה בו מתבשרים חסידי ברסלב על מעמד אדיר לרגל סיום ספר הקדוש "ליקוטי הלכות" במסגרת ה'דף היומי', אך זה היה בפעמים הקודמות?

ר' לייזר: אסכם במשפט אחד מה שדיברו פה: "כשאתה לומד ליקוטי הלכות, שום רוח סערה לא יכולה לבלבל אותך מהביטול לרבי!"

ר' נחמן: אכן. הדעת והשכל שר' נתן מכניס בקרבנו בלימוד ספרו הקדוש והנורא, מחזק ומחשל אותנו בכל תהלוכות החיים. לפעמים אני חושב לעשות משהו בבית וכדומה, ואני רואה בעיני רוחי איך רבי נתן בא אלי ואומר לי: לא! זה לא על פי הדרך של הרבי. אל תעשה את זה - - -

אפילו להגיד 'כמו תהלים'

ר' לייזר: אוסיף עוד בעקבות הסיפור של רבי שמואל שפירא, שיש באמתחתי צילום של מכתב שר' שמואל כתב לאחד בזה הלשון: "צריכים ללמוד כל יום הרבה ליקוטי הלכות, ואפילו להגיד 'כמו תהלים', גם כן טוב מאוד ומועיל הרבה".

פלאי פלאות.

כמו כן, מה שהזכיר ר' נחמן, שהליקוטי הלכות מורה לנו את הדרך אשר נלך ואת המעשה אשר נעשה. האמת כי ניתן לראות את הדבר הזה הן בלימוד ספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן בעקביות והן בלימוד שאר ספריו הקדושים. אך דומני כי ביותר בא הדבר לידי ביטוי בלימוד "ליקוטי הלכות".

רבים מעידים, כי יש ימים וגם שבועות שלומדים דף אחרי דף ולא 'מאיר' להם, אבל בדיוק כשהיה להם איזה מעבר או איזושהי חלוקת העצה, ממש באותו יום דיבר רבי נתן אודות הענין הזה עד שהדברים נהיו בהירים ושמיחים...

אך יש להדגיש כי ההצלחה בזה היא, לדעת, רק כאשר לומדים בעקביות מדי יום ביומו.

ר' נחמן: כאן המקום לחזור על

מה שידוע אודות ר' נתן מטבריה,

על ליקוטי הלכות יחול בתזמון מדהים: בין יום ההילולא - עשרה בטבת, ליום ההולדת של רבי נתן - ט"ו בשבט. וכבר התחלתי לדבר עם כמה חברים, שצריכים לעשות מעמד אדיר לאחד את כלליות אנ"ש לסיים ולהתחיל את המחזור החדש, עד שקיבלתי שיחה ממך ר' נחמן כי נכנסת לעובי הקורה, וב"ה זכיתי לתת את חלקי כפי יכולתי.

ר' נחמן: לפני תקופה כאשר דיברתי עם הרה"ח ר' נתן מיימון שליט"א וסיפרתי לו מה שהיה עם הסיום הקודם, שהתבטל בעקבות הקורונה כאמור, נענה אלי ואמר: "בגלל שהיצר לקח לנו את הסיום הקודם, אנחנו צריכים כעת להחזיר בכפל כפליים!"

ובכן, כאמור, הסיום לפני עשור, היווה מאורע בלתי נשכח בקרב חסידי ברסלב. מפליא היה לראות איך מתכנסים בהיכל אחד, חסידי ברסלב לשבטיו וגונוי; ספרדים ואשכנזים, דוברי אידיש ודוברי לשון הקודש, כולם כאחד התקבצו לכבודו של מוהרנ"ת וספרו הקדוש, שהשאר רושם עז בל יימחה.

ובעז"ה הסיום הנוכחי הנועד להיות במוצאי שבת קודש פ' וארא - ערב ראש חודש שבט הבעל"ט, יהיה בבחינת "גדול כבוד המעמד הזה יותר מהראשון עשרת מונים", כשכוונתנו ומטרתנו אחת: להאיר את אורו של מוהרנ"ת בקרב אנ"ש ביתר שאת ויתר עז. להחדיר בלבו של כל בחור ואברך, צעיר ומבוגר, כי ה"ליקוטי הלכות" - זהו תקוותינו, זהו חיותינו. ולא רק בקרב אנ"ש פנימה, אלא שיתפשט גדולת נוראות הספר הקדוש בכל העולם.

האם מצאתם מקום בו יוכלו להתכנס כלל אנ"ש?

ר' נחמן: ודאי. בכוונה לקחנו את ענק הקונגרסים במרכז הארץ "היכלי אונוי", כדי שיהיה מקום של כבוד לכל אחד ואחד.

וכבר באנו בדברים עם מירב הישיבות, הקהילות והחבורות של אנ"ש ברחבי הארץ, וכולם הביעו נכונות לקחת חלק ולהשתתף יחד עם כלליות אנ"ש.

ר' נפתלי: דומה כי ניתן להמליץ מה שאמר מוהרנ"ת, כי "פמוטי הכסף - די זילבערנע לייכטער" שהיו מונחים על שולחנו הטהור של רבינו הקדוש, היו לו לעזר בתחילת התקרבותו. כלומר, הפאר והיופי החיצוני שעושים לדבר שבקדושה, נוטלים לפעמים חלק גדול בהתעוררות והתחזקות של בחור או אברך, להיות לו

לעזר להפנים את הדברים ולקיים אותם במשך השנים הבאות.

ר' נחמן: באמת היה ראוי, בכל יום שלומדים דף ליקוטי הלכות לעשות סעודת מצוה ולצאת 'בתוף ומחול' על כך שיש לנו כזה אוצר, להודות לה' יתברך על המתנה הנפלאה שיש לנו, שזכינו לדעת מרבינו הקדוש ומתלמידו הנאמן רבי נתן שנתן לנו מתנה כזאת ה"ליקוטי הלכות" הקדוש.

אבל מכיוון שאין זה ביכולת כל אחד, לכן לפחות בסיום המחזור מתארגנים כולנו כאחד לשמוח על נועם חלקינו וגורלינו.

אמר לי אחד, למרות שלא זכיתי ללמוד ולסיים, אבל אני רוצה לבוא לשמוח, לשמוח עם הליקוטי הלכות, לשמוח שיש לנו את רבי נתן, שה' יתברך נתן לרבינו כזה תלמיד, שבלעדיו לא היינו תלמידים של הרבי, לא היינו מכירים את הרבי ולא היינו יודעים מהרבי. וזה שהאור של הרבי נכנס כל כך בעולם וכל מה שהרבי מאיר בעולם זה הכל רק בזכות רבי נתן.

ר' לייזר: הרבה פעמים אני חושב לעצמי: איך יתכן לגשת לחג ומועד בלי ללמוד ליקוטי הלכות?! איך מתמודדים עם ניסיונות בלי ללמוד ליקוטי הלכות? מה מחזק את האנשים שאין להם את התרופות הללו?!

מי שרוצה להתחיל לחיות - שיבוא למעמד

האמנם, גם מי שלא למד יכול להגיע?

ר' נפתלי: דוקא הוא צריך להגיע! כידוע, שרבינו הקדוש היה עולה בשמחת תורה ל"חתן תורה", ואילו רבי נתן היה עולה ל"חתן בראשית", והוא המליץ על כך: "הרבי בעוצם קדושתו הוא 'חתן תורה', ואילו אני בבחינת 'חתן בראשית', להתחיל מחדש!"

ר' נחמן: גם אני חושב כי מי שזכה לסיים, צריך לערוך 'סיום' יחד עם בני ביתו או בבית המדרש יחד עם בני החבורה... אבל מי שעדיין לא זכה לטעום ממתיקות הדבש, הוא זה דווקא שצריך לבוא, בשביל להתחיל להבין את הנקודה הזאת שאי אפשר לחיות חיים אמיתיים בלי הליקוטי הלכות.

המטרה כאן באמת, שנחדיר את זה בלבנו וננחיל זאת לבנינו ולכל הסובבים אותנו, לגלות לכל ברסלב'ר חסיד ולכל העולם כולו, כי יש "אוצר" - אוצר של זהב ויהלומים. צריכים רק לגלות אותו ולדלות ממנו בלימוד יום יומי ועקבי.

ר' לייזר: צריכים לפרסם: 'מי שרוצה להתחיל לחיות, יבוא למעמד האדיר'.

הר"ר י. ברוין: גם מי שרוצה לחדש את החיות שלו. ר' נתן אמר לפני פטירתו: כל חייכם תלוי בי. הליקוטי הלכות - זה משהו שהחיים שלנו תלויים בזה. אין לנו ברירה אחרת, אנחנו כל חיינו תלויים ברבי נתן ובלעדיו איננו יכולים להתקרב לרבי.

ר' נפתלי כהן:

הוא לא אמר לו ללמוד ליקוטי מוהר"ן, וגם לא לומר ליקוטי תפילות - רק ללמוד ליקוטי הלכות. כי זה כבר יביא את הכל. ובאמת כך אני באמת מרגיש בנפ האיש; כיום שאני לומר ליקוטי הלכות, אני מתחזק לקיים גם שאר העצות של הרבי. הלימוד בליקוטי הלכות מחדש את המוח והכוח גם להתבודדות וגם ללמוד הלכה וכן הלאה.

הרי ה"ליקוטי הלכות" זהו הספר שרבי נתן בעצמו העיד עליו כי הוא "הגן עדן של השי"ת בעצמו", התבטאות שלא שמענו על שום ספר ובשום מקום אחר...

כמו כן, ידוע לשונו של ראב"ן כי מה שר' נתן אמר כי עתידים ליתן דין וחשבון על כל יום שלא אמרו "ליקוטי תפילות", הוא הדין לענין ליקוטי הלכות, עד שהוא קובע כי לחסיד ברסלב אסור שיעבור עליו יום בלי ליקוטי הלכות.

מפליא לראות, כי כשם שהדף היומי בש"ס, היווה בשורה לכל אחד ואחד, גם כאלו שהתקשו תמיד ללמוד דף גמרא זכו בזכות הדף היומי ללמוד ולסיים את כל הש"ס, מאות אלפי בעלי בתים ועובדי כפיים, זכו כמה וכמה פעמים לעבור על כל הש"ס, בזכות הקביעות של דף היומי. באותה מידה עם ייסוד המסגרת של "דף היומי" בליקוטי הלכות, הרי שרבים וגם טובים מאנ"ש זכו לקבוע עצמם לעסוק מידי יום בספר הקדוש הזה.

שכן, כשבעידוד וברכת זקני וחשובי אנ"ש, זה נכנס לתוך מסגרת של לימוד יומי

"להיות מקושר מירי יום עם ההתחזקות של רבי נתן!"

מי וכיצד קבעו את סדר הלימוד של ה'דף היומי'? מה העניין בלימוד יומי דווקא? האם אפשר להתחבר כך לאורו של הספר? כיצד צריך להיעשות הלימוד עצמו? // לרגל שמחת כלל אנ"ש לקראת סיום המחזור הרביעי בספר הקדוש "ליקוטי הלכות" במסגרת ה'דף היומי' זכינו לשיחה בלעדית ל'אבקשה' עם **הרה"ח ר' אליהו נהרי שליט"א המייסד של הרעיון האדיר של ה'דף היומי' בליקוטי הלכות לפני כעשרים שנה**

בדרכו של רבינו הקדוש, יידע ויפנים כיצד לחיות בכל תהלוכות חייו על פי דרכיו ועצותיו של רבינו הקדוש, ויזכה לעבוד את ה' באמת ובתמים.

זה מה שרבינו רצה ללמד אותו כיצד חיים עם התורות שגילה בכל עת ורגע, לעובדא ולמעשה בכל סדר היום, בעת קיום מצווה ובעת אכילה ושתייה וכן הלאה.

ידוע מה שכותב ראב"ן בשם אביו רבי נחמן מטולטשין "כי בימינו אלה עיקר הלימוד צריך להיות בספרי מוהרנ"ת". ולכאורה איך ניתן לומר דבר כזה, ללמוד בספרי רבי נתן עוד יותר מספרי רבינו בעצמו?

התשובה היא, כפי שרבי נתן העיד על עצמו, שכל הדיבורים שלו הם מרבינו, "אני אצל רבינו כעט אצל הסופר", שכל הדיבורים שלו הם דיבורים של רבינו בעצמו, הליקוטי הלכות הוא חלק בלתי נפרד מליקוטי מוהר"ן, וידועה השיחה "דעם רעבינ'ס מויל און מיין פען - הפה של הרבי והעט שלי".

רבים שואלים אודות מסגרת הדף היומי, לכאורה זה דבר טוב לאלו שלא זכו עד היום להגות וללמוד כלל בספר הקדוש "ליקוטי הלכות", אולם יש כאלו שביכולתם ללמוד הרבה יותר מדף ליום, האם גם עליהם לקבל את 'הצמצום' וללמוד רק דף ליום?

ראשית יש לדעת, כי המסגרת של דף היומי, עוזרת מאד לשמור על עקביות ולהישאר מחוברים כל הזמן לספרו הקדוש של רבי נתן בלי לאבד אפילו יום אחד.

מה גם, ידוע כי מצוה הנעשית על ידי הרבים יש לזה כח הרבה יותר גדול, וכאשר לומדים בהתחברות והתקשרות יחד עם כלליות אנ"ש ודאי שיש לזה השפעה גדולה יותר.

זאת ועוד, ניתן להמליץ את מה שרבינו אמר, כי לכל אדם צריך שיהיה לו שני סדרים בספרו הקדוש; אחד בעיון ואחד בבקאות, על זה הדרך ניתן לומר, כי מלבד שכל אחד ראוי שילמד ויתעמק בכל שורה בליקוטי הלכות, בכל דיבור ובכל חידוש,

הדף היומי. ואכן זה המחיר שנקבע למרות העלויות העצומות שהושקעו בהדפסה וההפצה, הפרסומת הייתה כך: הזדרזו לקנות! זהו מחיר שלא יחזור יותר, סטים רבים מאד נמכרו באותו ערב.

מי הפיץ את הקונטרסים המוכרים לכולנו של הליקוטי הלכות המחולק ללומדי הדף?

החלטתי אז שכדי לעודד את הלימוד חייבים להנגיש את הספרים לכל. הייתי הולך בכל חודש מחדש, ומבקש מ' עמרם רשות לקבל את הקבצים להדפסה עבור 30 הדפים הקרובים. ההוצאות היו גבוהות מאוד, מכיוון שבכרסל של הימים ההם לא היה ביקוש ליותר מכמה מאות חוברות. אך מכיוון שכמות ההדפסה המינימלית הייתה אלף יחידות הייתי צריך להדפיס את הכמות הגבוהה הזו, ולסחוב את מאות החוברות שנותרו לאחר החלוקה אלי למקלט בבניין, ולבסוף הצטברו שם אלפי חוברות עד שמישהו החליט להפיץ את זה הלאה.

כיום אי אפשר לדמיין כזו מציאות, שמתוך אלף קונטרסים ישארו מאות, אבל אז ברסלב הייתה די קטנה ולא היה מי שהתעניין בזה. לאט לאט הנושא תפס תאוצה יותר ויותר, וכיום יש כבר אלפים רבים שעוסקים בזה, הכל בזכות אותם מאות שהתחילו אז, אשרינו.

רצינו לשאול כמה שאלות בנוגע לסדר עצמו, מה העניין בלימוד יומי דווקא וכיצד הוא צריך להיעשות:

ידוע כי רבינו ציוה על מוהרנ"ת לחדש בתורתו, ואז הוא אכן החל לכתוב את הליקוטי הלכות. ויש להבין הרי ודאי שאין הכונה רק לחדש חידושים גרידא, כמו כן מדוע ציוה אותו דווקא לחדש על פי סדר ההלכות שבשולחן ערוך?

ניתן לומר בדרך אפשר, כי רבינו רצה בזה ללמד את רבי נתן, איך ללכת ולחיות עם התורות שגילה.

הרי השולחן ערוך זה ספר ההלכה של עם ישראל, וכך כשהוא מפרש את ההלכות

איך התחיל הרעיון של דף היומי?

אנחנו מדברים על הזמן בו אנ"ש היו רגילים כבר לסדר 'העמוד היומי' בליקוטי מוהר"ן, והיה אחד מבחורי ישיבת ברסלב שהציע לקבוע סדר של דף יומי בליקוטי הלכות, מחזור שיאריך חמש וחצי שנים. הרעיון תפס אותי, ועד מהרה ניסחתי קול קורא ושם כתבנו מגדול החיוב ללמוד בקביעות בספר ועל הסדר המתוכנן. אחר כך הלכתי לזקני וחשובי אנ"ש עם המכתב, וכך יצא הרעיון לדרך.

מה היו הפעולות שנעשו אז למען הפצת הרעיון בקרב אנ"ש?

הדפסנו לוחות לימוד שנתיים ואת הקול קורא בכל מקום, הוצאנו גם קונטרס מיוחד שנקרא 'כי הוא הרב והתלמיד' [כיום אפשר למצוא אותו בסוף הכרך הראשון של 'מאור הנחל'], שם פרסמנו מאמר מקיף על האור העצום שיש בליקוטי הלכות, ועל כך שכל אחד צריך להקדיש את הזמן ללמוד בו. דבר זה היה חידוש גדול באותה עת, עוד בטרם היה הדפוס נפוץ כמו היום, והקמפיין עורר הדים רבים.

התקופה עליה אנו מדברים, הייתה ממש אחרי שיצא לאור הליקוטי הלכות המנוקד של קרן ר' ישראל בער, בתקופת עשרה בטבת, פניתי אז לר' עמרם הורביץ ע"ה שיסבסד את עלותו של הסט ל 280 ש"ח בלבד, לרגל התחלת המחזור הראשון של

יש גם הענין של סדר 'בקיאות' ללמוד דף אחרי דף כסדר, מידי יום ביומו.

יש שמתקשים, שהרי כדי להבין את הליקוטי הלכות על בוריו, יש לדעת את כל התורה עליה מיוסדת ההלכה על בוריה, עם כל קשרי התורה וכולי, אם כן כיצד ניתן ללמוד "דף היומי" כשכלל לא מונחים בעומק קשרי התורה?

התשובה לכך היא, כי כל אחד חייב שתהיה לו מסגרת מסויימת, להיות מקושר מידי יום להתחזקות של רבי נתן. והרי בכל כמה עמודים זוכים למצוא איזו פנינה מאירה או דיבור מעורר, אם כן אי אפשר לומר 'אני יחכה עד שאני אדע כל קשרי התורה', אלא חייבים לחטוף מה שאפשר לדלות ולמצוא את פניני ההתחזקות וההתעוררות המתגלים בכל עת, כדי שנוכל להחזיק מעמד בכל הנסיונות. המצב הקשה בו אנו נמצאים בימים אלה, ימי עקבתא דמשיחא, מאלץ אותנו לקחת את התרופות בתדירות, וגם צריכים לדאוג שהם יהיו זמינות כל הזמן...

כיצד צריך להיות הלימוד בסדר הדף היומי?

ודאי שצריכים להשתדל ללמוד במתינות ולהבין ככל האפשר. אבל ידוע המכתב של ר' שמואל שפירא, כי אפילו 'להגיד' ליקוטי הלכות זה טוב.

שכן כמו תיקוני זוהר, שרבינו הקדוש אמר כי עצם האמירה מזכך את הנשמה, כך גם כל דיבור של רבי נתן יש בו קדושה והאדם זוכה להמשיך על עצמו חיות והתחדשות נפלאה. אך צריך לזה אמונה. להאמין כי בעצם האמירה זוכים לתיקוני הנפש, להאמין, כי כל דיבור מ'ר' נתן הוא תיקון הנפש על העבר ועל העתיד.

כמו כן ידוע מה שאמר ר' שמואל שפירא, כי כאשר לומדים כסדר, אפשר למצוא תשובות לכל מה שעובר על האדם בחיי היום יום ובכל עת שיש לו חלוקת העצה.

ובכן, אחים יקרים. כל מי שמרגיש עייפות, כל מי שרוצה להתחדש, דעו כי בלימוד ליקוטי הלכות תזכו לדלות את העצות העמוקות, כפי ש'ר' נתן השכיל לגלות לכל אלו שירדו לתוככי עומק השאול, לגלות לכל אחד ואחד כי גם שם במקומך: ה' אתך עמך ואצלך, בבחינת 'הקיצו ורגנו שוכני עפר', וגם משם אתה יכול להתקרב להשי"ת מחדש, ולהיות כרצונו יתברך באמת, ולהיטיב לך כל ימי חיך.

קבוע, הרי שיש לזה מחויבות מיוחדת ללמוד מידי יום את הדף היומי, כי מחר הרי יש כבר דף חדש ללמוד... וכך זכו וזוכים עשרות ומאות ללמוד ולסיים את כל שמונת הכרכים ולהגות בדיבוריו הנפלאים והנוראים של רבי נתן, לחדש כנשר נעוריהם.

זאת בנוסף לכח הרבים המצטרף לזה, כח של מאות ואפילו אנ"ש, מה שעוזר ללמוד שהלימוד ישפיע עליו באופן נעלה יותר.

הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל היה חוזר על כך תמיד: "עלינו נפל חובת היום ללמוד ולהגות בספרי רבינו הקדוש ותלמידיו", כי אנו הם שנקראים "חסידי ברסלב" וזוהי זכות וגם חובה לנצל את המתנה הזו.

ר' נפתלי: יש לציין, כי את המעמד תכננו במיוחד כמה ימים לפני שמסיימים ומתחילים את המחזור החדש, כדי שכל אחד יקבל את ההתחדשות ויבוא מוכן ומזומן, להיכנס עם כל הכח להתחיל את המחזור הנוכחי החל מהדף הראשון, ולהמשיך בעקביות מידי יום עד הדף האחרון...

הציבור רוצה לשמוע אלו עוד תוכניות מחכות להם?

ר' נפתלי: לרגל השמחה הגדולה הזמנו בעלי מנגנים מהשורה הראשונה עם הרכב תזמורת עשיר. כמו כן נזכה לשמוע שיחות נפלאות מזקני וחשובי אנ"ש להצית בלבנו את אור ההתחזקות של רבי נתן.

ר' לייזר: וכמובן, יהיה זמן גם לתיקונים על שמחת יהדותינו, להודות ולהלל על שזכינו להתקרב לרבנו.

ועל הכל, יהיה שמה הרבה אהבה ואחוה, כי כאשר אנשי שלומנו נמצאים ביחד אזי ממשיכים את האור של הרבי אלינו כידוע, ובוזה יזכה כל אחד לקבל את האור שמאיר על ידי רבי נתן תלמידו.

ר' נחמן: בגלל שאנו מתכוננים לציבור רב בליעה"ר, אי לכך כדי שנוכל להכין לכל אחד את מקומו כראוי, כל חבורה וכל בית מדרש שיוכלו לשבת יחד באהבה ואחוה, נעשה מכירת כרטיסים מראש, בתשלום סמלי, כדי שנוכל להיערך על צד היותר טוב.

כמו כן מתוכנן מערך הסעות מכל רחבי הארץ, בתשלום סמלי מסובסד, כפי שיתפרסם בעז"ה.

ר' לייזר: דיברתי היום עם אחד המפיצים הגדולים, בתוך הדברים הוא אמר לי, כי הוא חושב שיש היום מהדורות של ליקוטי הלכות, אולי יותר ממה שיש מהדורות של "תלמוד בבלי".

אז חשבתי רעיון, לעשות דוכן הפצה גדול ברחבת האולם, ולהציג שם את כל המהדורות המגוונות, רק בשביל ההרגשה...

ר' נפתלי: רעיון חזק. זה נותן משמעות חדשה בשיחה שהרבי אמר על ר' נתן, שאתם צריכים להכיר לו טובה, כי בלעדיו לא היה נשאר ממני אפילו "בלעטל שמות" - דף של גניזה, והנה כהיום בוא וראה כמה מהדורות של ספרי רבינו לבד...

באמתחתי עוד כמה רעיונות לעידוד הלימוד, ובעז"ה מקווים בהקדם לצאת עם זה לציבור הרחב, להתחיל לחיות מחדש, ולעסוק בדברי רבינו ורבי נתן בהתחדשות נפלאה.

ר' נחמן: כאן המקום להודיע, כי כל מי שרואה את עצמו מתאים להושיט עזרה וסיוע, הן לפני המעמד בפן הלוגיסטי, הן בשעת המעמד בכל המצטרך, מוזמן ליצור אתי קשר בהקדם לתועלת כולנו.

וכן כל מי שרוצה להקים במקום דוכן, או כל מי שיש לו איזה משהו בהפצה של ספרי רבנו, מוזמן בשמחה גדולה להיות בקשר איתנו כדי שיוכל להביע את הפינה שלו.

ועל הכל, מתבקשים כל אנ"ש להרבות בתפילות ותחנונים שהכל יהיה על צד היותר טוב, לפאר ולרומם שם רבינו הקדוש ותלמידו רבי נתן ביתר שאת ועוז, שעל ידי זה יתקרבו הכל אל ה' יתברך באמת, ושאל יתערב זר בשמחתנו, עדי נזכה במהרה לראות באור חדש על ציון תאיר בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

מידי יום שישי במסגד במצרים,
מחיישבים כל המשתתפים על
השטיח, ומאזינים יחד לשיעור
בליקוטי מוהר"ן... // על ההפצה
במקומות שונים ומשונים
וההתקרבות המופלאה לאורו של
הרבי // שיחה מרתקת שקיימנו
באבקשה עם הרב אורי לאטי
המוסר את שיעור החסידות
הקבוע היחיד בערבית ממקום
מושבו בברוקלין שבניו יורק
הרחוקה, ואליו מאזינים רבבות
יהודים דוברי השפה ברחבי
העולם, ולהבדיל... ערבים מבטן
ומלידה // והלכו גוים לאורך

נחמן גלינסקי

אבקשה

למנוחה
בבית
ריח

אז צוואתו המרטיטה של גאון עוזינו מוהרנ"ת, "שֶׁהַעֲקָר הָעֵסֶק שְׁלָכֶם יִהְיֶה לְהַדְפִּיס סְפָרִים, יִפְּצוּ מַעֲיֵנוֹתַיךְ חוּצָה", זכו וזוכים חסידי ברסלב לקיים את הצוואה בשלל דרכים יצירתיות.

אין ספור סיפורים אנו מכירים על ספרי ברסלב שנמצאו בגניזה והביאו להתקרבות נפשות, על הדפסה של רבבות ספרי רבינו שמופצים לכל דורש, על ביאורים בהירים של מגוון ספרים המקרבים את הנאמר לליבו של כל אחד בכל רמת הבנה, ועל כריכות מטעות שמסתירים תחתם ספר מהנחל הנובע.

המאמצים הללו לא נוצרו בחלל ריק. את התשוקה העזה לכך שדבר רבינו הקדוש יגיע לכל יהודי באשר הוא, נטע בנו מוהרנ"ת בכל מפעל חייו ובעיקר ביומו האחרון, ברגעיו האחרונים בהי עולם, בהתבטאו כי גם כשהכל נראה קודר כל כך - "כְּשֶׁעָזָרָה הַסּוֹפֵר מִסְתַּלֵּק, וְטִרְפָּה פְּסוּל מִתְגַּבֵּר, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ הַיּוֹם אֲלֵפִים וְרַבּוֹת טִרְפָּה פְּסוּל. אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפָּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִקּוֹן לָכֵל. וּבִכֵּן, אֲנִי מְזַהֵר אֶתְכֶם שֶׁתִּדְפְּסוּ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁיִּהְיֶה יִפְּצוּ מַעֲיֵנוֹתַיךְ חוּצָה. הֵיוּ חֲזָקִים בְּקִסְף וּבְרָצוֹן וּבְטִרְחָא".

ובכן, תקווה נוראה זו, שגם מול הנסיגות המרים ביותר הרי שדף אחד של ספרי רבינו יהיה תיקון על הכל, העניקה לחסידי ברסלב בכל הדורות את הרצון לעשות ככל שביכולתם להפיץ את דבר רבינו הקדוש בעולם, בבחינת 'ניצוץ אחד יוצא מיוסף' - שמכלה את כל אלופי עשו וכוחות הרוע.

אולם דומה, שהפצה ייחודית כזו עדיין לא ראינו: שיעור קבוע בספרי רבינו בשפה הערבית, אליה מאזינים רבבות מכל רחבי העולם, יהודים דוברי השפה הערבית,

ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, רבבות ערבים מקשת רחבה של מדינות...

את השיעור משמיע הרב אורי לאטי, הזוכה למסור במשך עשרות שנים שיעורים בהירים בגמרא והלכה, וכשנתיים לאחר שהתחיל למסור שיעורים - נחשף לאורו הגדול של רבינו הקדוש, ומיד שילב את העצות המאירות בשיעוריו המחכימים, והפך עד מהרה לשגריר המפיץ הלאה את תורת הנחל הנובע.

בשיחה הייחודית שערכה מערכת אבקשה עם הרב לאטי, ביקשנו לחזור לרגע המפגש עם רבינו הקדוש וספריו, ולהמשיך במסע עד לחיבור האישי והקבוע שלו עם תורת ברסלב והפצתה הלאה והלאה לרבבות מאזינים קבועים.

יהודי דובר ערבית

כדי לשמוע על ההפצה המפתיעה של הרב אורי, נבקש להבין תחילה מהיכן אתה בכלל מכיר את השפה הערבית.

"נולדתי בסוריה" מפתיע אותנו איש שיחנו. "כידוע, התקיימה בסוריה קהילה יהודית במשך אלפי שנים עוד מזמן בית המקדש השני. כבר במשנה מוזכרת 'סוריא' לגבי הלכות רבות, והיישוב היהודי שם נמשך ברצף עד לפני כשבעים שנה. אז, היגרו רוב יהודי סוריה אל מחוצה לה, בעיקר לארצות הברית וארץ הקודש.

"גם משפחתי התגוררה בסוריה, ובה נולדתי. בהיותי כבן שלוש היגרו הוריי לארה"ב בה הנני מתגורר עד היום. ואנו לא היחידים, בארה"ב לבדה קיימים כמאה אלף יהודים יוצאי סוריה".

ואת השפה הערבית קלטת עוד בהיותך בן שלוש בלבד?

"דווקא לא. למרות שהיגרנו לארה"ב השפה הרשמית במשפחתנו המשיכה להיות השפה המדוברת בסוריה - השפה הערבית.

"ולא רק אצלנו זה היה כך. כאמור, ישנו ציבור גדול של יוצאי סוריה שהיגרו לארה"ב, וכך נוצרו שם קהילות יהודיות מבוססות הדוברות את השפה הערבית, עד עצם היום הזה".

כבר בסוריה היו הבדלים משמעותיים ברמה הרוחנית בין משפחות וקהילות. היו ששמרו הרבה

יותר על הזהות היהודית שלהן, תורה ומצוות - ולעומתן כאלו שהיו חלשות יותר. כשהקהילות המסודרות התפרקו, למרות הניסיון להרכיב אותן מחדש בארה"ב וארץ ישראל, היו כאלו שלדאבון לב נחלשו עוד יותר.

אך משפחת לאטי כן זכתה להמשיך לשמור על המסורת היהודית גם לאחר המעבר, ושלחה את הילד אורי לבית ספר יהודי ממנה המשיך לשיבה קטנה ואף למד במשך תקופה בישיבה בארץ ישראל.

לאחר נישואיו החל אורי לעבוד לפרנסתו אצל אחיו, אבל כמו יהודי טוב לא הסכים להקריב את חייו לגשמיות ומרדף אחר הכסף. "קבעתי חברותא עם בן דודי, וכך ישבנו ולמדנו מידי ערב בבית המדרש של הקהילה הסורית".

הלימוד, היה כמובן בשפה המדוברת במשפחה ובקהילה - השפה הערבית. וכך, לאחר תקופה קצרה של לימוד קבוע, ניגש אל החברותא יהודי מחברי הקהילה, ובקשה בפיו: 'גם אני רוצה ללמוד תורה'.

"כמובן שהסכמנו לצרף אותו לחברותא שלנו, אבל הוא היה רק הראשון. לאחריו הגיע עוד אחד ועוד אחד, וכך לאט לאט זה הפך מ'חברותא' לשיעור קבוע לרבים, הנמסר פעמיים בשבוע, בסייעתא דשמיא".

זה הפך ממש לחלק אינטגרלי ממרקם החיים בקהילה הסורית. יש תפילות בהם מתאספים יחדיו, יש אירועים קהילתיים, יש אחווה קהילתית, ויש את השיעור. שיעור קבוע בערבית אליו מגיעים רבים מחברי הקהילה שמשפיע לטובה על הרמה הרוחנית של הקהילה כולה.

מטבע הדברים התמקדו השיעורים בספרי היסוד של ארון הספרים היהודי. דפי גמרא וסימנים בשולחן ערוך הנמסרים בבהירות ומתורגמים לשפה המדוברת בקרב בני הקהילה.

לאחר תקופה זו היה מובן מאליו. פעמיים בשבוע נמסר שיעור מרתק לכלל בני הקהילה, וכך זה נמשך בקרב שנתיים רצופות.

משבר אישי

ואז פגש את חייו של אורי - שבינתיים הפך בקרב תלמידיו ל'הרב אורי' - משבר אישי חריף.

"את אבי זכרנו לברכה תקפה מחלה קשה בפעם השלישית. בפעמיים הראשונות הוא התגבר על המחלה, אך הפעם היא תקפה אותו בצורה קשה בהרבה", והרב אורי מצא

כאן נולדתי - העיר דמשק

השמיים אליו זכה, הרב אורי קיבל את הידיעה בצורה שונה לגמרי. "הקטע ההוא שקראתי העניק לי מבט אחר על החיים, ובייחוד על המחלה של אבא. אני יודע שה' יתברך שלח לי את הקטע הזה ממש ברגע הנכון, אם לא הייתי מודע לו, ככל הנראה לא הייתי מסוגל להתאושש מהפטירה של אבי - אך הקב"ה הקדים תרופה למכתי, ופתח בפניי שער חדש לעולם שלא הכרתי".

מייד בסיום ימי השבעה על אביו, החליט הרב אורי להעמיק עוד יותר בספר הפלאי ההוא שמצא, ובירר במרץ על חנות בניו יורק המוכרת את הספר. כך הוא הגיע לחנות בויליאמסבורג שם רכש שני עותקים מהספר, אחד עבורו והשני עבור החברותא שלו.

"מיד אחרי השבעה, הודעתי לכן הדוד שלי - החברותא, שיש ספר חדש שאנו מתחילים ללמוד במהלך הלימוד היומי המשותף, ספר ליקוטי מוהר"ן."

"בתחילה למדנו את כל הספר מתחילתו ועד סופו, במהלך כמה חודשים, ולמרות שלא הבנו הכל, הרגשנו שהנשמה מבינה הרבה יותר..."

"בהמשך גם נחשפנו לביאורים שונים על הספר הקדוש, וכך התחלנו לצלול לרבים עמוקים יותר של התורות הקדושות".

ואז, כשהרב לאטי החל להבין מעט יותר אלו אוצרות מתגלגלים בתוך הספר הזה, הוא החליט "זה היה לי ברור: זהו אוצר שאני לא יכול לשמור אותו לעצמי! אני חייב להודיע את הסגולה לעם סגולה ולדלות ולהשקות מהעצות המאירות שבספר הזה", וכך הוא התחיל להשמיע אותם לשומעי לקחו בשיעוריו הקבועים.

"זה היה כמו מכת ברק. אני יושב לי כאן ושבור מהמצב, ופתאום מגיע איזשהו מחבר ספר, ומגלה לי שיש כאן רובד נסתר שאני בכלל לא רואה, שיש שורש רוחני למחלה שאפילו לא מופיע בפרוטוקולים הרפואיים של בית החולים, זה היה בשבילי הארה של ממש."

"ומיד אחרי ההבנה הזו, ידעתי גם שאני

"זה היה כמו מכת ברק. אני יושב לי כאן ושבור מהמצב, ופתאום מגיע איזשהו מחבר ספר, ומגלה לי שיש כאן רובד נסתר שאני בכלל לא רואה, שיש שורש רוחני למחלה שאפילו לא מופיע בפרוטוקולים הרפואיים של בית החולים, זה היה בשבילי הארה של ממש."

חייב לדעת מי כתב את המילים המאירות הללו, מי הוא 'רבי נחמן מברסלב' ששמו מתנוסס על עמוד השער של הספר שלא הכרתי..."

יש ספר חדש שאנחנו מתחילים ללמוד!

כעבור שבועות ספורים נפטר ר' דוד לאטי, אביו של הרב אורי. אך לאחר הגילוי

את עצמו מבלה שעות רבות בבית החולים קרוב למיטת חוליו של אביו.

במהלך התקופה הקשה, חשב הרב אורי לוותר על השיעורים. הכנת השיעורים דרשה ממנו מאמץ וריכוז והוא הרגיש שמדובר בעומס גדול מדיי עליו, ושהדבר מגיע על חשבון השהות ליד אביו. "אבל דווקא אבי, הוא זה שלא וויתר לי. למרות שניסיתי להסביר לו שזה יבוא על חשבוננו, לצאת מוקדם מבית החולים ולנסוע למסור את השיעור, אבל הוא התעקש שאצא מוקדם ואסע למסור את השיעור."

"עד היום" אומר איש שיחנו בהתרגשות, "כשאני נזכר בכך שגם על ערש דווי הייתה מסירת השיעור חשובה כל כך לאבי, זה נותן לי כוח וחשק להתמיד במסירת השיעור למרות הזמן הרב וכוחות הנפש שזה דורש ממני".

לכת ברק בבית החולים

ואז, באחד הימים הארוכים והמשמימים שעברו על הרב אורי בבית החולים, החליטו מן השמיים כי יישלח אליו מנת עידוד ואור.

הרב אורי ישב במסדרון בית החולים, ומתוך שעמום החליט להוציא מהכוננית הניצבת סמוך לספסל עליו ישב, ספר כלשהו.

הוא הוציא את הספר, ושמח לראות שמדובר בכריכה תורנית, למרות שהוא מעולם לא שמע על שם הספר או מחברו. על כריכת הספר היו מוטבעים המילים 'ליקוטי מוהר"ן'.

"פתחתי את הספר באקראי, והנה נפתחו לפניי מילים פלאיות על מחלות ורפואות, על השם יתברך ותפילה".

וכה היו דברי הרועה הרחמן, בעת האירו אל נשמתו של הרב אורי אי שם באחד מבתי החולים שעל פני הגלובוס: 'ויש חולאת שאין מועיל לו שום רפואה, כי כח החולאת גדול מכח העשבים, ובתחלת צמיחת החולאת, קדם שגצמח ונתגלה, היו יכולין לרפאות אותו בקל, רק שאז היה נעלם ונסתר מעיני כל, ואין יודע ממנו רק השם יתברך לבד'.

'אבל כשאחזין בבחינת דבר ה', בחינת תפלה, שאין מקבלין הרפואה מכל הדברים שבועולם אפילו מלחם ומים בבחינת 'בכל מתרפאין, אזי יכולין להתרפאות אפילו בעת צמיחת החולאת, בעת שהוא נסתר מעין האדם, מאחר שאין צריך לרפואות כלל, רק רפואתו עלידי לחם ומים'.

מתורתו של רבינו את עניין "המניעות" וההפרעות שיש על כל דבר שבקדושה, ובפרט על אורו הזך של הנחל נובע, וגם הכיר מקרוב את ההשפעה הברוכה שיש לתורת רבינו עליו עצמו ועל כלל משתתפי השיעור, לא הסכים לוותר. והוא הודיע מיד לאותו אחד, שהוא בכל זאת ימשיך למסור את השיעור - הכולל כמה דקות בתורתו של רבינו, גם אם לשם כך יצטרך לחפש מקום חליפי למסירת השיעור.

למרבה ההפתעה, כלל משתתפי השיעור נדדו יחד עימו למשכן החדש, והשיעור המשיך להתקיים הלאה והלאה, כשגם תורתו של רבינו הקדוש ממשיכה לפכות ולהשקות את ליבם ומוחם של המשתתפים.

השיעור עושה לו כנפיים

במהלך קרוב לעשרים השנים שחלפו, בהם נמסר השיעור בקביעות מידי שבוע בשבוע, החל הדבר לעשות לו כנפיים.

השיעור הייחודי הנמסר בשפה הערבית, נודע לעוד ועוד יהודים מכל מיני מדינות, והללו ביקשו גם הם להעשיר את חייהם באור התורה בשפה המוכרת להם.

וכך, החלו הרב אורי ותלמידיו להקליט את השיעורים ולהפיצם באמצעים שונים, ובמהלך השנים שעברו הצטרפו עוד ועוד יהודים המבקשים להחיות את נפשם באור התורה הקדושה.

וכך, לצד השיעורים היסודיים והנפלאים בגמרא והלכה, נלוו אליהם גם ההדרכות הקצרות ממעיניה של ברסלב, אלה ואלה מעניקים אור וחיות למאזינים הפזורים בכל רחבי הגלובוס.

כשאנו שואלים את הרב אורי אם הוא מרגיש שיש השפעה ללימוד בספרי רבינו, הוא עונה בצורה חד משמעית:

"אין ספק! אני ממש רואה את זה בחוש". הוא עונה בלהט. "רבינו", הוא אומר בטון מובן מאליו, כאילו הוא מדבר על רבי שהוא פגש עשרות פעמים, "סלל דרך שמדברת ממש לדור שלנו.

"אומר לך יותר מזה, השיעורים שלי ממוקדים מאוד. כיום למשל אני פחות מוסר שיעורים באנגלית, כי אני רואה שלשיעורים שאני מוסר בערבית יש תועלת הרבה יותר גדולה, מאחר שיש כמובן הרבה פחות היצע לדוברי השפה, וחשוב הרבה יותר להעניק תוכן רוחני גם לדוברי ערבית. ומאחר שאין מגוון גדול של שיעורים בשפה הזו, וזהו השיעור הקבוע היחיד בעולם בערבית, הרי שאני

במסדרונות בתי החולים החשוכים והמשימים התוודעתי אל האור

דרך לא קלה

אמנם, לרב אורי היתה דרך לא קלה לעשות. הקהילה הסורית חייתה במשך אלפי שנים לבדה, עם מסורת ברורה ומפוארת, ומעולם לא שמעה על עולם החסידות לגווניו. אם ננסה להשוות את המסורת הסורית לגווני המסורות המוכרים לנו, הרי שהמסורת שלה היא שילוב של העולם הליטאי והספרדי המוכרים לנו, ורחוקה מאוד מהעולם החסידי.

"חששתי איך יתקבלו הדברים, ולכן החלטתי להצניע את מקור הדברים. מעתה, בסוף כל שיעור, שעסק בגמרא או הלכה, הקדשתי כמה דקות לדיבורים מחזקים שנלקחו מהספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן שעד מהרה הצטרפו אליו מגוון ספרים נוספים שזכיתי להיוודע אליהם, ליקוטי הלכות וליקוטי עצות, משיבת נפש ושאר ספרי ברסלב".

הדיבורים הללו הזרימו חיות מיוחדת בבאי השיעור, עד שהם הפכו לחלק

מרכזי ביותר בשיעורים הקבועים בקהילה הסורית, וכלל המשתתפים ייחלו לשמוע את התוספת הקצרה לשיעור שהטעינה אותם בחשק רוחני לחיים טובים יותר.

לאחר תקופה רגישה הרב אורי שהגיעה העת לחשוף את המקור ממנו הוא שואב את הדיבורים הנפלאים, ובסיום השיעור הוא אמר למשתתפים כי הוא מבקש לגלות להם סוד. "כל ההדרכות ודיבורי ההתחזקות בעבודת ה' שאתם שומעים ממני בתקופה האחרונה, לקוחים מספרי הצדיק הגדול רבי נחמן מברסלב ותלמידיו. כעת תחליטו בעצמכם מה לעשות הלאה..."

אך כצפוי, לאחר שהמשתתפים כבר טעמו מהיין ההונגרי, הם לא הסכימו לוותר עליו, והמשיכו לדרוש את אור החיים שהדיבורים הקדושים הביאו איתם.

איום על השיעור

אך בד בבד, עשה לו הגילוי כנפיים, ולא רק בקרב משתתפי השיעור. אחת הדמויות המשפיעות בקהילה זימנה את הרב לאטי לשיחה רצינית. "זה היה משהו שלא השתתף בשיעורים, וכנראה שלא הייתה לו היכרות אמיתית עם תורת ברסלב והכוח העצום שהיא יכולה לתת לעבודת ה' יתברך. הוא כנראה חשש שמדובר בדרך שונה ממה שנהוג אצלנו, והוא ביקש ממני לחדול מללמד בשיעור את ספרי ברסלב, או שאצטרך להפסיק לגמרי את מסירת השיעור בבניין הקהילה".

הרב לאטי, שכבר ידע והכיר היטב

בית כנסת של יוצאי חלב-סוריה בארצות הברית

נצח', בו נאם ר' חיים (מנחם) קרמר יו"ר המכון

עצת התבודדות

הרב לאטי הוא תופעה ייחודית גם בנוף היהודי הקלאסי, ובייחוד כאשר מדובר בחסידי ברסלב, ולשם כך ביקשנו, בזהירות מתבקשת, לשמוע גם על עומק נוסף בהיכרות שלו עם תורת רבינו.

האם אתה מכיר את העצה של התבודדות של רבינו הקדוש? ניסית את זה פעם?

אך דומה, שהשאלה שלנו כמעט והעליבה את איש שיחנו, והוא עונה ללא היסוס, "כלי עין הרע, אני עושה התבודדות כל יום".

היכן אתה עושה התבודדות?

"עבדתי עם אח שלי עשרים שנה וליד המחסן שלו, היכן שעבדנו, היה כמו יער קטן. הייתי הולך לשם כל יום בערך שעה, ועושה שם התבודדות.

"לפני שלוש שנים עזבתי את העבודה אצל אחי, כי קיבלתי ב"ה משרת רב בבית כנסת. אז עכשיו אין לי יער להתבודד שם אז אני עושה את זה כשאני לבד, או במכונית, או בבית לבד, או בכל מקום שאני רק יכול למצוא, אני עוצר ועושה התבודדות".

שעה זה המזון זמן, אנשים לא מבינים מה עושים בכזה הרבה זמן.

"זה נכון, אבל אם בן אדם באמת מתרכז והוא נמצא ממש לבד יחד עם אביו שבשמיים, אז הזמן טס ושעה עוברת במהירות מבלי שתרגיש".

עניינים מספר הזוהר וכתבי האר"י, ומדובר שם מעניינים גבוהים כמו ספירות ומושגים מתורת הקבלה, אבל מאחר שיש בספרי רבינו בשורה כזו לעם ישראל ולכל העולם, אז אני מתאמץ לנתח היטב את הנקודות העמוקות ולבאר אותם בשפה שווה לכל נפש...".

כשאנו שואלים את הרב לאטי על הקשר היומיומי שלו עם חסידי ברסלב הוא עונה, "לצער, כרגע אין פה בית כנסת של חסידי ברסלב, אבל בעתיד הקרוב אמור להיפתח כאן מרכז של ברסלב. מי שפותח

פעם יצר איתי קשר מוסלמי ממצרים, וסיפר שהוא אחראי על מסגד מרכזי בעיר הבירה קהיר, שם הוא משמיע מידי יום שישי לאחר התיפלה שיעור מוקלט שלי, בה אני עוסק גם בליקוטי מוהר"ן ותורת רבינו.

את זה הוא הרב אסולין, אביו הביא לכאן את רבי צבי אריה רוזנפלד שפעל גדולות ונצורות למסור את תורת רבינו לרבים מתושבי אמריקה. והוא עומד לפתוח מרכז לחסידות ברסלב שבעז"ה אני אמור למסור שם שיעורים.

"כמו כן זכיתי לפני תקופה להשתתף בהשקת מהדורת ליקוטי מוהר"ן המתורגם לספרדית שהופק על ידי מכון 'נעימות

חייב להקפיד ככל יכולתי שהשיעור יהיה ממוקד ומועיל.

"אי לכך, אם לא הייתי רואה בחוש שדבריו של רבינו הקדוש משפיעים לטובה על אנשים, פשוט לא הייתי עושה את זה, כי אני ממש חייב להתמקד בדברים שאני רואה בהם מיד שינויים לטובה.

"יש לי היום ב"ה את כל ספרי רבינו, יש לי ב"ה ליקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המדות, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ליקוטי הלכות, ליקוטי תפילות, ליקוטי עצות, משיבת נפש והשתפכות הנפש ועוד ועוד מספרי ברסלב, שכל דבריהם מתקבלים באהדה עצומה בקרב מאזיני השיעורים בכל העולם ומחוללים שינויים עצומים בלב שומעיהם.

"בזכות הגילוי של ספרי ברסלב נפתח לי שער לכל עולם החסידות, וכך זכיתי לגלות עולם שלם של ספרי קודש נוראים ונפלאים, כשבעקבותיי נחשפים לכך עוד אלפים רבים של יהודים מכל רחבי העולם".

מה למצוא בספרי רבינו?

מה מצאת בספרי רבינו מספרים אחרים? מה ראית בהם שלא ראית במקומות אחרים?
"רבינו נותן לבן אדם תקווה, הספרים של רבינו הק' מגלים לכל בן אדם שיש לו תקווה גדולה, הם אומרים לו שזה לא משנה מה הוא עשה בחיים שלו, לא משנה לאיזו דרגה - בר מינן - הוא חס ושלום ירד, תמיד יש תקווה, תמיד אפשר לחזור ולשוב אל ה'.

"זה גם מה שמשך אותי לברסלב מההתחלה. הידיעה שאין ייאוש בעולם כלל, וגם אם לפעמים ירדנו, אז כמו שרבונו אומר, הרי שגם מתכלית הירידה - אפשר לעלות לתכלית העלייה, ולהתחיל מחדש להתקרב לה' יתברך. זוהי הנקודה הייחודית כל כך בתורת רבינו הקדוש וזה חייב ללוות אותנו בחיים, ואם זה מלווה אותנו זה מעניק חיים אחרים לגמרי..."

"כדור הזה קשה לאנשים עם עבודות גבוהות ותוכניות ארוכות-טווח, ורבינו מדבר כל כך לדור שלנו, לחלושי כוח ברוחניות ומעניק להם תקווה להתחזק בעבודת ה', וזה הדבר הכל כך מיוחד שיש בתורת ברסלב".

האם התורות של רבינו הם לא מדי עמוקים להסברה? יש כאלו שטוענים שקשה להבין את זה...

"בוודאי שיש בספרי רבינו עומק אחר עומק, ופעמים רבות מובאים שם גם כן

ובקרב המוסלמים יש תגיות רבות כאלו על העם היהודי.

"אז הם רוצים לדעת למה, האם באמת כל היהודים ככה? ולמה היה מלחמה, ומה כל השנאה בעזה, ופלסטין, וחמאס. וברוך השם, דרך השיעורים הם רואים שכל המלחמה זה רק על האדמה, על ארץ ישראל. הם לא שונאים אותי כאדם, אלא הם חושבים שאני גנבתי להם את הארץ וזה מה שמכעיס אותם.

"ולכן, מעט התגובות השליליות שאני מקבל כולם בערך אותו דבר, 'גנבתם לנו את הארץ', 'תחזירו לנו את הארץ'. ואני עונה להם, 'איך אני בדיוק גנבתי את הארץ? אני לא גנבתי, אולי אתה חושב שמישהו אחר גנב, אבל אני בעצמי לא גנבתי. אז אם אני בעצמי לא גנבתי, למה אתה שונא אותי?' ואין להם תשובה, וזה מוריד את מפלס השנאה.

ההשפעה העצומה

לרב לאטי חשוב להדגיש גם את ההשפעה הרוחנית שיש לשיעורים הללו. "יהודים רבים זוכים להתקרב לבוראם דרך השיעורים הללו שהינם כמעט היחידים המוגשים להם בשפת אימם, ואפילו ארגון 'יד לאחים' הפועל בין היתר בקרב יהודים שנטמעו רח"ל באוכלוסייה ערבית ביקשו להשתמש בשיעורים הללו.

"קרה אפילו פעם אחת שפנתה אלינו אשה שמתגוררת במדינה ערבית וסיפרה כי בזכות השיעורים סיפרה לה אימה שהיא יהודייה, מה שאומר שגם הבת יהודייה למהדרין".

לתפוצה העצומה של השיעורים בעולם הערבי, יש גם צדדים משעשעים רבים. "פעם יצר איתי קשר מוסלמי ממצרים, וסיפר שהוא אחראי על מסגד מרכזי בעיר הבירה קהיר, שם הוא משמיע מידי יום שישי לאחר התפילה שיעור מוקלט שלי, בה אני עוסק גם בליקוטי מוהר"ן ותורת רבינו. ההוא מגדיל לעשות, ומאחר שהוא דובר עברית אזי בקטעים שהוא מרגיש שהם פחות מובנים, הוא עוצר את ההקלטה ומסביר את המושגים לקהל מרעיתו..."

הרב לאטי משתף כי ערבים רבים מבקשים לשמוע עוד ועוד על רבי נחמן המופלא שהוא מצטט בשיעוריו, ואנו נמשיך ונאמר כי אם אותם הדבר מעניין כל כך, הרי שאנו בוודאי יכולים ואמורים להשקיע עוד יותר מאמץ להתקרב וליהנות מאורו הטהור של אותו צדיק פלאי, שאמר "אני איש פלא ונשמתו פלא גדול".

פעל גדולות ונצורות למען תורת רבינו הקדוש באמריקה ר' צבי אריה רוזנפלד בכותל

העולם הערבי, בבחינת 'ושמעו הולך בכל המדינות'.

האם יש לזה אפקט על נושא האנטישמיות?

"ברור, ברור. אני מקבל כל הזמן תגובות מכל רחבי העולם הערבי, 99 אחוז מהתגובות הן חיוביות. מנעד התגובות רחב מאוד, ערבים כותבים לי 'אשריכם שנולדתם יהודים', 'הלואי עלינו מתנה כזו כמו תורת ישראל', 'אתם מאירים לנו את הדרך', 'אתם מלמדים אותנו את האמת' ועוד ועוד תגובות בסגנון כזה המקדשים שם שמים בעולם.

"ברוך השם, אני לא אומר את זה בתור גאווה חס ושלו, אבל אני רואה שבדרכה של תורת החסידות - הרי שהאנטישמיות יורדת בהרבה".

האם במלחמה האחרונה ראית שינוי מגמה? נוצר מצב מאוד מתוח בכל העולם סביב הנושא היהודי.

"כן, זה הביא את הגויים ללמוד יותר, כי הם בעצם רוצים לדעת למה יש כל כך שנאה על היהודים. הם לא מבינים את זה, ודרך התורה שאנחנו מלמדים ומה שהם שומעים, הם רואים שכל היהדות היא כולה אהבה אמיתית ושלוש ואמת.

"יש היום סטריאוטיפים רחבים בקרב המוסלמים בכל העולם, על היהודים. סטריאוטיפים הם 'תגיות' כוללניות, כמו שאם חס ושלוש יש יהודי שתפסו אותו גונב, אז אומרים 'אה, כל היהודים גונבים'.

השיעורים לופצים בעולם הערבי

מטבע הדברים, כאשר השיעור בשפה הערבית נמסר בקביעות שבוע אחרי שבוע והופץ בכל העולם, הרי שעם הזמן החלו עוד ועוד מדוברי השפה להאזין לשיעורים, גם בני ישמעאל שאינם מזרע יצחק ויעקב. וכפי שמספר הרב לאטי בעצמו: "כאמור, אני מתמקד היום יותר בשיעורים בערבית מבאנגלית, כי אני רואה השפעה גדולה יותר בשיעורים שאני מוסר בערבית, כי זה הולך לכל העולם, ולא רק ליהודים.

"אמנם אני לא עושה זאת בכוונה לדבר לגויים, והשיעורים מופנים ליהודים שברחבי העולם שמבינים את השפה הערבית, כאלה שהם או ההורים שלהם נולדו בסוריה או בלבנון או בכל מדינה ערבית אחרת ועדיין מדברים בערבית. אבל משם והלאה זה הולך ומתפשט בכל

אברקשד

אברקשד

בנייה יוצרת הזהר מזהר

באישון ליל, בשבע מוקדים שונים בארץ ישראל ובאומן, מתקבצים לתעלה ממאה וחמישים אברכים ועוסקים בעבודת הבורא בחיות לאקמא שכינתא מעפרא //

בטיצומם של 'לילות הזהב' ביקשנו לעמוד על סודה של התופעה המופלאה ולשם כך אנו יושבים לשיחת עומק עם מייסד ומקים הכוללים **הרה"ח ר' ברוך בער גרטנר שליט"א** המסביר לנו בטוב טעם ודעת על המטרה הקדושה העומדת לנגד עיניו בהקמת ופתיחת הכולל וסניפיו הפרושים ברחבי ארץ הקודש // הבעיה, הפתרון, ההזדמנות, והמשימה ובעיקר הגעגועים לגאולה: כל אלו חוברים יחד להיסטוריה המתחוללת בימים אלו ממשי, מתחת לפני השטח להחשת הגאולה ברחמים // **ויהי בחצי הלילה**

נחמן כ"ץ

אברהם שד

הו סיפורו של יהודי שגדל בארה"ב, עלה לארץ הקודש והתקרב לרבינו הקדוש, בשנות בחרותו. הוא מוצא את חיותו הרוחנית וגם הגשמית בצל הרועה הגדול. בחיות ובחיוניות בלתי מצויים אפילו אצל צעירים ממנו, מספר לנו בהתלהבות ובלהט דקדושה הרה"ח ר' ברוך בער גרטנר שליט"א אשר זכה להקים את רשת הכוללי-חצות בארץ ישראל, המונה כבר למעלה ממאה וחמישים אברכים בכל רחבי הארץ, על תפקידו וחזונו הגדולים לתיקון העולם ולהבאת הגאולה בדרכו הקדושה של רבינו.

תחילת דרכם של כוללי-חצות בעולם כולו, הייתה בכולל הנודע לשם ולתהילה של הרה"ח ר' יהושע מאיר דויטש שליט"א, המתנוסס לתפארה בבנין מעורר השראה בעיר ביתר עילית, משם פרץ הרעיון והפך למציאות קיימת בה הופך הלילה ליום ובתי כנסת רבים מאירים באור יקרות בשיאם של הלילות החשוכים, לקראת הגאולה השלימה בה לילה כיום יאיר.

ואכן, בשיחה הראשונית שקיימנו עם ר' ברוך בער הוא מצטט לנו שוב ושוב מתוך הספרים הקדושים ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות על הצורך העצום של כל אחד ואחד לעסוק בתיקון העולם במלכות שד"י ולפעול ברחמים ובתחנונים את הגאולה השלימה, ומסביר לנו שזהו הפתרון הנכון ביותר לביאת משיח צדקנו וגאולת נפשינו. על פי דיבורים אלו, הוא מקדיש את כל חייו למען ה'הזדמנות' כפי שהוא קורא לה.

בואו ונתחיל מההתחלה.

עניינו של הרבי: התחדשות המידית

ברשותכם, נשמח לשמוע כיצד זכיתם להתקרב לרבינו הקדוש?

הגעתי כבחור צעיר לארץ ישראל ללמוד בישיבה בירושלים. לעתים הייתי הולך להתפלל בכותל המערבי, שם פגשתי לראשונה את אנשי שלומינו. והיות וחיפשתי אנשים 'חיים' שמתפללים בחיות, בהתלהבות ובכוונה, מצאתי את שאהבה נפשי בחסידות ברסלב. כך גם מאד התרשמתי מהאישיות הפנימית העמוקה והקורנת של חסידי ברסלב, שהיו אז, לפני כחמישים שנה.

ראיתי שם את החסידים המופלאים ר' שבתי (בנו של ר' שמואל) הורביץ ז"ל ור' משה בורשטיין ז"ל, ועוד. ראיתי את פשטותם ותמימותם ואת רצונם הטהור לחיות חיי נצח מתוך דביקות בו יתברך.

לאחר שכבר התקרבותי יותר, זכיתי להכיר גם את החסידים הדגולים ר' שמואל שפירא ז"ל ור' לוי יצחק בנדר ז"ל. גם את ר' גדליה קניג ז"ל הכרתי במקצת.

התורה ש'תפסה' אותי בתחילת ההתקרבות הייתה תורה ד' בח"ב, ואיתה אני הולך עד היום. בתורה זו הרבי מדבר הרבה על העניין שלא להיות זקן אלא להיות תמיד צעיר, לא להיכנע לזקנה, לא להיכנע לטבע. כי בכל יום האדם מזדקן, אבל על האדם להתחדש תמיד, ולהתחיל כל פעם מחדש בעבודת ה' ולא להגיד כבר עשיתי מספיק. בפעם האחרונה שנשעתי לחו"ל כדי לגייס כספים עבור הכולל, אמר לי ידיד אחד 'מה איתך, עד מתי תמשיך להגיע...?' אמרתי לו 'מה אכפת לך...?' רבים מהם כבר יצאו לפנסיה, ואני ב"ה זוכה להמשיך להגיע ולפעול למען כבוד השי"ת.

תורתו של הרבי נותנת כוחות ודעת אמיתית איך להתחדש בכל יום ויום, שהרי זה כל מהותו של רבינו הקדוש, לחדש את האדם, לעצור את הזקנה ולהתחיל בכל עת מחדש לגמרי.

כשהתקרבותי גם 'תפס' אותי מאד מה שכתוב בסיפורי מעשיות, במעשה מן המלך ובן השפחה שנתחלפו, שהבן מלך אמיתי קיבל כלי מופלא שעל ידו מתנגן שיר נורא ונפלא שכל התענוגים בטלים לעומתו, וזה שידע את הסוד איך להבין דבר מתוך דבר, ביקש ממנו שהוא ימכור לו את הכלי, באמרו אליו 'וכי מה תעשה עם הכלי, קומדיה?'

לכן אנחנו צריכים להבין שרבינו הקדוש נתן לנו את כל ההקדמות וכל מה שנחוץ לנו בשביל לעשות את רצונו יתברך, ובכחו 'פתח' לנו רבי נתן אותם עוד ועוד, והתפקיד שלנו הוא להשתמש עם הפתרונות לכל הבעיות שקבלנו, פשוט ללחוץ על הכפתורים הנכונים כדי שהכל יפעל ממילא. איננו מבינים כמה הבעיות גדולות, אבל אנחנו כעת בסוף הימים והסטרא אחרא מתגברת כי היא רואה שקרוב לבוא סופה, אך עלינו להבין שהפתרון נמצא בידינו, כשנזכה לקיים את העצות הקדושות של רבינו הקדוש.

רצון וכמיהה לגאולה השלימה

ניגש לענייננו, מה מביא יהודי לקום באמצע החיים ולהקים רשת כוללי חצות, עם כל העול הכלכלי העצום הכרוך בכך?

כאשר אני מתבקש לדבר בחו"ל, אני נוהג לפתוח דווקא בבדיחה - אבל זו לא סתם בדיחה. זה היסוד של כל תפיסת החיים שלי, של הדרך שבה אני מסתכל על העולם, ושל האופן שבו אני מנסה לעזור לאנשים.

אדם מגיע לרב ואומר לו: "רבי, יש לי בעיה. יש לי המון בעיות בבית, בעיות עם הילדים, בעיות בפרנסה - רבי, בעיות!" האיש נסער מאוד, והרב מנסה להרגיע אותו וליישב את רוחו אך ללא הצלחה. לבסוף אומר לו הרב: "דע לך, כי בשבוע שעבר הייתי בצפון מדינת ניו יורק בענייני רבנות, ופגשתי שם אדם שתחתיו עשרת אלפים אנשים - ולאף אחד מהם אין שום בעיה."

האיש שומע זאת ומתלהב: "רבי, איזו קהילה נפלאה! לשם אני רוצה להשתייך." אז אומר לו הרב: "הקהילה הזו היא בית הקברות של 'וודלון', ומי ששוכב שני מטר מתחת לאדמה - אכן חופשי מבעיות. מי שיש לו בעיות, סימן שהוא חי מאד..." תורת ההתחזקות של רבינו הקדוש, אותה הוא הוריד לנו על ידי תלמידו הגדול

בתורה זו הרבי מדבר הרבה על העניין שלא להיות זקן אלא להיות תמיד צעיר, לא להיכנע לזקנה, לא להיכנע לטבע.

מזהר"ת זיע"א, מבוססת רבות על כך שדווקא עצם הבעיה והמורכבות שיש לאדם בכל עניין ופעולה בחיים הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית, יוצרת הזדמנות נפלאה לשינוי, וקרב קפיצה קדימה, או יותר נכון למעלה. הכל תלוי בצורת ההסתכלות של האדם, ובאופן שבו הוא מוכן להביט על הקושי הניצב לפתחו. האם הוא יבחר להתייאש ולאבד את התקווה, או שמא יצא להתמודדות ול'מלחמה', ממנה יצא בעזרת השי"ת מחושל ומחוסן לעומת ה'מלך זקן וכסיל' שמנסה להפיל אותו במצודתו וברשתו.

ניקח לדוגמה את חטא העגל. עם ישראל דבוק בה' יתברך ומנהיגו הרחמן הוא משה רבינו רעיא מהימנא. והנה, משה רבינו עולה למרום, הוא לא ב'שטח', לא רואים את המנהיג. ובמקום להגיב בצורה נכונה, לחפש אחר רוח קדשו של הצדיק, באו הערב רב ובלבלו את הדעת עד שנפלו לחטא של עבודה זרה ר"ל. לעומתם, משה רבינו שהוא הדעת בעצמו, כששמע מהשי"ת שבני ישראל עשו את העגל, לא התבלבל חלילה, אלא ניצל את ה'הזדמנות' שהקריא לפניו השי"ת באמרו אליו 'הניחה לי' 'הרף ממני', והבנתו העמוקה בדברים אלו, 'אין הדבר תלוי אלא בכ'... ואכן, דווקא בגלל מסירות נפשו של משה רבינו עבורינו

לשים רמקול בביהמ"ד שיצחק כל כמה דקות: 'השמייעני'...

הרה"ח ר' נתן פישר שליט"א
ראש הכולל בביהכנ"ס אנשי מוהר"ן
בירושלים

הצדיקים מקשיבים ללומדי התורה בחצות

הזוהר הק' מביא את הפסוק "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמייעני", שמדבר על שעת חצות, שהצדיקים שעוסקים בתורה בשמים כביכול 'שותקים' בשעת חצות, כדי שיוכלו לשמוע את קול הלימוד תורה של אנשי העולם הזה העומדים בחצות. כה חשוב הדבר למעלה.

קירוב לנאולה וביאת משיח צדקני

ואם נדבר על ה'רווח' היוצא מהקימת חצות לשאר העבודת ה'. הרב גרסטר כבר אומר זמן רב שהוא רוצה לשים רמקול בביהמ"ד שכל כמה דקות הרמקול יצחק 'השמייעני'... כדי שאנשים ילמדו בקול, שישמעו אותם שזה דבר גדול, כמשתמע מדברי הזוהר הנ"ל.

ב"ה שהכולל ושאר הסניפים שבאו אחריו, מתפתחים בצורה נפלאה. יש ביקוש עצום ויש אברכים שמחכים להיכנס לכולל, וזה ממשיך ומאיר לעוד ועוד אנשים המעוניינים להצטרף לקיים רצון השי"ת ולהביא את הגאולה.

החצות זה קירוב לגאולה וביאת המשיח, ונקווה שגם הקוראים יתחזקו לקום חצות, לפחות פעם בשבוע... כי הלא הרבי לימד אותנו שאדם צריך להיות קשור לדבר גם אם הוא לא יכול לעשות אותו בשלמות, אפילו לקום לשני דקות או חצי שעה או פעם בשבוע, העיקר להיות קשורים. אולי ע"י רצונות או תרומות לאחרים שיזכו לקום, אפילו בשעת קריאת הכתבה, להרים את העיניים בתפילה לה' שייתן לי רצונות לזה - זה כבר טוב.

וה' יזכנו שנזכה להיות קשורים לזה ועל ידי זה ייבנה בית המקדש במהרה בימינו, וכידוע שתפילת חצות היא כנגד דוד המלך, ורבינו הקדוש שמטעים אותנו מאורו של משיח (כמבואר בליקוטי הלכות), מזכה אותנו גם לאור הזה.

כך לראות את האימפריה המפוארת שהוא הקים והיא עמדה לי להשראה ועדיין עומדת לנגד עיני כל העת כסמל של הצלחה רוחנית מיוחדת. באדיבותו וברוחב ליבו של הרה"ח ר' אברהם ירבלום שליט"א, ובהדרכתו והכוונתו המלאה של הרה"ח ר' נתן פישר שליט"א, הוקם הסניף הראשון בביהכנ"ס 'אנשי מוהר"ן' בו יושבים לומדים מדי לילה עשרות אברכים יראים ושלמים.

אלא שהיצר לא שקט על שמריו, וכבר בלילה הראשון צצו ה'בעיות'. יחד עם שותפי לדרך החלטנו על מימון למניין אברכים, אך למעשה הגיעו לכולל חמש עשרה אברכים, בעוד שהשותף כלל לא הופיע. אך לפי הכלל שהשי"ת לימד אותי, שכל 'בעיה' זו 'הזדמנות', אמרתי 'רבונו של עולם, מה רצונך ממני, וכך חלחלה לתוכי ההבנה שאין הדבר תלוי אלא בי ועלי נפלה חובת השעה, להתחיל 'לשווק' את הכולל-חצות לעולם כולו, וכך אוכל לגייס כסף לטובת אברכי הכולל, ברצות ה'.

אלא שבשביל לשווק את המוצר, היה עלי ללמוד היטב בעצמי את מהותו וערכו, כדי להבין איך וכיצד להפיצו ולמוכרו גם לאנשים שאינני מכיר. כך מתוך הבעיה, הוענקה לי ההזדמנות בעצמי ללמוד את כל הנושא של חצות, ומשם התגלגלתי לעניין בית המקדש וחורבנו. התיישבתי ללמוד היטב את הנושא, ומתוך כך הסקתי ש'תחת האף' שלנו יש את הפתרון להבאת הגאולה, הבנה שנוצרה מלימוד על בית המקדש, על חורבנו ועל הצער שאנו מצטערים בו.

שלושת הנקודות שהביאו להקמת הכוללים

וכאן אנו כבר נכנסים לתורתו של רבי נתן זיע"א. גיליתי שמוהרנ"ת לאורך כל הליקוטי הלכות, מעלה ששלושה חלקים ניצבים בליבת

בתפילה ובתחנונים קבלנו את אחת המתנות הגדולות ביותר של עם ישראל - י"ג מידות של רחמים. דברים אלו הם התשתית והקרקע לפתיחת הכוללים. אני רואה בכל בעיה - הזדמנות לשינוי. וזה מה שממשיך עד היום להפעיל בי את הרצון והתשוקה להמשיך ולהתמיד בהנעת הגלגל, ולהגדיל ואף להרבות את אברכי הכולל-חצות הקדושים.

ה'בעיה' שהקימה רשת של כוללים

הקמת הכוללים בפועל החלה לפני כארבע וחצי שנים, ב'תקופת הקורונה'. היה זה זמן שבו היה נראה שקרסו מוסדות עולם. 'ישיבות וכוללים נסגרו, ותלמודי תורה שממו מאין תלמידים. לרגע היה נראה שהיצר הצליח להכניע את מקיימי העולם, לזרוע פחד וייאוש בליבם. ובכלל באופן כללי, זה היה נראה 'בעיה' ומלחמה בכל אדם, כאשר הצער והכאב שימשו בעירוביבא. אך בחסדי השם, דווקא מתוך הבעיה, נוצר הפתרון. עם ההבנה שכדי להביא את הגאולה ולהתקרב להשי"ת בכל כוחנו, עלינו להרים ולהעלות ולגדל ולהשקיע בדברים הקדושים ביותר שינצחו את הטומאה והחושך שבאו לעולם. ומתוך מחשבה על ה'הכי גבוה, הגעתי למסקנא שהדבר הרצוי ביותר לעולם להשקיע בו, הוא כולל חצות, וכידוע דברי הזוהר הקדוש על מעלת קימת ועבודת חצות. וכל ספרי רבינו הקדוש ומוהרנ"ת מלאים מעניין זה, וכמפורש בליקוטי הלכות: וְזֶה בְּחִינַת הַתְּעוֹרָרוֹת הַשָּׁנָה בְּחֻצוֹת - שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגָּאֻלָּה. ושכל הגאולה תלויה בזה, בזכות הכשרים והיראים שקמים בחצות לילה.

כך בחודש סיוון תשפ"ב, לפני כארבע וחצי שנים, הקמנו את 'כולל חצות ירושלים'. דחיפה חזקה להקמת הכולל הגיעה בזכות ה'קנאת סופרים' שהייתה לי מהכולל האמור של הרב דויטש בביתר, התפעלתי כל

ריקוד בכולל אנשי מוהר"ן

אני רוצה להגיע למצב שאברך כולל מקבל משכורת כמו אדם שעובד, ולא פחות מעובד בכיר בבנק, כי הרי הם הכי חשובים! ולא כמו שהעולם הזר הרגיל את כולנו לחשוב שהם ח"ו בטלנים, ולכן זה לכאורה בסדר שיקבלו מילגה קטנה. אכן, זה התפקיד שלי למלא את הכיס של נדיבי הלב האמיתיים, שהם האברכים שמקדישים את חייהם ללמוד תורה בשעות חצות.

הקמת הסניף השני - בבית שמש

עברו שנים מספר מהקמת הסניף הראשון. לאחר כשלוש שנים החלה הפריחה הגדולה בחסדי השי"ת. בתוך הנסיעות שלי, ראיתי סייעתא דשמיא גדולה, היאך חבר מביא חבר מעצמו. והתחילה פתיחת הסניפים הבאים.

וכך התגלגלו הדברים ברצות השם; באחד מן הימים קיבלתי טלפון מיהודי. הוא שמע מחבר על הכוללים הנפלאים ועל המטרה העצומה העומדת לנגד עינינו בהבאת הגאולה, ולימוד הרבים על

הכולל בבית שמש

פתיחת הכולל בנחלת חן

הכולל בכותל בריקוד

חדא' שמביא מוהרנ"ת ארבע פעמים בהקשר לעניין הגאולה. החלק השלישי והמפתיע ביותר, הוא עניין 'יששכר וזבולון', שאף אותו מקשר מוהרנ"ת בקשר איתן לעניין הגאולה.

לאחר שהבנתי שאלו הם הנקודות המביאות לגאולה. התחלתי לחבר את שלושת העניינים יחד. אנו מביאים אנשים רחוקים ומלמדים אותם שיש פתרון לבעיה שלהם. את זה אנחנו עושים דרך 'סיוור' ולימוד מעמיק על עניין בית המקדש וגדולתו ותפארתו שהייתה ושתהיה ביתר שאת במהרה בימינו. כאשר בסופו של עניין, הם משמשים ה'מנוע' של הכוללים. מצד אחד הכולל חצות, ומהצד השני, יששכר וזבולון. ומה באשר לחלק השלישי? כאשר התומכים והנתמכים

שדווקא עצם הבעיה והמורכבות שיש לאדם בכל עניין ופעולה בחיים הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית, יוצרת הזדמנות נפלאה לשינוי, וקורש קפיצה קדימה, או יותר נכון למעלה.

עובדים את בוראם בצוואת, ומקיימים את רצונו יתברך, נוצרת אהבה מהאחד לשני, ונשלם החלק השלישי שהוא 'כי כנישתא חדא' - אהבה גדולה של כל יהודי לרעהו, כאשר הוא, ההוקרה של אברך הכולל לאדם שעושה לפרנסתו וזוכה לתמוך בלומדי התורה, וכן להיפך, מצד התורם המוקיר תורה ומייקר כל כך את האברכים הלומדים תורה, מתוך הבנה שעליהם העולם קיים.

מדהים לראות כיצד הדברים פועלים. אחד מקרובי נהוג לשאול אותי, 'למה אתה צריך לרדוף אחרי העשירים? הרי אתה העשיר הכי גדול... כל לילה אתה בגן עדן' - - -

בהתחלה חשבתי שעבודתי הינה לדבר לאמריקאים בשפתם, כדי לשווק את העניין לתורמים. אבל אחר כך גיליתי שצריך להסביר את העניין הגדול הזה גם לאברכי הכולל בעצמם, שיבינו את המעלה העצומה של מה שהם עושים. שהרי זהו ה'שלימזלניק', שהרבי מדבר אודותיו בתורה ז' בח"ב היא 'התורה הזמנית', אברך שמחכה לצ'ק של הראש כולל, והוא לא מבין שהוא בעצמו הנותן, שהרי הוא זוכה ללמוד תורה בעת רצון שכזו.

אלפי אברכים ויהודים שהוכיחו שזו לא סתירה לחיים טובים

הרה"ח ר'

שמעון אליהו ברוין שליט"א ראש הכולל בסניפי בית שמש וביהכנ"ס 'אור הצדיק' בצפת

לפעמים נדמה לאדם ש'קימת חצות' היא דבר קשה ואולי אפילו דבר בלתי אפשרי, נכון, הוא יודע שזו 'עיקר העבודה' ויסוד החיים אבל זה לא מסתדר לו...

אך כיום, ישנם אלפי אברכים ויהודים, שהוכיחו שזו לא סתירה לחיים עם סדר יום נורמלי, הם חיים חיים טובים ומסודרים ואולי אפילו יותר מכל אחד אחר...

המעלות הצדדיות לבד הן עצומות וגדולות, כמו הזכות לעשות התבודדות בלילה כשהעולם נקי ושקט, הלימוד יותר לשמה בשקט ורוגע נפשי, ובכולל שלנו זכינו למעלה מיוחדת שהכולל סובב סביב התפילה והלימוד הוא 'הכנה' לתפילה כדבעי, וגם אחרי התפילה האברכים לא ממחרים ונשארים לריקודים בהתלהבות על מה שזכינו לחטוף בחסדי שמים.

אברך שזוכה לעבוד את עבודת הלילה, כל היום שלו אחר לגמרי. קימת חצות שוברת את העזות של היצר הרע, וממש רואים את זה על כל אברך שקם חצות.

רבי נתן אומר על אלו הקמים בחצות - שהם ה'חיילים' של בית דוד, הם שיביאו את הגאולה. במהרה, אמן.

הסוגיא של עניין הגלות והגאולה; החלק הראשון הוא עניין חצות. שהוא החלק המפורסם והידוע יותר. עשרות פעמים מצמיד מוהרנ"ת את עניין קימת ועבודת חצות לעניין הבאת הגאולה. החלק השני הפחות ידוע ומוכר, הוא עניין ה'בי כנישתא

מרגישים את הכולל בכל השכונה

הרה"ח ר' מרדכי שלום רחנפלד שליט"א
ראש הכולל בהר יונה

מרגישים פה ממש טעם גן עדן

רבי שמואל שפירא היה ממליץ על עניין חצות את הנאמר במשנה "הפסח אינו נאכל אלא עד חצות", שפס"ח בגימטריא נחמן, ובשביל לזכות לאורו של רבינו הקדוש צריך לקום בחצות לילה.

אצל רבינו הכל מתחיל בעצה של חצות, כל הסוד של הרבי זה חצות, כמו שמגלה לנו מוהרנ"ת בליקוטי הלכות וכן ראב"ר נ"כוכבי אור - הרבי הוא הרי זה שמגלה לנו את סוד ההתחזקות של האדם, שדייקא מתוך המקום החשוך, כשזוכים להתחזק גם שם, זוכים למצוא את האור הנפלא ביותר, ומתכלית הירידה אפשר להגיע עד לתכלית העלייה. וכל עניינו של הרבי כידוע, הולך וסובב סביב עניין זה של התחזקות, להאמין ולדעת כי אין שום ייאוש בעולם כלל.

ב"ה שזכינו לסניף חדש בהר יונה, בזכות ה'שמש' של הרבי, ר' ברוך בער ושותפו ר' בנימין ויצהנדר, בזכותם ישנה התפתחות של כל הקהילה והבית הכנסת על שם הצדיק, הכל עולה ומלבלב בפינת יקרת, מתקיימת תפילה בכוח, וכמו שאמר לי אברך מהכולל 'מרגישים פה ממש טעם גן עדן...', וכשיש בית הכנסת של אנ"ש שבוקע ממנו קול תורה ותפילה זה משפיע על כולם.

אמרו לי אברכים חסידיים מהר יונה, שאינם קשורים בכלל לברסלב, שהכולל מוסיף חיות נפלאה לכל השכונה ומרגישים את התחושה בכל השכונה.

אשרינו שזכינו לחצות ואחר כך לברסלב'ר תפילה, וריקוד בהתלהבות, ואחרי הראש נגור הכל.

הכולל באומן

הסניף החמישי בעיר הקודש צפת, בבית המדרש 'אור הצדיק'.

אברך ניגש אלי ואמר לי: יש לי בעיה!

באחת הפעמים שהגעתי לסניף בבית שמש, ניגש אלי יהודי, ואמר לי משפט ש'הקפיץ' אצלי בבת אחת את כל ה'נורות'. הוא התבטא במילים האלו 'יש לי בעיה...!' בשומעי את המילה שמשמשת אצלי כבסיס לכל הזדמנות חדשה, שאלתי אותו 'מי אתה, ומה הבעיה שלך?'

בתגובה הוא הסביר לי, שקוראים לו מרדכי שלום רחנפלד, והוא אברך בכולל חצות, אך עוד כמה חודשים הוא מתעתד לעבור לגור בהר יונה, הממוקמת בגליל התחתון, לשמש שם כמשפיע לקהילת ברסלב ההולכת וגדלה במקום. והיות והינו רוצה להמשיך לקיים רצון רבינו הקדוש, שאמר כי עיקר עבודת איש הישראלי היא לקום בחצות, הוא בבעיה גדולה, עקב כך שלעת עתה אין בנמצא במקום כולל חצות...

ביררתי אצלו, היכן היא הר יונה, ואיזו קהילה יש שם? והוא גולל בפניי את הדברים, על כך שישנה במקום קהילה קדושה של חסידי ברסלב יראים ושלמים, אך עקב כך שאין כולל חצות, אין גם מניין בנץ בבית הכנסת של הרבי. והוא ביקש ממני לפתוח את הסניף הבא בהר יונה.

למשמע הדברים, לא יכולתי להישאר אדיש. שאלתי אותו, ומה בקשר לשותף הנוסף שייקח על עצמו חלק מהעלות - עקב כך שאני מקפיד שחלק מסוים מתשלום המלגות יבא ממקור אחר - והוא הסביר לי שהוא בעזהש"ת 'שדך' לסיפור את הרב ר' בנימין ויצהנדר ה' ישמרהו אשר ידיו רב לו בתרומות גדולות לטובת כלל ענייני רבינו הקדוש וחסידות ברסלב.

לשמע שמו של ר' בנימין אורו עיניי, זאת מכיוון שהאיש שהכיר לי את העניין הזה שבכל דבר ניתן לראות 'הזדמנות', היה ר' בנימין. היה זה בהיות אברך צעיר לפני כארבעים שנה, גרתי שנים אחדות בעיר צפת, שם התגורר אז גם ר' בנימין. הגענו לשם בלי לדעת כלום. ורבי בנימין

מעלת הבית המקדש וגדולת הכולל חצות, וחיבור שלושת החלקים האמורים. הוא התלהב מאד מכל הסיפור והתקשר אלי ואמר לי 'ר' ברוך בער, אינך יודע מי אתה... ואתה לא יודע על מה אתה יושב...'. הוא 'נדבק' בחשיבות העניין ואמר לי: 'תהיה יותר רציני...', עניתי לו: 'אם תתמוך בי, אני יהיה יותר רציני...'.

אותו יהודי הגיע עמי לכותל המערבי, ולמדנו שם לעומק את כל העניין כפי שסיפרתי. ממעשה זה נפתח הסניף השני בבית שמש, בראשותו של הרה"ח ר' שמעון אליהו ברין שליט"א, שהקים יחד עם בני את הסניף האמור. כחודש לאחר מכן נכנסנו בס"ד לעובי הקורה וזכינו להקים את הכולל חצות המיוחד בשריד בית מקדשנו - הכותל המערבי, שם אנו זוכים לומר את התיקון חצות ותיקון הכללי, ולאחר מכן מקיימים ריקוד להמתקת הדינים מעל כל עם ישראל.

גם במקום מנוחת חיותינו ותקוותינו רוח אפינו הוא רבינו הקדוש והנורא רבי נחמן בן פייגא בעיר אומאן, זכינו להקים כולל חצות בראשותו של הרה"ח ר' אליהו חשין שליט"א, בכך אנו זוכים לקיים רצון צדיק, אשר ביקש כמה וכמה פעמים שילמדו תורה על ציונו הק'. תקופה קצרה לאחר מכן הוקם בסיוע אותו יהודי יקר גם

- כינוס ער"ח באור הצדיק בצפת

אור הצדיק בצפת

לשמוח בשמחת יהדותנו. הדבר ללא ספק בוקע ריקעים, וכמובא בזוהר הקדוש שמי שזוכה לקום בחצות לילה לעבוד את ה' הרי שברכותיו מתקיימות, וחוט של חסד נמשך עליו, כך שכל מי ששותף לעניין מקיפים אותו רחמים וחסדים.

אחדות ישראל מעוררת רחמים להבאת הגאולה

ר' ברוך בער חוור להסביר את עניין ה'כנישתא חדא' - האחדות הנצרכת בעם ישראל להבאת הגאולה.

כשאני לומד עם התורמים את העניין - אני לומד עמם דבר ראשון את הגמרא במסכת יומא, שם נאמר שהבית הראשון נחרב בגלל החטאים הנוראים של עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. ולעומת זאת הבית השני נחרב אך ורק מחמת שנאת חינוס.

מה עושה את שנאת חינוס לדבר כל כך גרוע, עד שהיא לבדה גרמה את חורבן בית המקדש?

המפרשים מסבירים שזה הדבר שהכי נוגד את מהותו של בית המקדש, שהרי בית המקדש נועד למקום של אחדות של כל עם ישראל, וכמו שכתוב בתהלים "ששם עלו שבטים שבטי י-ה להודות לשם ה'". היה שם אחדות גלויה ותמידית. ואילו 'שנאת חינוס' היא להיפך - והאמת, שהיא נמצאת תמיד, אלא שאנשים סבורים כאילו שזה לא קיים אצלם, כי לפעמים זה מסתתר בלב ולא משהו שנראה לעין. והקב"ה אינו נמצא היכן שיש פירוד. ולכן צריך לקיים את ה'כנישתא חדא'. כמו בית המקדש, לקחת אנשים מהקצוות, ולחבר אותם בישיבת זבולון, לאחד ביניהם. ועל ידי כך תבוא הגאולה ברחמים גדולים ויבנה בית המקדש במהרה בימינו.

בליקוטי הלכות, הל' נטילת ידים לסעודה ה"ו, מבאר מוהרנ"ת את העניין, בהקשר לתורה ז' תניינא - התורה הזמנית, שזהו עניין ה'דרי מעלה ודרי מטה' שהצדיק מחברם יחד במקומו הוא, ומאיר בהם הארה של דעת קדושה ונצחית.

רבי נתן שואל שם כיצד 'כנישתא חדא' - כל כך קצת אנשים יכולים להביא את הגאולה, אלא שעל פי העניין האמור של 'כלליות דרי מעלה ודרי מטה', שהצדיק מחברם יחד במקומו הוא, ועל ידי החיבור של אותם קצוות, תבוא גאולה לעולם.

בהקמת הכוללי חצות ופעילותם, אנחנו רוצים להביא את השלב הראשון של התעוררות הרחמים - כלשונו של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות - וזו מטרתנו, לעשות את מה שאנחנו יכולים למען הבאת הגאולה ברחמים.

לעמוד אתו בקשר מייד כשיהיה לי עדכון חדש בעזהש"ת.

יום למחרת התקשר אליי אותו יהודי ש'דחף' אותי לפתיחת הכוללים בבית שמש ובצפת, ושאל אותי 'מה הלאה?' אמרתי לו 'אם אתה נותן לי מימון, אני יכול לפתוח כבר הלילה סניף נוסף במקום חדש'!!! הוא הפתיע אותי ואמר לי 'יש לך מימון...!'

כך נפתח הסניף השישי, בהר יונה בראשותו של הרה"ח ר' מרדכי שלום רוזנפלד שליט"א. השותפות עם ר' בנימין היקר בהר יונה, הובילה כמעט באופן אוטומטי לפתיחת הסניף השביעי במספר, בבית הכנסת נחלת חן בבית שמש.

בכל אחד ואחד מהסניפים יושבים ולומדים מדי לילה בלילה, עשרות אברכים יקרים, אשר זוכים לקיים את רצון רבינו הקדוש זיע"א להתגבר לשבור את השינה ולקום בעת רצון ולעסוק בתורה ובתפילה, ואכן בשעות

אני רוצה להגיע למצב שאבדך כולל מקבל משכורת כמו אדם שעובד, ולא פחות מעובד בכיר בבנק, כי הרי הם הכי חשובים! ולא כמו שהעולם הזר הרגיל את כולנו לחשוב שהם ח"ו בטלנים

לפנות בוקר אומרים האברכים יחד את התיקון הכללי לגאולה עם ישראל ולהצלחת התורמים. כשלאחר מכן, מתקיימת תפילת וותיקין בכוח ובחיות גדולה, המהווה חלק חשוב מהכולל, יחד עם הריקוד שאחר התפילה, לרקוד בשמחה ועם מוחין דגדלות,

פתיחת הכולל חצות בהר יונה

אמר לי "בירושלים הכל 'תפוס', כבר דואגים לכל הנצרך, לכל דבר ועניין יש עסקנים וגמח"ם. כאן בצפת איפה שאתה מסתכל יש 'בעיה', וזו הזדמנות נהדרת לעשיית חסד". כך למשל הוא משך את החוט-חשמל הראשון למקווה האר"י... איפה שהיה חושך הוא האיר... אני קורא לו "הרבי שלי בחסד"...

לקחתי את פרטיו של הרה"ח ר' מרדכי שלום רוזנפלד שליט"א, והבטחתי לו

נחת רוח מיוחדת הרה"ח ר' אליהו חשין שליט"א

ראש הכולל בציון המצויינת באומן

ב"ה זכינו בתקופה האחרונה שנפתח כאן בציון הקדוש, מקום הגעגועים של כל חסידי ברסלב, כולל אברכים שקמים בחצות ולומדים עד הבוקר. חלום של הרבה אנשים הרבה שנים ועכשיו זה התגשם.

כידוע רבינו ביקש כמה וכמה פעמים, שכשיבואו אליו, שילמדו תורה על קברו חוץ מתפילה, וכשילמדו על קברו, הדבר יעשה לו נחת רוח וחילוף עצמות.

ובעניין חצות, רבינו דיבר רבות על מעלת קימת חצות, וגם תפילה ועל לימוד התורה, וכשכל זה מתקבץ ביחד למקום אחד, וודאי שזה אחד הדברים הכי גדולים שיש. ויש בזה קירוב הגאולה לכל עם ישראל.

גם עניין של צדקה לצדיק יש בזה, רבינו אמר שאצל מי שהוא לוקח הוא נותן. וכן 'מי שנותן לצדיק הזה הוא מתברך מייד', וממילא זו זכות גדולה ועצומה להיות חלק מהדבר הקדוש והנורא הזה. אשרי העוסקים בענייניו של רבינו הקדוש.

כפתור שיכא לקירוב הגאולה

להבין את גודל הכוח של קימת חצות, ניתן לשבר את האזון מהשיחה הנפלאה בחיי מוהר"ן בה כתוב שרבינו הקדוש היה מתלוצץ מאד מאותם אלו שכל מטרתם להמציא כלי נשק שיכולים להרוג המונים בבת אחת, מה התועלת מכך ובשביל מה הם עושים את זה - למרות שבזמן רבינו הקדוש, לא היה עדיין נשק המוני כזה, אלא רק רובים ותותחים פשוטים ופרימיטיביים - אך רבינו הקדוש חזה ברוח קודשו שיגיע יום וימציאו את הנשק הגרעיני שיכול חלילה להחריב את כל העולם בדקות ספורות, ורבינו לעג לממציאיו. וכי זו חכמה תיקרא...!

חלק גדול מהבעיה היא, שכיום אין צורך באיש חכם כדי ללחוץ על הכפתור שיכול להשמיד את העולם.

על משקל דברים אלו, ניתן לומר כי מדה טובה מרובה, ודברי רבינו באים בעצם לומר לנו, שיש 'נשק' שיכול להועיל לכל העולם. ואיננו צריכים אפילו לדעת מה המשמעות שלו. אלא רק 'ללחוץ' על הכפתור, לקום חצות, ולהתחזק באהבת ישראל, ועל ידי כך יתעוררו רחמיו יתברך ותבוא הגאולה.

אדם לעמל יולד

ר' ברוך בער, וודאי שהמטרה העצומה והתפקיד החשוב שלקחתם על עצמכם, מאירים לכם את הדרך, אבל מה עושים בזמנים קצת יותר 'קשים' שלא כל כך 'הולך' ועניינים לא 'זזים'?

וודאי שיש זמנים יותר מורכבים. אבל 'אדם לעמל יולד', אין חופש לאדם, ורק אדם שמקבל עליו עול תורה מורידין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ. אם אדם לא מזיע בתורה, אז הוא יזיע בצורה אחרת. אני כבר גיליתי שהנתינה היא עונג עצום יותר מאשר הקבלה. וכמו שאמר המגיד לבית יוסף, שבשביל שאדם יוכל ליהנות מזיו השכינה בעולותו למעלה, הוא רק על ידי הנתינה. והמהר"ל אומר שמכך ידע אברהם אבינו שהכנסת אורחים גדולה מקבלת פני שכינה, כי זה נתינה וזה קבלה.

ועל זה אני מדבר, להפוך את המבט. שכל אברך יבין שהוא 'נותן' ולא 'מקבל'. וכמו שאומר רבינו בתורה ד' ח"ב, שכל העבודה בעולם הזה - להפוך אכזריות לרחמנות, וכל העולם הזר שחי בלי אמונה זה בעצם אכזריות, ואנחנו צריכים להפוך את הכל לרחמנות ולחיות בצורה הנכונה. לא להיות כמו העורב שהוא אכזרי, אלא להפוך את הדבר לרחמנות בבחינת "ואת העורבים צייתי לכלכלך", ואז אדם יודע שהוא נותן

ולא מקבל. כי ברגע שהוא לומד הוא גורם לאנשים לתת צדקה. ומי שקם בחצות מרגיש את זה, שאנחנו אלו שמקיימים את העולם בזכות התורה והעבודה.

בכל בית כנסת של ברסלב - כולל חצות!

לסיום, נשמח לשמוע מכם מה החזון לעתיד, איך אתם רוצים להמשיך הלאה?

אומר לך את האמת, אם פעם חשבתי שצריך להקים כוללים לאלף איש - עשר מקומות שבכל אחד מהם מאה איש. כעת אני חושב שזה קטן מדי, והייתי רוצה לפתוח בכל מקום שבו יש חסידי ברסלב. אפשר לראות בחוש כיצד הכולל חצות מחייה את כל הבית הכנסת והקהילה ומשפיע מאד, וכמו ששמעתי מר' מרדכי שלום שאפילו חסידים מחסידויות אחרות נכנסים להתפלל בנץ ומקבלים מזה חיות נפלאה.

לדוגמה, בבית שמש לבד יש כשלושים בתי כנסת של ברסלב, ומן הראוי היה שבכל בית כנסת יהיה 'כולל חצות'.

אני נוסע בכל העולם ושואל אנשים מה מצוות הדביקות שהיא מצווה דאורייתא "ובו תדבק", ואנשים אפילו לא יודעים שזוהי מצווה מדאורייתא, ישנם שעונים לי 'תפילה ותפילין' וכו', אך האמת היא שאת המצווה התמידית הזאת מקיימים על ידי הידבקות בתלמידי חכמים, וכמו שאמר חז"ל, וכי אפשר להידבק בשכינה, אלא הדבק בתלמידי חכמים, וזהו על ידי הקשר עם תלמידי חכמים. כמו משיא בתו לתלמיד חכם, או שהוא מסייע לתלמידי חכמים כפשוטו, שעוזר להם ותומך בהם.

לסיום. כחסידי ברסלב אנו יודעים שכל המטרה שלנו בפעולותינו למען תיקון העולם, היא אך ורק בכדי לקיים רצון השי"ת, ולהידבק בתלמידי חכמים, להיות שמש וחיל של הרבי, להעביר את מה שהשי"ת מעניק לנו הלאה והלאה בכדי לקרב את הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן ואמן.

בלעת פנס??

תדליק פרוז'קטור!

עשרה בטבת ההזדמנות להיות שותפים בהפצה הנדירה: הנגשת אצרות האור ללא 'מניעת הכריכה' לכל יהודי בכל חור...

• 6,000 - הפרוז'קטור שחאיר עולמות!

ראש גדול, מבא אורות, מבין ענין בחינה, ראה את הוויכוח, חכם שמתנהג חזקנות רוחנית בלשונם עם מוצאת מידות רחבות היקף... זכירת אצרות שור אורי המצויים בכל המרחק למען שבוש מלפני קוטר ימי בציון רבנו חתן בנחלתא אצל ר' נחמן לכל המשתתפים

• 3,000 - מדליק הפרוז'קטור!

כל חסד למען שור רבנו לא נותן לחכמת חכמה, מבין מה זה דיכוי הרבים, קוטר את הפוז'קטור האדיר אולם להחשיף טוב בשלום... זכירת אצרות שור אורי המצויים בכל המרחק למען שבוש מלפני קוטר ימי בציון רבנו חתן בנחלתא אצל ר' נחמן לכל המשתתפים

• 1,200 - שותף חזק לפרוז'קטור!

אהב את הרבי ושותף בפי יכולתו כדי להציל ועמות, מרגיש זכות בעצמו להיות שותף בדבר כזה גדול... זכירת אצרות שור אורי המצויים בכל המרחק למען שבוש מלפני קוטר ימי בציון רבנו חתן בנחלתא אצל ר' נחמן לכל המשתתפים

• 750 - שותף לפרוז'קטור!

זה חסד חסד נפשות, אני לא מסעיר דמיון "לא" קוטר נפשות בציון רבנו חתן בנחלתא אצל ר' נחמן

אתה חייב לעצמך את הזכויות האלה!

לשותפות חייג עכשיו לקו: 02.999.3.148 והיכנס לעולמות 04

או ב'נדרים פלוס': "מוקד ברסלב"

מוקד ברסלב: 02.999.3.148

אדרי"ב: 151.8988.1307 • אנגליה: 4433.0613.0475 • ארגנטינה: 115.9839.335

הכי מעניין הכי מעודכן אחי חזק!

לפני שנתיים ימים מחליט ר' מיכל חזן לרכוש דירה גדולה בירושלים עיר הקודש // לאחר חודשיים בלבד הוא מוצא את עצמו בעיצומה של הסתבכות שעליה לא חלם מעודו // הצרה הרוחנית ודוחק השעה מובילים אותו לעיירה האוקראינית הנידחת בקור של 15 מינוס שם ניטעו היסודות לישועה הפלאית ולהקמת 'בית שרה' שבירושלים * מאז נפל דבר בברסלב ובכל שנה מוציא הרב חזן עשרות חסידי ברסלב להשתטח על ציונה ששופץ ברוב פאר על ידי הרב גבאי ורואים ישועות מעל לדרך הטבע

// מיוחד: תולדותיה וקורות חייה של בת רבינו הצדיקה ושאר צאצאיו הקדושים

נחמן כ"ץ

A misty, stone-walled courtyard with a balcony and mailboxes. The scene is set in a narrow, stone-walled courtyard. On the left, a balcony with a black metal railing is visible. Below the balcony, a row of mailboxes is mounted on a stone wall. The courtyard is paved with stone tiles, and a misty atmosphere hangs over the scene. The title 'בית שורה' is written in large, green, textured letters, and 'בתי אונגרי' is written in large, white, bold letters below it.

'בית שורה'

בתי אונגרי

פרק א':

בית בירושלים של מטה

הסיפור שלי מתחיל לפני עשור לערך. לאחר שנים מספר בהם גדלתי בתוככי עיר הקודש וביליתי בעבודת ה' עם חברים טובים, זכיתי להקים את ביתי כשברור היה לי כי מקומי הרוחני ונגזר מכך גם זה הגשמי הינו אך ורק בירושלים. אין מה לדבר על מקום אחר.

החינוך, האווירה והניחוח הקדוש בהם גדלתי שבו את ליבי והתחננתי לפני ה' שיעזורני לקבוע את יתדותיי ולחנך את ילדיי באותם תנאים ובאותה אטמוספירה מרוממת. משאלה שהתקיימה כנגד כל הסיכויים שלי באותה עת.

אמנם הייתה זו דירה קטנה של 47 מטר - אך עדיין, היו אלו ד' אמות באמצעה של ירושלים עיר הקודש, ומי יאמר צר לי המקום בירושלים...?

שנים חלפו מאז ומשפחתנו הקטנטנה התרחבה לכלי היקר, ולעומת זאת, הלך והפך משכננו לקטן יותר ויותר עם כל ילד שהתווסף. ביום בהיר נפלה בקרבנו ההחלטה כי עלינו לתור אחר דירה גדולה יותר, חשנו כי המציאות העכשווית מפריעה לגידול הילדים מכל הבחינות. ממחשבה למעשה, נרשמנו למשרדי תיווך שונים, הסתובבנו בכל ההקדשות האפשריים ושאלנו חיפשנו ביקשנו ודרשנו אחר דירה שתהיה גם נוחה ומרווחת וגם כזו שתתאים לתקציב הדל שברשותנו.

באלול תשע"ד - ואני מציין את התאריך לצורך הבנת המעשה, לאחר שסיימתי להתאכזב מביקור בעוד דירה שלא התאימה לנו, יצאתי לשדה וביקשתי: "ריבונו של עולם, אנא שלח לי דירה טובה..." לא עברו יותר מיומיים, ובכ"ב באלול מתקשר אלי קרוב משפחה, ומדווח בהתרגשות על דירה נוספת שעומדת למכירה בשכונת 'בתי אונגריין'. תיכף ירדתי לראות את הדירה, אני נכנס פנימה ומוצא בה את כל מה שביקשתי: אור ואויר, וחלונות בכל החדרים, דירה מסודרת ונפלאה.

בשבילי זה חלום שהתגשם: דירה בתוך ה'קסבה' הירושלמית עם כל המעלות ברוחניות ובגשמיות, וגם המחיר היה סביר לחלוטין, בקיצור, דירה משמים. אלא שחיסרון קטן היה בקניית הדירה הזו; מסיבות מסוימות הקשורות לרישום הדירה, המוכרים דרשו להעמיד את הכסף במזומן תוך כמה חודשים בודדים, כשהם מעמידים זאת כתנאי למכירה.

הייתה זו סייעתא דשמיא גדולה, שכן דקה לאחר שחתמתי זיכרון דברים על

הדירה, הגיעו כמה לקוחות פוטנציאליים וביקשו לקנות את הדירה, אך נענו שהיא כבר מכורה.

פרק ב':

'רבינו! תזמין אותי לשבת חנוכה...'

במקביל, עזרני השי"ת כשחבר פנה אליי וביקש לקנות את הדירה הקטנה בה גרנו, התמורה עבורה הייתה בערך כשני שלישי ממחיר הדירה החדשה.

אך אליה וקוץ בה. למרות המחיר הטוב אליו הוא התחייב, הוא לא הסכים לתת תאריך לתשלום הממון, ורק הבטיח בעל פה שיעשה כל מאמץ להביא לי את הכסף במהירות האפשרית. למעשה, הוא 'נתקע' והסתבך עם התחייבויות אחרות ולא הצליח אפילו לתת תאריך לתשלום בקרוב... כך יצאתי קרח מכאן ומכאן. בעוד אני מתחייב בהסכם 'זכרון דברים' לשלם עד תאריך מסוים, הקונה שלי, לא הראה כל סימן שמשהו יגיע עד אז...

בהמשך ישבתי לחתום חוזה עם המוכר, שכאמור רצה את הכסף במזומן ומיד. אולם לאחר שהסברתי את הסיטואציה, הוא התרכך והאריך יותר את התשלומים, וקבע שעד חודש שבט עלי לשלם את מלוא הסכום, ואם לא אעמוד בתשלומים, המכירה תתבטל, כשבנוסף יהיה עלי לשלם קנס של עשרות אלפי ש"ח.

התחלתי 'להפוך את העולם' בניסיון להשיג את הסכום עליו התחייבתי פניתי לכל המי ומי. ובנוסף לחצתי על הקונה שלי שיזדרז להביא משהו על החשבון. בהתחלה הוא הביא סכום מסוים, אבל עבר חודש וחודשיים, והוא לא הביא עוד כסף. התחלתי להילחץ, מה יהיה פה!?

כאן אני רוצה לחזור להתרחשות שאירעה עמי באומן. אחרי ר"ה באותה שנה. בכל שנה לפני שאני עולה לאוטובוס חזרה מאומן, אני הולך לציון 'להיפרד'

מרבינו, ובסוף הדיבורים אני מבקש "רבינו, תזמין אותי גם לשנה הבאה לראש השנה".

ואילו השנה, במקום להגיד 'לראש השנה הבא' - יצאו לי מהפה המילים: "רבינו! תזמין אותי לשבת חנוכה...", עד אז, מעולם לא הייתי בציון באמצע השנה, והנה, פתאום יצאו לי כאלו מילים... מיד התעוררתי ונעמדתי לבקש מה' יתברך שאכן אזכה השנה להיות באומן בשבת חנוכה ואף בשבועות.

עוד משהו מעניין היה באותה תקופה, דבר שהצטרף לאחר מכן לאירוע שהתרחש עמי, לפני חנוכה צדה את עיניי מודעה הקוראת לציבור לתרום להדפסת מהדורת כיס מיוחדת של "משיבת נפש", בכמות של מאה וחמישים אלף עותקים במחיר מצחיק, כאשר כל מי שיתרום אלף כרכים, יוכל לבחור עבורם כריכה בעיצוב אישי.

היה זה בדיוק תקופה לאחר שקראתי סיפור, על יהודי שטוען כי הוא מת 'מוות קליני' וחוזר לחיים לאחר שהזכיר בבית דין של מעלה, כי תרם כמה עשרות ספרי משיבת נפש. משום מה הסיפור נכנס חזק לליבי ולכן רשמתי לעצמי על אתר את הטלפון של מדפיסי הספרים, וקיוויתי להשתתף עמם בהפצה.

פרק ג':

שלוש הבטחות בלילה מושלג אחד

לקראת שבת חנוכה מצאתי את עצמי במטוס בדרך לאומן. בזמן הטיסה שמעתי סיפור מדהים על ישועה גדולה שהייתה לר' נתן וויצהנדלר הי"ו, בזכות הנסיעה לקרמינטשוק לציון של הצדקת שרה בת רבינו, שם ראה מופתים גדולים בענייני פרנסה בהם היה דחוק. התרגשתי ואמרתי לעצמי: הלא זו השגחה פרטית ממש, הלא גם אני צריך ישועה כספית גדולה? והתחלתי לחשוב לעצמי, כיצד אוכל לנסוע לקרמינטשוק.

האוהל המנוחץ בניסיעה השניה

אוהל הציון בניסיעה הראשונה

ר' יחיאל מיכל בציון בנסיעה הראשונה

חודשים. נהיה לי חושך בעיניים... אך לא נאבדתי. מיד התקשרתי למוכר, וביקשתי שנחכה עד ל"ג בעומר, ובניסי ניסים הוא הסכים.

וראו זה פלא, כמה ימים לאחר ל"ג בעומר, אני עובר ברחוב, ופתאום מישוה צופר לי מרכב. והנה אני רואה מולי את נתן וויצהנדלר. התחלנו לשוחח והוא שואל אותי מה קורה עם הישועה מקרמינטשוק? אמרתי לו שאני עדיין באמצע לחכות לישועה שלמה, כי למרות שכבר הגיעו ניסים, אבל אני עדיין לא רואה את הסוף... בתוך הדברים סיפרתי לו על המשכנתא שניסינו להוציא. והוא הזדעק: 'מה פתאום לחכות?! אני יועץ משכנתאות ואני יכול לסדר לך משכנתא גם במקרה שכזה!'

והנה, פלאי פלאות, עד מהרה הכל החל להתקדם...

פרק ה':

סודו של מספר '505'

תוך כדי הבלאגן הגיע חג השבועות, וב"ה זכיתי לנסוע לאומן כמו שביקשתי בתחילת השנה בהיותי אצל רבינו שאזכה להיות אצלו השנה בשלשת הזמנים.

הציון של שרק'ה בת רבינו

הבאים: א. שאדפיס אלפיים עותקים של 'משיבת נפש' לעילוי נשמתה. ב. הבת הבאה שתיוולד לי אקרא את שמה "שרה" על שמה. ג. שאתרום אלף דולר להוצאות של שיפוץ הציון שלה וכל ההוצאות שמסביב. ד. שאפרסם את הנס ברבים.

נפרדנו מהציון, והאמנו בלב שלם שפעלנו. וכך אכן היה. חזרנו לארץ. ודבר ראשון הלכתי מיד ושילמתי עבור המשיבת נפש, משם הלכתי לגרפיקאי שיעשה כריכה נאה לכבוד נשמת מרת "שרה בת רבינו הקדוש". עד מהרה קיבלתי את הספרים לביתי, ותוך כמה שבועות הפצתי את הכל חנם אין כסף, כאשר כמה מאות מהם אף הגיעו אל מעבר לים. כמו כן תרמתי אלף דולר עבור ההוצאות של שיפוץ הציון. וחזרתי אף להשתדל בעניין זה ביתר שאת.

פרק ד':

מה פתאום לחכות?!

תוך כדי הגיע הנס הראשון, כאשר חבר טוב ששמע ממני את כל הסיפור, הציע לי סכום גדול כהלואה אותו הוא חוסך בעמל רק עבור חתונות הילדים בעתיד, מה ש'הציל' את המצב' לפחות בינתיים. ונס שני, למרות שתאריך פקיעת תוקף המכירה כבר עבר, המוכר הסכים לחכות עוד, ואף ויתר על הקנס.

בינתיים, לחצתי על הקונה שלי, אך ללא הועיל, הרי הסכמתי שהוא לא מתחייב לשום תאריך... ואז הגיע הנס השלישי: חבר נוסף ששמע מכל הסיפור, הציע לי להוציא משכנתא על הדירה שלו, ללא הגבלת זמן... מיד הלכנו ליועץ משכנתאות ופתחנו תיק, כל זה היה בתחילת חודש אדר. כמובן, מיד יידעתי את המוכר שלי על ההתקדמות.

אלא שאז התברר, כי החשבון של אותו חבר יקר, אינו תקין, בלשון המעטה, מה שעלול לעכב את המשכנתא לפחות בכמה

אומן. ליל שבת חנוכה. אחרי הסעודה, בחוץ הכל קפוא, ואני יושב בתוך היכל הציון ולומד ומתפלל, ופתאום עובר לידי... לא אחר מאשר 'נתן וויצהנדלר'. ניגשתי אליו וסיפרתי לו שהתרגשתי מאוד מהסיפור שלו ומכל הניסים שהיו לו. כך דיברנו והתחזקנו... עקב קוצר הזמן נאלצתי לחזור הביתה לאחר שבת והבנתי שאצטרך לעשות נסיעה מיוחדת לאוקראינה, לקרמינטשוק.

חזרתי לארץ וסיפרתי בבית על הציון של הצדקת שרק'ה בת רבינו ועל כך שניתן לראות שם ישועות גדולות. והצעתי שניסע לשם לבקש ישועה, וכך יצאנו לדרך. דיברתי עם וויצהנדלר והוא סידר לי את כל הנצרך לנסיעה. הוא אף שוחח עם רב העיר של קרמינטשוק הרב סלומון ועדכן אותו שאנחנו מגיעים. הבנו שהקור באוקראינה עומד על 16 מינוס. קנינו עבור כך בגדים חמים ומיוחדים כדי שנוכל לשהות בציון, אז עדיין לא היו שם תשתיות מינימליות. אך אוהל קטן ותו לא.

הגענו לעיר דנייפרופטרובסק, ומשם המשכנו לקרמינטשוק היישר אל בית החיים. בוססנו בשלג תוך כדי הליכה עם הכיסאות שהבאנו איתנו וכל הציוד. ונס של ממש היה לנו כי באותו היום לא היה אלא 'רק' 14 מינוס במקום. בקור הזה שהינו שם כמה שעות, כשהנהג נשאר בחוץ לשמור עלינו.

על אתר חזרו הלחצים ונזכרתי איך אני תקוע ופשוט התחלתי לצעוק. בכיתי מעומק הלב ואמרתי 'מה יהיה הסוף? אני כבר נסחב עם הסיפור הזה זמן רב ולא רואה התקדמות

הבאתי עמי פנסים לתאורה וכדי להתחמם הדלקנו נרות רבים שחיממו במעט את האהל הקטן, וכל זה בנוגע לגשמיות... אבל העיקר היא הרוחניות... ב"ה, הלב נפתח שם, בתפילות ובבכיות, דיברתי מכל הלב, אמרתי והתחננתי לה: 'מה אני מבקש סך הכל, קורת גג לראשינו, אנו צריכים בית בשביל לגדל ילדים לתורה ויראת שמים, אנו צריכים בית לעשות בו סעודות שבת ויו"ט, ולהכניס אורחים ולקיים מצוות', כך, במשך כמה שעות.

ממש לפני שנפרדנו מהציון, אמרתי: באם איוושע מההסתבכות הזו ונזכה לבית על תילו, אשתדל בלי- נדר את הדברים

אני מקבל את המפתח ונכנס לחדר, ומיד אומר 'רבונו של עולם, שלח לי רמז' 505", בזכות שרה בת רבינו הכל יתהפך לטובה'. עד מהרה החלטתי לנסוע שוב לקרמיניטשוק להודות על העבר ולבקש על העתיד...

למרבה הכאב, מתחם הציון היה שרוף ומנותץ מכל צדדיו, אחרי שגויים מקומיים שרפו הרסו אותו. נכנסתי להיכל הציון ואמרתי: תרמתי כבר אלף דולר להוצאות של שיפוץ המקום, ואף הדפסתי והפצתי 2000 "משיבת נפש" וב"ה הישועה התחילה לבוא, אבל עדיין אני צריך עוד הרבה רחמים...

פרק ו':

טלפון מלחיץ בציון

תוך כדי ישיבתי בציון, הספקתי כבר לשכוח את הלחץ בו אני נמצא, כשהציון שבור מכל הצדדים ואני מסתכל על הנוף מסביב ולא מרוכז בכלל. ניסיתי לעורר את

במשך הנסיעה, חשבתי לעצמי: 'מה היה חסר לי להיכנס לכל ה'בלגן' הזה? אחרי הכל, נפלתי לחובות כבדים ואולי היה עדיף להישאר בדירה הקטנטנה וזהו...? ומצד שני חשבתי, שהלא כבר התחלתי במקת, וכבר התחלתי לראות ניסים, אז להפסיק עכשיו?! לא ידעתי מה לחשוב, ביקשתי מהש"ת שיאיר את עיני לדעת מה עלי לעשות.

כאן אני רוצה לציין כי מספרה של הדירה שרכשתי בירושלים הוא 505. שעולה בגימטריא "שרה". את זה קלטתי רק לאחר שהייתי בציון של מרת שרקה כשהכל התחיל לזוז לטובה, מאז התחלתי לקרוא לדירה שלי "בית שרה" על שם שרה בת רבינו.

והנה, באתי לאומן כשכולי עם בלבולים לגבי הדירה. והנה במלונית שאליה הגעתי להתארח, אני נכנס ומבקש את המפתח והפקיד שולח אותי ללא אחר מאשר 'חדר מס' 505'!

המצבה והיסודות של האוהל הישן

הגדר החדשה מברזל

ברסלב'ר חסיד יקר!

בתרומת לבך הנדיבה, יוכלו
העוסקים במלאכת הקודש

**להציל ולשקם
את כל בית החיים
בקרימיניטשוק**

**תרומות ניתן להעביר
לאגודת "אהלי צדיקים"
ששיקמו את האהל מחדש,
וכן מממנים את השמירה
וכו' במשך כל השנה כולה**

**זכות הצדקת מרת שרה
זיע"א תעמוד בעדכם
להתברך בכל מעשי ידיכם,
שפע ברכה והצלחה עד בלי
די.**

לתרומות בהעברה בנקאית:
בנק דיסקונט (11) | סניף
גאולה ירושלים (64) | חשבון
73678793
ע"ש אהלי צדיקים
זיע"א (ע"ר) מספר עמותה
580472835

לתרומה באשראי:
נדרים פלוס < קופת אהלי
צדיקים זיע"א

אני יודע שיש עוד סיפורים,
ואני ישמח שכל מי שיש לו
סיפורים, שיתקשר אליי לספר את
סיפורי הישועות.

להעברת שמות לתפילה:
הר"ר יחיאל מיכל חזן
0527114670

(גא להתקשר בשעות אחה"צ והערב,
באין מענה ניתן להשאיר הודעה)
בתי אונגרין 505 'בית שרה' ירושלים

מארגן הנסיעה ר' יחיאל מיכל חזן עם הרב גבאי - בציון

הרב ישראל מאיר גבאי בהדלקת נר על הציון

ההקדשה על המשיבת נפש

ואכן מיד פרסמתי באופנים שונים את הנס. ובנוסף התחלתי לעסוק בעניין הציון בקרמינטשוק לעשות באמת למען כבודה של הצדקת הטמונה במקום, בתחילה היו מניעות בגלל העירייה, אישורים וכדומה. אחר כך הגיעה הקורונה... ומיד לאחר מכן התחילה המלחמה... לכן 'נשחב' הדבר כמה שנים, אך ברוך ה' בשנה האחרונה ר' ישראל מאיר גבאי העושה גדולות ונצורות, בכל העניין של קברי הצדיקים באוקראינה וברחבי העולם, פעל בכל כוחו יחד עם הרב סולומון, ולאחר שהתחייבתי להביא את חלקי, שופץ הציון לתפארה כאשר הכל כמובן עולה כסף רב. השטח נרכש מידי העירייה ובמקום הוקם ציון מסודר עם סורגי ברזל מכל עבר.

בנוסף, התחלנו לעורר את הציבור לפקוד את המקום. וב"ה שכבר כמה שנים - כולל בשנות הקורונה ואחר כך גם במשך המלחמה הנוראה, נסענו כל שנה כמה מניינים מאומן לקרמינטשוק, ליום ההילולא שלה שחל בכ"ז כסלו, וגם השנה ב"ה זכינו לכך.

אמר שהוא יטפל בזה. ובד בבד התהליך של המשכנתא החל להתקדם.

לקחו עוד כמה ימים עד שהצלחנו לקבל את כל הכסף, והנה, פרעתי את כל היתרה ביום שלישי כ"ז תמוז, יומיים לפני פקיעת תוקף המכירה הסופית!!!

ואז מספר לי המוכר, שלפני שבוע הגיע יהודי שביקש לקנות את הדירה, הציע לתת את כל הכסף במזומן והסכים להוסיף עוד מאה אלף ש"ח!!! הוא ניסה לשדל את המוכר לבטל את החוזה התקוע איתי, אך המוכר ענה לו שחייבים לחכות עד א' אב כי זה התאריך הסופי שסיכמנו. בחסדי ה' הדירה נשארה אצלי.

עברו שנתיים ובחורף תשע"ח נולדה לי בת למזל טוב, ונתתי לה כמובן את השם "שרה", ומתי היה הקידוש שלה? בפרשת "חיי שרה", עד כאן הסיפור.

פרק ז':

'תיקונים' ו'שבירות'

לאחר ארבע שנים מסיום הקנייה של הדירה, שמתי לב שאני עדיין מתבוסס בחובות ולא רואה אור בקצה המנהרה, ובנוסף כל הזמן יש לי "תיקונים" בבית כפשוטו ממש, כל הזמן נשברים לי דברים ואני עסוק כל הזמן לתקן אותם, דלת אחרי דלת, חלון ותריס ושולחן וכסא, ממש בלתי מובן, ארגז הכלים היה בשימוש מתמיד.

חשבתי לעצמי, הרי חנוכת הבית עשיתי, ומזוזות חדשות ומהודרות שמתי, ועדיין אני לא רואה ישועה, אז מה קורה כאן? ביקשתי מהשי"ת שיאיר את עיני לדעת מה עלי לעשות ומה עלי לתקן? ואז לפתע נזכרתי בשני דברים שהתחייבתי אצל הציון של מרת "שרה" בת רבינו ועדיין לא קיימתי: א. לפרסם את הנס. ב. לתקן את ה'בית' שלה.

עצמי, להזכיר לעצמי מה באתי לפעול, אך ללא הועיל, ואז, לפתע צלצל הטלפון, ואני רואה על הצג שהמוכר שלי מתקשר...

לי זה כבר הספיק. על אתר חזרו הלחצים ונזכרתי איך אני תקוע ופשוט התחלתי לצעוק. בכיתי מעומק הלב ואמרתי 'מה יהיה הסוף? אני כבר נסחב עם הסיפור הזה זמן רב ולא רואה התקדמות. ושוב דיברתי ועשיתי 'הסכם' בציון, אמרתי; 'הנה אני צריך דירה, וגם הציון כאן צריך 'דירה', כי הלא הוא כה הרוס ושביר... אני מקבל על עצמי לעשות בשביל אהל לציון, ואבקש שתפעלו בעבור הדירה שלי. התחייבתי בלי

אמרתי; 'הנה אני צריך דירה, וגם הציון כאן צריך 'דירה', כי הלא הוא כה הרוס ושביר... אני מקבל על עצמי לעשות בשביל אהל לציון, ואבקש שתפעלו בעבור הדירה שלי

נדר שכשאני חוזר לארץ, מיד אני מדבר עם מי שצריך ונעשה הכל בשביל לתקן את הציון, וכן לעורר את הציבור לפקוד את המקום.

חזרתי לארץ, והתקשרתי למוכר. התנצלתי שלא הרמתי את הטלפון כי הייתי באומן, והוא מצידו כבר רצה 'לרדת' מכל המכירה. אך בנס גדול ובזכות הצדקת הגדולה בת רבינו הקדוש, נתן לי הארכה אחרונה עד תאריך א' אב, תאריך אחרון וסופי בהחלט.

הלכתי לדבר עם וויצהנדרל, ועוררתי אותו מה עושים עם הציון ההרוס, הוא

ממש חיים תתני לי

מתי התבטא רבינו הקדוש על בתו
'בריאותך יקר יותר מחיי' וביקש
לקבל מדיבוריה חכמה ויראה' // על
הסתלקותה לגנזי מרומים והשיחה
שהגיעה בעקבות המכתב שקבלה
מרינו הקדוש? // על כך ועוד
בשורות הבאות נשרטט במעט את
הידוע לנו מימי חייה של הצדקנית,
שהרבה מנכדי רבינו הקדוש
הידועים כהיום, נמנים על צאצאיה

סבתם של צאצאי רבינו כיום

הרבנית הצדקנית מרת שרה, נולדה
בערך בשנת תק"נ לאביה הוא רבינו הקדוש
והנורא רבי נחמן מברסלב זיע"א, ולאמה
מרת סאסיה ע"ה. בראש חודש ניסן תקס"ג
התקיימה חתונתה בעיר מדבדיבקה, עם רבי
יצחק אייזיק מדוברובנה, בנו של רבי לייב
מדוברובנה שהיה מתלמידי רבינו.

לשרה בת רבינו הקדוש נולדו שלושה
בנים: רבי ישראל, רבי אפרים, ורבי שמחה
ברוך. רבי ישראל הוא הילד עליו מסופר בחיי
מוהר"ן (סי' תלט) שביקש מרינו את שעונו
עבור כך שיתפלל עליו שיהיה בריא. רבינו
הקדוש התבטא אז "הנה הוא כבר מדבר כמו
'גוטער איד'" (אדמו"ר)...

החסיד הגדול רבי שמשון ברסקי זצ"ל,
מגדולי עובדי ה' באומן, ומחבר הספר הקדוש
'עצות המבוארות', היה בנה של מרת פיגא
בתו של רבי אפרים בן שרה בת רבינו. כמו כן
היה לרבי אפרים עוד בן בשם רבי נחמן שהיה
מכונה בפי אנ"ש בשם 'ר' נחמן פרויקעס',
או רבי נחמן הזקן - דער אלטער רבי
נחמן", הוא היה אביה של מרת אסתר אשת
החסיד המופלא רבי געצ'ל. בתם מרת טויעב
רחל היא אמה של הרבנית מרת שרה גלבך
ע"ה, שהלכה לעולמה לפני כשנה וחצי, אם
משפחת גלבך.

ביום השני של חנוכה תקצ"ב בעת לידתה
בן נפלה למשכב, ולמחרת ביום כ"ז כסלו
הלכה לעולמה. כשהיא משאירה אחריה
עולל בן יממה. בני המשפחה רצו שאחותה
- מרת אדל, שהתאלמנה עוד בשנת תקפ"ו
תחתן עם האלמן ר' יצחק אייזיק, וכך תהיה
לאם ותגדל את בני אחותה המנוחה, ואכן כך

סיפורי ישועות מהציון הקדוש

ר' יחיאל מיכל מספר לנו כמה סיפורים הצוררים בציקלוננו, כשהוא
מדגיש שמדובר בטיפה מן הים.

השידוך המופלא

בחור צעיר נסע עמנו לציון לפני
כמה שנים, בדרך הוא סיפר לי שהוא
מחכה לישועה בשידוכים, לצערו הרב
כבר כמה וכמה שידוכים 'נתקעו', והוא
רוצה לבא לרבינו עם טלית...

בדרך חזרה מקרמינטשוק לאומן,
קיבל הבחור טלפון מאמו, שעלתה
הצעת שידוך מיוחדת.

לקחתי ממנו את הטלפון, בכדי
שאוכל לשמוע את המשך הסיפור,
ואכן שבועיים לאחר אותה נסיעה
לשרק'ה בת רבינו הוא שבר צלחת,
למזל טוב עם אותה הצעה שהגיעה
בחזור מהציון הקדוש.

דירה מקרמינטשוק

היות וכמו שסיפרתי, אמרתי לר'
ישראל מאיר גבאי, שישפץ ואני
ישתדל בעניין הממון, פרסמתי באומן
שאני רוצה לשפץ את הציון. התקשר
אליי אברך (ש.א.) ותרם לי 100 דולר.

הוא ביקש ממני להתפלל עליו
שיוכל לקנות דירה בירושלים. ואכן
התפללתי עליו.

שבוע לאחר מכן, התקשר אלי
חברו ועדכן אותי, שישנה דירה
למכירה בבתי אונגרין. לאחר שהסביר
לו על איזו דירה מדובר, הבין שזו דירה
שכבר ראה אותה לפני חצי שנה, וכבר
ישב עם המוכר על חוזה, אך לבסוף
המוכר התחרט מכל המכירה.

ומשמים לאחר שזכה לתרום למען
כבוד בת רבינו הקדוש, התקשר אלי
חברו לעדכן אותו בכך שיש את אותה
דירה למכירה מחודשת. כאשר הסיכוי
שהוא יתקשר אלי למרות שלא ידע
שהוא רוצה את הדירה הזו, שאף
לאפס. זהו כוחם וזכותם של צדיקים.

ישועה נוספת התחוללה בעת
המכירה. האברך יצר קשר עם המוכר
על מנת לסגור את העסקה, אך אז
לפתע פתאום הגיע קונה נוסף והעלה
את המחיר, מה שלא הותיר לו ברירה
אלא להעלות גם הוא את המחיר,
עד שהמחיר עלה מאד. האברך פנה
למתחרו ושאל אותו, כיצד הוא מעז
לעשות את הדבר לאחר שהוא כבר

ראה את הדירה לפני כחצי שנה, וכבר
ישב על מחיר? ואכן אותו יהודי ירד
מהקנייה. ובנס, הסכים המוכר לחזור
למחיר המקורי.

אלא שאז קפץ עליו רוגזו של אחד
העסקנים שהתקשר אליו, ואמר לו
שאמנם מוכרים את הדירה, אבל זה
יגרום שיוציאו ממנה יהודי גלמוד
ומסכן... אך אותו עסקן עזר לו
עם דירה אחרת, הרבה יותר טובה
ומצויינת מכל הבחירות בלי תיווך
ובמחיר טוב.

נס נוסף שהתנוסס, היה בכך
שהמוכר הסכים שייכנס לדירה עוד
לפני ששילם את התשלום האחרון, מה
שחסך לו הרבה מאד כסף. ותוך כדי
הוא הצליח להשיג דווקא דרך אותו
עסקן, הלוואה בלי ריבית, בתשלומים
נוחים, עם ערבים שבעלי הגמ"ח
מכירים, בלי בעיות ובמהירות.

המשותקת שקמה על רגליה

הסיפור הבא הוא סיפור לא יאמן,
אך כל הפרטים נמצאים אצלי.

אשת יהודי אחד מאמריקה שעובד
בישיבה עם בחורים, נהייתה משותקת
ברגליה ה"י".

תקופה קצרה לאחר מכן קיימו
הבחורים נסיעה לקברי צדיקים
באוקראינה, כשאחד המקומות אליו
הגיעו היה לקרמינטשוק לציון שרה
בת רבינו. אותו יהודי חסיד ברסלב,
ששמע שהינם נמצאים בקרמינטשוק,
התקשר אליהם שיעשו יום תפילה
מיוחד לזכות בני ביתו המתים
בייסורים קשים.

הבחורים שלא יכלו להתעלם
מזעקת היהודי, החלו לזעוק בקולי
קולות להשי"ת שיושיע את המשפחה.
המקום כולו הפך לחרדת אלוקים,
בקריאת פרקי התהלים ובקבלת עול
מלכות שמים, ותעל שוועתם אל
האלוקים.

לא עברו כמה שעות, והבלתי נתפס
קרה. כשהם עדיין באוקראינה...
היהודי התקשר לבשר שבחסדי שמים
מרובים, זוגתו החלה ללכת כאחד
האדם!!

הווה. לאחר תקופה חיתנו את צאצאיהם מנישואיהם הקודמים, וכך רבקה מרים בתה של אדל מבעלה הראשון ר' יוסקא, נישאה לבן דודה ר' שמחה ברוך בנם של ר' יצחק אייזיק ושרה.

בריאות יקר יותר מחיי

על החיבה העצומה אותה רחש רבינו לבתו מרת שרה, תעיד העובדה שבמכתביו המובאים בתחילת עלים לתרופה הוא כותב שבחים מופלגים ונדירים עליה וזה לשון קדשו (סימן ז'): "אהובי חתני חביבי הלוא הוא הרב המפלג המהלל כבוד שמו מורנו הרב רבי יצחק אייזיק נרו יאיר. עם שלום זוגתו היקרה היא בתי ידידתי הצנועה החכמנית המהללה הישרה מרת שרה תחיה"

במכתב נוסף כותב לה רבינו (סימן ח'): "שלום לאהובתי בתי הצנועה והחכמנית וכו' מרת שרה תחיה עם שלום בעלך ובנה הנחמד ובתך החכמנית שיחי אמן... גם בקשתי שתעשי כמו שצויתך, שאל תשיחי על צרכי הבית, ותאכלי ותשתי כשור וזין (וראה ספר המדות ערך 'בנים' אות טו), כי בריאותך היא יקר יותר מחיי. וממש חיים תתני לי כשתודיעני שאת בריאה וחזקה. הלא לה דברי אביך..."

ובהמשך אותו מכתב כותב רבינו למחותנו בבקשה: "ובקשתי להשיח על בריאות בתי כי נפשי קשורה בנפשה".

לקבל מדיבורי חכמה ויראה

כמו כן מוסיף הרב מטשעהרין וכותב: "שמעתי איך שרבנו ז"ל כתב פעם אחת מכתב לבתו שרה ז"ל באהבה וחבה גדולה ואיך שהוא משתוקק מאד שתהיה על שלחנו, בכדי שיוכל להשתעשע עמה בכל יום ולקבל מדיבורי חכמה ויראה. הלא את דומה שם כהדס במדבר, שאין מי שיקבל ממנו ריחו הטוב וכו' (חיי מוהר"ן תקפא; וראה מסכת ר"ה דף כג ע"א).

סיפור מעניין מספר הרב מטשעהרין אודות המכתב הזה, ושיחה נאה של התחזקות נפלאה שיוצאת מכך: "שמעתי מאיש אחד מאנשי שלומנו, שעמד אז עם עוד כמה אנשים מאנשי שלומנו בשעה

שקבלה את המכתב הנ"ל, וקראה אותו, ובכתה לפנייהם בדמעות שליש, ואמרה: מסתמא אני עכשו במדרגה פחותה ושפלה מאד, כשאבי משבח אותי בעיני כל קה, כי שמעתי מאבי, שאמר להרב רבי נתן, שלפעמים הוא משבח את אחד בעיניו ובפניו, מחמת שרואה שגפול ממדרגתו, ועל כן צריך לחזק אותו". (שם תקפב)

"עוד שמעתי שאמר רבנו ז"ל: הבנים שלי [רצונו לומר, בנותי] יש להם רוח הקדש שהוא קרוב לנבואה, ומבתי שרה אין אני מדבר כלל - פון שארקען שמים איך גיט.

הכלל, אם באנו לדבר ולכתב מקדשת זרעו הקדושים, תקצר המון יריעות לספר אפילו מקצת שבחם ומדותיהם הטובות וצדקתם וחסידיהם ותמימותם וענותנותם הגדולה ורוח נמוכה ושפלה שהיה להם, וכיוצא בשאר כל המדות טובות וישרות ומכל שכן מפנימיות קדשתם, אשר אין לנו שום השגה בזה כלל". (שם תקפג)

תורה מ"ט בליקוטי מוהר"ן המדברת מעניין הריקודין, נאמרה על ידי רבינו הקדוש בשבת שאחר החתונה של מרת שרה. ואחר שאמר את התורה רקד זמן רב, וכן בחתונה רקד הרבה (שם רסג), וכך כותב גאון עוזנו מוהרנ"ת (שם קטז): "בשנת תקס"ג עשה נשואין לבתו הצדקת מרת שרה בקהלת קדש מעדועדיווקע עם חתנו הרבני מורנו יצחק אייזיק בן הגביר מורנו רבי ליב דאבראוןיר, כי לשם נתקבצו שניהם, אף על פי שאז היה כבר בגרסלב. והחתנה היתה בראש חדש ניסן שחל אז ביום חמישי, והחפה היתה בערב אור ליום ו' ערב שבת קדש. אחר החפה דברו ממשיח וכו' [ואמר רבנו ז"ל וגלה ברמז שראוי שיצא מהם וכו']. אחר כך בשבת קדש אמר על סעודה השלישית תורה גבוהה מאד המתחלת לשמש שם אהל כהם בלקוטי א' בסימן מ"ט, ושם ברמז ניסן ושנה ויצחק וכלה וחתנה וכו'..."

קרוב שתצא חיותו מחמת צער בתו

גם רזין עילאין היו במעשה לידתה את בנה רבי ישראל, כאשר רבינו הקדוש היה בצער גדול עד שתלד. אחר כך נולד בנה למזל טוב והיה בשמחה עד לאחר הברית, אך כשביום השלישי למילה חלתה בתו היולדת, נהיה בצער גדול עד למאד, כשהוא מתבטא שקרוב שתצא חיותו מחמת צער בתו: "...משם נסע לקרמיניטשאק והמתין

שם איזה שבועות עד לדת בתו הצדקת מרת שרה תחיה, שהיתה קרובה ללדת, והמתין שם עד שילדה בן זכר למזל טוב, וקדם לדתה היה רבנו זכרוננו לברכה בצער גדול מאד מאד בלי שיעור, ולא הראה שום פנים שוחקות כלל, וגם לא הניח שיחנו לו שני תבשילין בסעדתו, והיה יושב ומצפה שתלד בשלום, ואחר כך באותו הלילה שילדה בשלום בישועת השם בא בשמחה גדולה, וצוה תכף להדליק נרות ולעשות משקה "פאנש", והמתין שם עד אחר המילה, ואז היה גם כן בשמחה.

"אחר כך ביום שלישי למילה חלתה בתו היולדת הנזכרת לעיל, והיה לו צער גדול מאד מאד, ויצא מקרמיניטשאק בבהלה וחפזון גדול כמו הבורח ממש, ואחד מאנשיו שנסע עמו לשמשו נתמהמה שם קצת. הניחו שם וברח ממנו, והאיש הנזכר לעיל נשאר בקרמיניטשאק והכרח לשכר עגלה ולרדף אחריו כמה פרסאות, ואמר רבנו זכרוננו לברכה אז בעת שברח ממש, שקרוב שתצא חיותו מגל הצער. כי מה שעבר עליו בענין בניו ויוצאי-חלציו, שיחי לארץ ימים ושנים, אי אפשר לספר, כי בניו ויוצאי-חלציו הם סגלות יקרות מאד מאד, והעולם צריכים אותם מאד מאד, ואמר שהם אילנות יקרים מאד ויגדלו מהם פרות נפלאים מאד, והזהיר לכבדם מאד, ואמר שהגואל צדק יצא מיוצאי-חלציו וכו'. ונסע מקרמיניטשאק ובא לביתו לפה בגרסלב... (ימי מוהרנ"ת, חלק א', סעיף י"ז)

עוד מסופר, שפעם אחת היו לבתו מרת שרה כאבי שיניים, וציווה עליה רבינו הקדוש שתהיה בשמחה. כשהגיבה שאינה יכולה להיות בשמחה מחמת חולייה, אמר לה אביה שתעשה עצמה שהיא כביכול בשמחה... ואכן נתרפאה על ידי שמחתה, וכך כותב ראבר"ן: "הודעת העתידות מרפאות בתו שרה על ידי התעוררות השמחה, שמעתי מאבי הרני כפרת משכבו, ששמע מפי איש אחד, ששמע מפיה בעצמה (אמר המעתיק: שמעתי מאנשי שלומנו שכך היתה המעשה, שהיה לה כאב שנים, ואמר לה רבנו ז"ל: שיהיה לה שמחה, ואמרה הלא כואב לי, אמר לה שתעשה את עצמה כאלו שמחה, ואמר עוד יהיה זמן שתבא מזה לשמחה כל קה, עד שתרגד, ואז יהיה לך רפואתך, וקה הנה, שהגיע לה שמחה גדולה עד שבאמצע היום סגרה התריסים ורקדה ונתרפאה" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, חלק ב', ל"ג)

אנ"ש ביום ההילולא בציון השנה תשפ"ו

נשכיום השלישי למילה
חלתה בתו היולדת, נהיה
בצער גדול עד למאד, כשהוא
מתבטא שקרוב שתצא חיותו
מחמת צער בתו

שמונה נשמות קדושות וטהורות

שמונה נשמות קדושות וטהורות המשיך רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב מעולם האצילות, והורידם לעולם הזה. נשמות, עליהן התבטא בביטויים מופלגים, כשהוא מזהיר את אנשי שלומינו לכבדם ולייקרם "כי בניו יוצאי-חלציו הם סגלות יקרות מאד מאד, והעולם צריכים אותם מאד מאד". (ימי מוהרנ"ת י"ז).

בתו הבכירה של הרבי, הצדקת מרת אדל ע"ה, הייתה נשואה לרבי יוסקא בנו של הרה"ק רבי אברהם דוב אוירבך מחמלניק זצ"ל חתן בתו של הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל ה'תולדות יעקב יוסף'. לה נולדו בן ובת: רבי אברהם בער'ניו ואחותו מרת רבקה מרים. בזיווג שני נישאה לגיסה רבי יצחק אייזיק מדוברובנה, לאחר שאחותה מרת שרה נפטרה בעת הולדת בן. היא האריכה ימים יותר מכל יוצאי חלציו של רבינו הקדוש ונפטרה בשנת תרי"ד.

בת נוספת של הרבי, הייתה הצדקת מרת חיה ע"ה, היא נישאה בזיווג ראשון לרבי זלמן ליובארסקי (שאביו רבי יעקב יוסף היה מתלמידי רבינו), ובזיווג שני לרבי אהרן זסלבסקי הרב של קרמינצ'וק, שהיה נכד ה'בעל התניא' (על התקשרות זו ניבא רבינו עוד בפגישתו עם רבי שניאור זלמן).

רבינו הקדוש הפליג מאד בצדקות וקדושתן של בנותיו (כמבואר בחיי מוהר"ן סימן תקפג), אך ביותר הפליג במעלתה של הצדקת מרת שרה ע"ה, גם מתוך מכתביו הקדושים (בתחילת עלים לתרופה) אנו מבחינים בהערכתו העצומה אליה, ודאגתו לבריאותה ומצבה ככל עת. רבינו הקדוש אף רמז שראוי שממנה יצא הגואל צדק, וכבר נודע מה שגילה ברבים שפעל אצל ה' יתברך שמשח צדקינו יהיה מיוצאי חלציו.

ז"ל, בו תלה רבינו תקוות גדולות ועצומות, אך בעוונותינו התגברו הקטרוגים, והילד הקדוש נסתלק בגיל שנה ושלושה חודשים בלבד. רמזים שנאמרו על ידי רבינו הקדוש על בנו זה לימדו על כך שאילו היה נשאר בחיים, היה כבר מגיע הגואל. כאשר ממקומות מסוימים אף משתמע שהיתה בתינוק הקדוש הזה נשמת משיח צדקינו.

בן נוסף שנולד לרבינו הקדוש היה הילד ר' יעקב ז"ל, עליו לא ידוע כמעט דבר. ולפני הברית של ילד קדוש זה גילה רבינו הקדוש שיחה נוראה (הנדפסת בשיחות הר"ן סימן צג). אף הוא עלה בסערה השמימה, כמה חדשים בלבד אחר לידתו.

בין בנותיו של רבינו הקדוש, היו הילדה פייגא שנפטרה בצעירותה. וכן בת נוספת ששמה לא ידוע, שהלכה לעולמה בהיות תינוקת קטנה. גם מתוך ארבעת בנותיו של רבינו הקדוש שזכו לגדול ולהינשא, בתו הצדקת מרת מרים ע"ה - שהייתה נשואה לרבי פנחס בנו של הרה"ק רבי אריה יהודה לייב הלוי סג"ל זצ"ל, ולאחר שנפטר ללא בנים התייבמה לאחיו, וממנו נולד לה בן שנפטר בצעירותו, וכך למעשה לא נשאר ממנה צאצאים.

**א פריילעכע מעלדונג
פאר אונזרע לייט אין אמריקע!**

**פון היינט וועט זיין צו געשלעט א נייע סיסטעם ספעציעל
פאר אייך צו קענענן באשטעלן**

**די גיליון אבקהשע
און אזוי אויך די 'אבקהשע לבית'
בזון שטוב צייטלעך און באקוועם**

**צו מער פרטים פאר בינדט זאך צו די ספעציעלע אפטיילונג פאר חו"ל
קאלט היינט**

929-997-1374

**אויב קיין ענטפער
לאזט א מעסעדזש**

פתאום נהייתי...

בחור ליטאי יוצא לחיפוש אחר 'משהו לנשמה' | בליל שבת הוא מוצא את הספר שעתיד לשנות את חייו ועל אתר הוא מכריז: מצאתי את עצמי! לראשונה אני מרגיש שאני קיים! | הר"ר יוסף חיים מסינגר שליט"א מעמנואל חוזר להתבודדות בעמק הצבאים ולאורות של תחילת ההתקרבות אליהו ברלב

בלי שמחה ופנימיות.

ליד הישיבה נמצא בית מדרש בשם 'בית הכנסת הכללי', שם מצויים גם ספרי ברסלב. כחלק ממסע הצימאון שלי הייתי מבקר גם שם בלילות השבת, שם פתחתי לראשונה את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ולמרות שלא בדיוק הבנתי מה היה כתוב שם, אבל בכל זאת המשכתי ולמדתי כמה קטעים קצרים ופתאום הרגשתי שנופל לי האסימון, משהו במילים הקדושות הללו 'תפס' אותי, התרגשתי עד עמקי נפשי, ופתאום הבנתי ש'אני נהיה!' אני מקבל מציאות!

תמיד רציתי משהו 'חם' יותר, והנה זה הגיע, הלבביות הזאת. הייתי רגיל כל הזמן ש'צריך' ללמוד תורה, 'צריך' לקיים מצוות, 'צריך' לפרוש מהעולם הזה, אבל מעולם לא 'רציתי' באמת ללמוד ולעשות מה שצריך. האמת, רציתי קצת... כי ברור שזה חלק מהמסלול, להיות עובד ה' וחרדי וכו', ובכלל זה: להיות

גילוי עצמי חדש

"גדלתי בבית ליטאי קלאסי, ללא כל קשר לברסלב", פותח ר' יוסף חיים את סיפורו, "התחנכתי וגדלתי במוסדות של הקהילה ובדרך הטבע הייתי אמור להישאר שם לנצח נצחים... האמת שמאז שאני זוכר את עצמי, היה לי חשק למשהו יותר חם, חסידי, מרומם, בסוף ישיבה קטנה זה מאוד בלט, כשכל הזמן כולם דיברו על התמדה ורצינות, והעיקר על לימוד התורה. זה הרגיש לי שזה נכון אבל עדיין לוקה בחסר, לא הבנתי איך אני יכול לקבל חיות לנפשי מהמצוות הללו.

עליתי לישיבה גדולה ליטאית חשובה בשם 'יד אהרן'. שנמצאת בשכונת קטמון בירושלים, בסמיכות לבית הכנסת של האדמו"ר מערלוי אליו הייתי מגיע בכל ליל שבת. אהבתי את האווירה החסידית החמה, וניגוני הערגה העתיקים ששרו שם, בשונה מלילות השבת בישיבה שהיו 'תורה' ועוד 'תורה'

שאמרתי לו ליד המקרר בישיבה, ואף חזר עליו במקום.

מכך למדתי כמה כל משפט כזה יש לו עומק, טעם אמיתי, וכל הרצון והברען מתמצה בתוך המשפט הזה וחודר, זה עושה המון.

לא הכל היה כל כך 'חלק', היו ויכוחים מצד הצוות בישיבה, שכלל לא חיבבו ועודדו אותי... הם טענו שברסלב זה 'לבעלי בתים' ולא לאנשים חשובים או יהודים חרדים טובים. בנוסף היה לי ויכוחים עיקשים עם חברים בכל מיני אופנים וצורות, אבל האמת, כל זה היה רק כלפי חוץ, כי ברגע שקלטתי את הנקודה, את השכל הגבוה הזה, הדעת העליונה, הרגשתי שכל הויכוחים הם רק בתחום ה'שכל הנמוך' ואינם מערערים כלל את נקודת האמת הפנימית, הנצחית. הדעת העליונה מנצחת הכול, היה זה משהו בטעם שחשתי, ברגש, בלב, זה שמרגיש ויודע את האמת כשהיא אמת.

ההורים נדהמו

בישיבה ידעו על התקרבותי, אך הורי עדיין לא ידעו מכך, להם התביישתי לספר. זאת למרות שהייתה להם זיקה לברסלב, והם כלל לא חלקו על חסידות בכלל ועל ברסלב בפרט. אבל יום אחד זה הגיע. אבי שליט"א נקרא לשיחה ונאמר לו כי הבן שלו נהיה חסיד, מדבר עם בחורים ומקרב אותם לחסידות לברסלב.

הורי היו בהלם מוחלט ולא האמינו למשמע אוזנם. ובתגובה אמר להם המשגיח, 'בבקשה, תשאלו כל בחור בישיבה, מי זה יוסף חיים? וישיבו לכם כי הוא החסיד הברסלבי'. בהתחלה הם מאד נבהלו ועקבו אחריי, וברגע שהם ראו שזה רק עוזר לי לעבודת ה', וזה לא ריבוי אור, הם שמחו איתי, זרמו ועודדו אותי להמשיך ולהתעלות.

מה זה ברסלב'ר?

באותו בית כנסת עליו סיפרתי היה הרה"ח ר' נחמן בורשטיין זצ"ל מוסר שיעורים ליהודים מתקרבים. פעם נישתי אליו ובקשתי ממנו שילמד אותי 'מה זה ברסלב', 'מה זה להיות ברסלב'ר? הוא נהנה משאלתי, וקרא לי לבקר בביתו. שם הוא קיבל אותי בשמחה, התעניין, ודיבר איתי זמן ארוך מאד. הוא סיפר על גדולי ברסלב מהדור הקודם שהוא זכה להכיר אותם, ועל העבודת ה' המיוחדת שלהם. דברנו על התבודדות, התחזקות ועל התכלית שלנו בעולם. ר' נחמן חיזק אותי לא להתבלבל מכלום, לדעת שזה האמת, ושנחנו בעולם הזה רק בדירת עראי, והעיקר לראות מה אנחנו יכולים לקחת איתנו לעלמא דאתי.

עוד נקודה מעניינת, בטרם הפכתי לברסלב'ר לא היה לי שום חשק ללמוד ב'בין הסדרים'. בקושי בסדרים למדתי... אבל לאחר שטעמתי מהאור קבלתי כזו מין התלהבות והשתוקקות, ולמדתי עם חברותא בכל יום במשך כל הפסקת הצהריים עד שזכינו לסיים את כל הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

תלמיד חכם ולעשות את מה שצריך, אבל אף פעם לא התחברתי באמת ליהדות. והנה פתאום, אחרי שהתחלתי ללמוד ליקוטי מוהר"ן, התחיל לבעור בי רצון אמיתי משלי, רצון להיות עובד ה', רציתי להיות תלמיד חכם, רציתי לעשות נחת רוח להשי"ת, רציתי להיות יהודי חרדי! שמחתי ממה שאני עושה, ממה שאני לומד, מתפלל וחי.

חיבור אמת

חזרתי להיכל הישיבה, אני רואה, משפט למעלה על הארון קודש, "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" ואני אומר לעצמי וואו, זה לא רק סטיקר שמודבק על איזה חפץ, אני באמת רוצה את זה, אני באמת מחובר לזה, אני באמת רוצה שזה יהיה כל חיי!

מה שביסס אצלי עוד יותר את ההרגשה החזקה והאמיתית הזאת, היא העובדה שלפתע ההורים שלי החמיאו לי שברכת המזון שלי נהייתה יותר רצינית, יותר ארוכה ולבבית. אז הבנתי שברסלב זה לא רק דמיון מעופף, אלא משהו עם המון צורה והרבה טעם.

הרגעים הכי יפים בהתקרבות שלי, היו שעת ההתבודדות, שם בוואדי ליד הישיבה, בעמק הצבאים. הייתי מתבודד בערך רבע שעה, עשרים דקות, לא הרבה, אבל הייתי חוזר בכזה אור עצום, ממש, כולי הייתי מוקסם! הרגשתי ממש כאילו הקדוש ברוך הוא נמצא איתי בכל מקום, כל מה שאני עושה אני מרגיש אותו איתי. משהו מיוחד כזה! אינני צדיק גדול או משהו מיוחד, פשוט זו הייתה הרגשה מיוחדת עוטפת. משהו בפנים מתעורר, מתרגש. טעם מיוחד שלא היה לי מעולם!

פעם כשירדתי להתבודד בעמק האמור, הבחנתי בכעשר אנשים שרצים לכיווני עם פנסים בידיהם כשהם צועקים: הנה הוא... הנה הוא... ניסיתי להיבלע בין העצים, אך הם לא וויתרו לי, הגיעו עד אליי והתחילו להריץ לי מכות כואבות, בכעס גדול ובעצבים. עד מהרה הבנתי שמדובר בשוטרים שנפלו על האדם הלא נכון... הם ניסו לחקור אותי ואני טענתי לתומי כי בסך הכל הגעתי למקום כדי להתבודד. וכך שמעתי כיצד השוטר מדווח למפקד: הוא נכנס להתבודדות... והלה משיב לו: מה הוא? ברסלב? וכו'.... הייתי אז כל כך ב'אורות' עד שנהניתי מכך שלפחות בזכות הסבל שעברתי נהייתה 'הפצה גדולה', כשבכל מכשירי-הקשר המשטרה המשמש למאות שוטרים משוחחים על החסיד שירד להתבודדות.

המשפט שלא נשכח

מטבע הדברים והבערה שאחזה בי, הוספתי ודיברתי עם בחורים וחזקתי אותם ממה שלמדתי, שלחתי כל מיני משפטים. ואפילו היה חבר שפגשתי אחרי כמה שנים באומן. הוא הגיע מצרפת ומשך איתו עוד כמה חברים משם, כיום הוא בעל משפחה, והוא סיפר לי בהתרגשות שהוא זוכר עד היום משפט

ציונו הקדוש קודש קודשים

לאומן זכיתי לנסוע גם לפני גיל שבע, להורי הייתה תקופה שבה הם התקרבו מעט לברסלב ולקחו את כל המשפחה לאומן. אולי שם ניטעו הניצנים... אבל עכשיו כשהתקרבותי לא הצלחתי להתגבר על המניעות הגדולות שהיו לי אז מצד החברים והצוות.

והנה עד מהרה זכיתי להקים את ביתי עם משפחה של חסידי ברסלב, משעשעת הייתה העובדה כי יום לפני החופה הייתי לבוש כליטאי עם כובע קנייטש ופיאות מאחורי האוזניים, והנה, ביום החופה אני עטוי בשטריימל ובעקיטשע, והפיאות מסולסלות להם... היו חברים שבאו לחתונה רק בשביל לראות את המחזה הזה.

ככל שהתקרבו ימי ראש השנה חשו כל הסובבים אותי בסערות ליכי לקראת הנסיעה לרבי... דיברתי ועוררתי את כולם על 'אומן ראש השנה', כמה זה דבר גדול וחשוב. עשיתי ממש כרוז. עד כדי כך שאפילו אחי הקטן ממני, הכריז בגאון שהוא בא.

הגעתי לאומן מלא באורות. כל כך הרבה זמן שאני מחכה לרגע הזה לחסות בצל הציון המצוינת, אחרי שנים של ציפייה, ערגה וכיסופים. החלטתי לקבל על עצמי שלא לדבר דברים בטלים בציון. אין. הפה שלי מוקדש רק לתורה ועבודת ה' בתוך המקום הקדוש הזה.

והנה, אני חוזר מהמקווה נכנס להיכל הציון, עם כל הרצינות והכבוד הראוי, וכשאני רק פותח את התיקון הכללי, מגיע חבר ילדות שגדול ממני, וטופח לי על השכם, אה, יוסף חיים, מה נשמע? הוא התחיל לדבר איתי על המלוונות, הנסיעות, הטיסה ועל מה שקורה, ומכיוון שהייתה לי יראת כבוד אליו, חשתי כי אני 'חייב' לענות לו. כשסיימנו הרגשתי רע מעצמי והייתה לי חלישות הדעת עצומה. כל כך חיכיתי להגיע לאומן, רבות חלמתי על הרגע הזה שאני נכנס אל הציון מפיל את ראשי על זרועי ומתחיל להתייפח כמו ילד קטן, מתוודה מתפלל מתבודד, מתחנן על נפשי ועל כלל ישראל. כל כך הרבה מתיקות עברה בראשי בכל פעם שהייתי מדמיין את הרגעים הנוצצים ההם! ובפועל לא עבד לי כלום... ומה כבר רציתי?! סך הכל להיות עובד ה', ופשוט לא לדבר דברים בטלים בציון, ולא הצלחתי אפילו לא דקה.

כמו יהודי פשוט

יצאתי שבור מהציון, והלכתי לאחד הכינוסים שהיו באותו זמן, לאחד השיעורים שהתקיימו שם. ובדיוק אותו דרשן דיבר על הנקודה הזאת שאנחנו מגיעים לציון ורוצים להיות

מגדולי עובדי ה' שמצליחים לעשות כל מה שאנחנו רוצים, ואנחנו בעצם מגיעים רק כדי לעבוד 'את עצמנו', את הרצונות שלנו, את השאיפות שלנו, כדי להרגיש עם עצמינו טובים וראויים. אנחנו מגיעים מנופחים מגאווה וכו'. ואז אני קולט שהוא מדבר בדיוק אליי, זה בדיוק מה שקרה לי. הגעתי כולי בגדלות המוחין, שאני חשוב מכובד, תלמיד חכם, ועובד ה' מופלג, אז הבנתי שרבנו אחרי כל יום הקירוב הזה, אחרי כל המסע הזה, הוא רוצה ללמד אותי שמה שהש"ת רוצה זה שנהיה פשוטים. יהודים פשוטים. שנעבוד את ה' יתברך מתוך פשטות, מתוך תמימות, מתוך הכנעה.

מיד חזרתי לציון, פתחתי את התיקון הכללי, עמדתי בפשטות, בלי לצפות מעצמי יותר מדי להתעורר ולבכות. שמתי פרוטה לצדקה והלכתי. ובדרך חזור הרגשתי כמין רוממות הרוח, הרגשתי ממש נעים ומחובר. רגש טוב מאוד. וזה באמת טעם שרק מי שהיה שם יכול להבין.

רצונו ולא רצונו

אני מאמין שרבים מאיתנו מכירים את ההרגשה הזו. אנחנו מגיעים לרבי אחרי שחיכינו, נסענו, התאמצנו כל כך, ובפרט בשנים האחרונות, זה נהיה עוד יותר ועוד יותר קשה, אבל ההרגשה בציון היא כאילו חלילה אני לא רצוי פה... אני לא מרגיש כלום והלב נסגר, אין סיכוי לפתוח אפילו את השפתיים, לא את השיניים ובטח לא את הלשון. כלום לא זו, הכל קפוא, הכל עומד, אין דיבורים ואין מחשבות, העיניים משוטטות לכל כיוון, זזות ורואות את כל מי שאפשר, נעצרות על כל מודעה שאנחנו רואים, ואנחנו מפטפטים עם כל מי שרק תופס אותנו לשיחה 'קצרצרה' של שתיים, בסופו של דבר אנחנו מוצאים את עצמינו בלי כלום מלבד אמירת תיקון הכללי אחד, פשוט, וזה ממש יכול לשבור אותנו!

אבל באמת רבנו רוצה שנהיה פשוטים, נבוא בהכנעה, לא מנופחים מגאווה, רק בהכנעה שאנחנו באמת אפסיים. ורק הקדוש ברוך הוא הוא הכל, ואנחנו כלום! אחרי שאני קולט ומבין שיש בורא עולם שרוצה ממני משהו אחר, אני מקבל על עצמי להיות בהכנעה, ודווקא אז אפשר להתעורר ולהרגיש אור גדול, ואת הקרבה הפשוטה של יהודי פשוט ותמים שבא לעשות רצון ה', כי זה המקום שרבינו הקדוש רוצה שנעבוד את השם יתברך מתוך פשטות. זוהי גדולת רבנו הקדוש, הרופא הגדול, להראות למי שהוא למעלה כמה הוא רחוק, ולהראות למי שהוא למטה כמה הוא גדול.

שהקב"ה יזכה את כולנו שנזכה להיות אפויים חזק בלב של רבינו מתוך פשטות והכנעה, ושנזכה לחזק את חברינו והסובבים אותנו בכל העצות של הצדיק הגדול רבינו הננמ"ח זיע"א אמן.

שבילים ונתיבים חדשים

'הכל התחיל מתוך דמיון פורה, הסתובבתי עם רצון עז להביא לידי ביטוי את היקף המעיינות ושמן נפלאות תורותיו של רבינו ז"ל, חשבתי והתייעצתי רבות, עד שהגענו בעזרת חברים קרובים למבנה מקורי וייחודי של הקונטרס שכולכם מכירים'... // שיחה מיוחדת עם המייסד והמנהל של מכון 'עיינות ותהומות' על העבר המפואר והעתיד שעוד יסעיד את העולם

התורות הקדושות, כאשר בכל עת זורמים למערכת תגובות ובקשות נוספות, לפתוח ולפתח עניי הדעת המתבוננים בעיניים כלות להבין ולקיים דבריו הקדושים.

גם השיעורים המוקלטים בליקוטי מוהר"ן ובספר ביאור הליקוטים, המופצים במערכות השמע, בקו מערכת ברסלב אידיש ובקו מוקד ברסלב בלשון הקודש ובקו השיעורים 'אור ברסלב', מומנו והופצו בחלקם הגדול על ידי המכון, כאשר מגידי השיעורים נרתמו באהבה וחיבה להקליט סדרות ארוכות של שיעורים מבוארים ובהירים, שיעורי העמקה ועיון, שיחות ומאמרים לעובדא ולמעשה, להלחיב לבות הכשרים החפצים ליהנות מזיו אורו של רבינו הקדוש.

מה מייחד את אופי פעילות המכון?

מכון 'עיינות ותהומות' שם לו למטרה קדושה, להביא לפני ציבור הלומדים את זיו יופי תורותיו הקדושות מכל פינה וזווית, כאשר הקובצים והשיעורים כוללים מגוון סגנונות של שיעורים שונים, ממגוון רחב של מגידי שיעורים ומשפיעים מכל גווי הקשת.

מה הם התכונות העתידיות לתקופה הקרובה?

הלב בוער והרצונות גואים והולכים מיום ליום, מתוך תפילה כי נוכל לממש יותר ויותר, כעת שוקדים במכון על תכנית רחבה לכתובת ביאורים חידושים ומאמרים בתורה הזמנית, על ידי כלל אנשי היקרים, אשר יופקדו בידי צוות עריכה והגהה. כמו כן שוקדים על קבצי מאמרים נוספים בסייעתא דשמיא ושלל תחומים נוספים.

כמו כן אנו נערכים לפרויקט 'שיעורי עיון', אשר יקיף את נקודות המאמר החל מחלקי הפשט עד להעמקה יסודית בחלקי וקשרי המאמר, כולל שיעורי העמקה בספר ביאור הליקוטים בסייעתא דשמיא.

פרויקט נוסף שנמצא על שולחן המערכת, הוא פרויקט ייחודי מסוגו שאנו מייחלים לו הרבה זמן, לקרב את משנתו של מוהר"ת המעמיק בחלקי המאמרים הקדושים של רבינו ז"ל, ובעצות היוצאים מהם לעובדא ולמעשה, להביאם ולקרבם על ידי שיעורים ייחודיים אל המח והלב.

למען יוכלו לומדי התורות להנעים נשמתם בנועם צוף אמריו ועצותיו הקדושים.

לסיום, אנו רוצים להודות להנהלת ארגון 'תמימי דרך' בראשות הרה"ח ר' בנימין ויצהנדר שליט"א, אשר עומדים לימינו ברוח ובגשם, כחלק ממפעליהם הברוכים למען לומדי 'התורה הזמנית' והפצת המעיינות.

הרבה תופעות התפתחו במהלך השנים האחרונות מסביב לתרופת הפלא ההולכת ומתפשטת בעולם - ספרו של רבינו הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן', ארגונים מופלאים כמו בזה אחר זה, להנחיל את תורת רבינו ז"ל בדרכים מגוונות ובאופנים שונים, אך דומה כי מעיינו של רבינו הולך וגואה על גדותיו בעוז ותעצומות ומוליד בכל רגע ורגע שבילים ונתיבים חדשים המוליכים אל מי הנחל המתוקים.

כך קם והתפתח בשנים האחרונות ארגון אנונימי תחת השם האופייני 'עיינות ותהומות', שהפציע בזה אחר זה עם חוברות וחומרים שונים, מכון חדשני אשר כבר הספיק להפתיע פעם אחר פעם בשנים האחרונות ביצירות מגוונות ומועילות, כעת פנינו להנהלת המכון הממוקם בחו"ל, להבין איפה הכל התחיל, מה הם המגמות, ולשמוע מעט על התוכניות העתידיות.

אז כמו בהרבה סיפורים הכל התחיל מתוך דמיון פורה - מספר איש שיחנו הנלבב - הסתובבתי עם רצון עז להביא לידי ביטוי את היקף המעיינות ועומק נפלאות תורותיו של רבינו ז"ל, חשבתי והתייעצתי רבות, למדתי הרבה מכל הקובצים והחוברות השונים שיצאו לאור במהלך השנים, כמו: אולפן חד"ת, עמק הנחל, מבועי הנחל, מקור חכמה, ועוד ועוד...

עד שהגענו בעזרת חברים קרובים למבנה מקורי וייחודי, לשלב מאמרים שונים מכל גווי קשת משפיעי אנ"ש, בכל מגוון חלקי המאמרים בליקוטי מוהר"ן, כאשר לקראת ראש השנה תשפ"ג, יצא הקובץ הראשון על מאמר 'אומרה', אשר הכה גלים בהיכלי התורה, כאשר באו נקבצו יחד מאמרי עיון, מאמרי העמקה ביסודות התורה הנלמדת, מאמרים שונים לעובדא ולמעשה, מאמרים מרתקים על סדר השתלשלות המאמר וכדומה, מאמרים מפי זקני אנ"ש זכרונם לברכה, יחד עם מאמרי קודש מאת זקני אנ"ש שיבדלו לחיים טובים וארוכים, אשר עודדו במעש וברוח את הוצאת הקונטרס.

לאחר המשוב הגדול שהתקבל עם הוצאת קונטרס זה, התפתחו הדברים בצורה מסחררת ומהירה, הרגשנו כי מוליכים אותנו מלמעלה, כאשר יצאו בזה אחר זה כמה קובצים וקונטרסים על כל מאמר ומאמר שנלמד בסדר התורה הזמנית בשנה האחרונה, החל מתורה נ"ו ולאחר מכן בתורות הנלמדות בשנתיים האחרונות בליקוטי מוהר"ן תנינא.

במהלך שנים אף יצא על ידינו ביאור משולב נפלא על כמה מאמרים בליקוטי מוהר"ן תנינא, אשר האירו עיניהם של רבים וטובים מהוגי

נוף רוחני במצפה המסתורי

במרומי הר ברכה הקים ר' יוסף כרובי וחברים את בית הכנסת 'יסוד הנצח', על הקמת המקום והאורות הגדולים שמחכים לכל אחד מול הנוף הקדוש שנשקף מחלונות הענק, תוכלו לקרוא בשיחה המיוחדת שקיימנו עם ר' יוסף.

עלינו מפני כל המזיקים למיניהם, הינו תפילה. ועלינו לזכור כי 'שלוחי מצווה אינן ניזוקים'.

תאר לנו את תהליך בניית בית הכנסת, לבטח זה לא היה עניין פשוט מכל הבחינות?

במשך שנים ארוכות לא היה כל מבנה במקום, הרשויות יחד עם הצבא ששוכן בבסיס הצמוד למקום דרך קבע לא אפשרו שום ישיבה על השטח, עד שכמה חברים הציעו להביא למקום משאית ניידת למשך הזמן של חצות הלילה וכך להקים במקום כולל מאולתר.

וממחשבה למעשה, עד מהרה אלתרנו משאית שהיוותה מעין 'בית כנסת על גלגלים', ובכל לילה היינו 'מנחיתים' אותה באזור. כמובן, לפתרון

המתפללים, והאחראי על הפצת גליונות 'אבקשה' בישוב יצאה הסמוך.

איך נכנסתם לעניין החשוב הזה?
כל כלל ישראל מגיע למקום מכל רחבי ארץ הקודש, אבל אנחנו גרים כאן ביצירה הסמוכה, ומטבע הדברים מגיעים בתדירות גבוהה יותר, מה שהופך אותנו לבעלי אחריות לפאר את המקום לטובת אנשי שלומינו וכלל ישראל.

האם 'מצפה יוסף' לא נחשב למקום מסוכן?

ממש לא. כיום כל הדרך עוברת בכביש עוקף ואין שום מגע עם שטחים עוינים. גם מבחינת העיר שכם הסמוכה, אין ממה לחשוש שכן המרחק הוא גדול מאד מכדי אפשרות לבצע דבר. וודאי שלמרות כל האמור מה שיכול לשמור

מעל לעיר הקדומה 'שכם', משקיפים ההרים מסביב. אחד מהם מכונה 'הר ברכה'. במרומי ההר, ממקום 'מצפה יוסף', הנקרא כך עקב היותו צופה ישירות לציונו של יוסף הצדיק, מה שכמובן הפך את המקום לאבן שואבת לרבים מחסידי ברסלב אשר ליכם יוצא מהשתוקקות להתפלל על ציונו הקדוש, מה שלא מתאפשר מאז החלה האינתיפאדה השנייה לפני כעשרים שנה, אז הפכה העיר למקום מסוכן ביותר לכל מי שמנסה לדרוך בו.

מאז כבר הספיקו השבאב לחלל את מתחם הציון הק' מספר פעמים, וכל מה שנותר לנו הוא לעמוד על ההר ולייחל לביאת המשיח ולהתגלותו של יוסף הצדיק יחד עם שאר הצדיקים.

בינתיים, עומדים היהודים הכוספים במרומי ההר, ומביטים משם בערגה על המבנה העוטף את הציון. מפנימים אל ליבם, כי גם ראיית המקום מרחוק נחשבת כשהייה בסמוך לקבר עצמו ממש, וכמבואר בארוכה בקונטרס ההשתטחות של הרב מטשעהרין זצ"ל.

בשנים האחרונות הוקם במקום בית כנסת מפואר ובו כולל של אנשי שלומינו, פינת יקרת המשמשת את כלל הציבור ובעיקר את אנ"ש הפוקדים תמידים כסדרן את המקום. אנו משוחחים עם הרב יוסף כרובי הי"ו, אחד מהפעילים החשובים למען הצלחת וטובת המקום, ורווחת

קבר יוסף הצדיק כפי שנראה מהמצפה בין המספרים 2-11

מילה על המקום מזווית אישית?

ב"ה יש כאן מוחין גדולים ורחבות הדעת ללמוד ולהתפלל ולהשתטח מרחוק על קבר הצדיק שכאמור קדושתו מתפשטת 'בכל הרואה'. עוד מעט מגיעה תקופת השובבי"ם שזה העניין של קדושת-הברית ואכן זה הזמן להגיע לפה, אל יוסף הצדיק שזכה להיות מרכבה למידת היסוד העליונה.

לעת עתה מתקיימים במקום כולל יום וכולל נץ. אנו מקווים בעזה"ש"ת להקים כוללים נוספים במקום, בכדי שבכל שעות היממה יהיו כאן אנשים שלומדים ומתפללים סמוך ונראה לציון הקדוש.

ראיתי בספר 'מגלה עמוקות' שכל הייסורים שעוברים על כלל ישראל בגלות מקורם ושורשם הוא בחטא מכירת יוסף, ואנחנו כחסידי ברסלב מבינים על פי ההקדמות של רבינו, שהכוונה היא להסתרה שיש על העניין של הצדיק האמת, וזה המקום להגיע ולבקש על הגאולה והתגלות פני הצדיקים במהרה. וראוי לציון שהמילה 'שכם' עולה בגימטריא 'רבי נחמן' (וכן בגימטריא 'שובבי"ם').

בקרב אנחנו מתכננים לבנות במקום מקווה מיוחד, למרות שבדרך למצפה עוברים בדרך כלל ב'מעין אברהם', אך בחורף ישנם רבים שקשה להם להיכנס ולטבול... כמה טוב יהיה לבלות בלימוד ותפילה אחרי טבילה וטהרת הנפש.

לסיום, אשמח להודות לכם ב'אבקשה' על הגיליון הנפלא שמביא את דעת רבינו הקדוש בצורה נפלאה ומעוררת געגועים ורצונות להשי"ת. הגיליון נחטף ביצהר כמו לחמניות טריות. גם ה'אבקשה לבית' הוא משהו שממלא את כל הבית בדעת של הרבי ואור נקי. יזכינו השם יתברך להפיץ את האור של רבינו הקדוש בטהרה, אמן ואמן.

עיקר החומרים, ובעלי מלאכה עם לב חם הגיעו בהתנדבות לעזור 'איש איש ממלאכתו אשר המה עושים', כאשר הכל נבנה בשלבים, בכדי שלא לתת פתחון פה לרשויות להפריע ולהציק.

השקענו המון בתכנון ועיצוב המקום, עם החומרים מהסוגים הטובים ביותר שיש, כדי שהמקום ייתן הרגשה מזמינה, ועם ישראל ובפרט אנשי שלומינו שכל כך כוספים לציון הצדיק, יוכלו לשהות במקום בלא בלבול הדעת. לצורך כך בנינו חלונות גדולים הפונים לכיוון הציון הקדוש, ודרכם ניתן להסתכל בגעגועים - תוך כדי הלימוד והתפילה - על מקום מנוחתו הקדושה.

ההפצה במקום גדולה לאין שיעור. בזכות הזמירות של הספרים והנוחות הגשמית שיש כאן, האנשים שמגיעים למקום מרבים לעסוק בספרי רבינו ומוהרנ"ת, מעניין, כי כמעט כל מי שמגיע לוקח 'תיקון הכללי' או 'ליקוטי תפילות' ומתחבר לאור.

כדבר שהוא ברור מאליו, יש לנו כאן ארון הפצה של ספרי רבינו הקדוש, שמתרוקן בתדירות גבוהה. עקב הביקוש הגדול לספרים, אנחנו צריכים להביא כל הזמן עוד ועוד סחורה.

שכזה לא יכלו כל כך להתנגד, וכך התקיים הכולל במשך כמה שנים. באחד מהימים החלטנו להשאיר את הקרוואן במשך היום, עד שהוא הפך לחלק מהנוף ושימש פתרון כלשהוא לציבור.

מי הקים את המבנה הקבוע שקיים כיום?

התאגדנו קבוצה של חברים, שהמכנה המשותף בינינו הוא האהבה והקשר ליוסף הצדיק בזכות ההתעסקות בספרי רבינו ומוהרנ"ת שמזכירים את קדושת יוסף הצדיק כה רבות, החיבור הזה, עורר אותנו לחשוב על הקמת בית כנסת של קבע, מה שיביא עוד ועוד מתפללים שיוכלו לעסוק בתורה ותפילה מתוך יישוב הדעת. אגב, זה גם מקורו של השם שנתנו לבית הכנסת 'יסוד שבנצח', על שם הקשר הטמיר בין עניינו של יוסף הצדיק לאורו של הרבי, כמוזכר רבות בספרי ברסלב.

כך התחלנו לבנות את המבנה בידינו ממש, כאשר יהודי יקר תרם לנו את

בית הכנסת הראשון על גלגלים במצפה יוסף

הר"ר אפריים אגמי ביתר:

יוצא לי לעיתים
לעבור על האבקשה
לבית, יש כתבות
שאחרי שאני קורא
אותם אני פשוט
מוריד דמעות...

הר"ר יוסף כרובי, יצהר:

גם אצלי בבית
כמו אצל הרבה
חברים ביישוב
ה'אבקשה לבית'
נקרא בשקיקה
מכריכה לכריכה
וכולם מעידים
שהוא כל כך
מיוחד, זה לא
יאומן!!

הר"ר ישראל יצחק שפירא, ירושלים:

אצלי בבית כל
העזרת נשים
קוראים את
ה'אבקשה
לבית' וזה
מכניס המון
ידיעות של
ברסלב וזה
הפך את השיח
בבית להרבה
יותר רוחני
ומרומם

הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין, ירושלים:

אצלנו בבית כולם
קוראים את ה'אבקשה
לבית' והוא מלא
בדיבורים על העצות של
רבינו בפשיטות, בשפה
כל כך נעימה ומיוחדת,
אשריכם!

תן לבית שלך את האור שהם כל כך צריכים

הצטרף גם אתה ל'אבקשה לבית' עכשיו!

חייגו עוד היום 079-56-82-867